Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Bucuria comuniunii

Vol. 9

Teologie pentru azi

București
2010

Ai
opinii
doar
dacă
ai
crezuri.

Restul sunt...*pierderi de timp*.

Levitul vrea...mai mult dar tot nu are nume, confesiune şi istorie[1]

Levitul nespecificat[2], în anul 2008 de la Hristos, ziua a 4-a, luna august ne mai spune câteva cuvinte, la răspunsurile noastre de ieri, de aici[3]:

„Sunt plăcut surprins[4]de faptul că sunteţi printre puţinele bloguri care *acceptaţi comentarii* şi, mai mult, o faceţi într-un mod profesionist, încercând să faceţi,*atât cât omenește e posibil* (ținând cont de faptul că este o zi de duminică și dovediţi, din plin, că lucraţi „cu timp şi fără timp") un lucru rar: să vă plecaţi urechea la frământările (chiar dacă *superficiale* sau *naive* sau *incomplet informate*, totuşi,*frământări*) care, dincolo de polemica ieftină, arată că mai există suflete care „cugetă zi şi noapte la legea Domnului" şi mai există şi păstori, care nu suferă de autismul propriei bunăstări materiale, familiale sau teologice.

Ca să fiu în ton cu titlul (nu pot să nu remarc, de fiecare dată când vă citesc, că posedaţi un ascuţit simţ al *ironiei vindecătoare*dar, mai ales, *reconfortante*): şi tămâia, şi veşmintele şi...perdeaua templului (căci pe atunci nu existau catapeteasmă-iconostase, etc.) şi *diverse vase sunt mai actuale ca niciodată*, ceea ce mă face să mă simt oarecum *bine*, în biserica răsăriteană, de rit bizantin.

1. Sfinții Părinţi din vechime nu erau atât de *secularizaţi*, folosind maşini ultimul răcnet (acesta fiind doar *vârful aisbergului*).

Există un anumit gen de *ostentaţie* care nu poate să nu săra în ochi. Obedienţa închide intotdeauna ochii.

2. Nu există *creștinism naţional*. Aceasta este o invenţie a secolului al 19-lea. Sper că nu cădem în*ridicolul* de a dezbate acest lucru.

---

[1]Unarticol din data de 4 august 2008.
[2] Care, din mult *bun simț*, nu și-a dat niciodată numele.
[3] A se vedea: Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruş, *Bucuria comuniunii (vol. 8),* Teologie pentru azi, București, 2010, p. 367-376. Poate fi downloadată de aici: http://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/.
[4] Am corectat și am stabilit diacriticele la textul convorbitorului nostru anonim.

3. Ca să înţelegem *raportarea filosofică* trebuie să mai ieşim din *era mezozoică* în care se află filosofia românească. Nu reuşim decât să fim *comentatori*..ce-i drept...*fini*.

Selectivitatea despre care vorbiţi o aplică şi alţii. Şi această se vede în faptul că nu iau *orice frază* a Părinţilor răsăriteni drept*dogmă*.

4. Opera sa e de *netăgăduit*[5]. Doar în România.În ţările unde există *pluralism religios*, pentru că există ştiinţă de carte pe metru pătrat, lucrurile au alt *sistem de referinţă*[6].

5. Sunt de acord cu dv.

6. Cunoştea mult mai puţin...din Origen[7]. Poate aşa se şi explică „ura" generațiilor care l-au succedat[8]faţă de alexandrin[9].

Şi poate aşa vedem şi clasicul caz de *influenţă* în cultura teologică românească. Ce e *românesc* e *bun*[10]. Restul e de la *eretici*. Evident...de la cei pe care nu i-au citit[11].

7. Se vede că nu sunteţi *ardelean*. Ocoliţi problema*textelor jenante* (căci despre asta este vorba; nu veneau de la mine, un simplu credincios) la adresagreco-catolicilor.

Aceasta era esenţialul. Dv. aţi ales calea clasică *a devierii discuţiei*[12]. Am să încerc să răspund totuşi: Un grup

---

[5] Se referă la Părintele Dumitru Stăniloae: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dumitru_St%C4%83niloae. E un contrarăspuns, toată scrisoarea sa, la articolul nostru anterior. Numai că acesta nu își asumă, cu numele la vedere, pozițiile sale publice.

[6] Țările cu pluralism religios nu prea au apetență pentru teologia sistematică ci doar pentru sincretismul religios.

[7] Tot cu referire la Părintele Profesor Dumitru Stăniloae.

[8] Pe Stăniloae.

[9] Față de Origen. Credem însă că teologii ortodocşi români, în mod preponderent, nu nutresc *ură* față de Origen, ci, mai degrabă, îl văd prin ochii Sinodului V Ecumenic, care l-a anatematizat. Viața sa ascetică și efortul său teologic imens sunt demne de admirat și de urmat în orice secol, ceea ce nu înseamnă însă că trebuie să îl urmăm și în ereziile sale.

[10] Teologia ortodoxă nu e formată *doar* din teologia ortodoxă românească...și un teolog ortodox autentic trebuie să aibă înțelepciunea de a lua din fiecare parte a lumii ortodoxe experiența ortodoxă genuină. Noi nu pledăm pentru închiderea orgolioasă în spațiul teologiei românești ci pentru o cunoaștere profundă și amplă a teologiei ortodoxe de pretutindeni.

[11] Ereticii nu devin *mai puțin eretici* dacă îi citești, ci, cu harul lui Dumnezeu, poți înțelege de la ei sau poți folosi de la ei idei care sunt bune, existente în viețile și cărțile lor, alături de multele lucruri care nu consună cu viața duhovnicească ortodoxă.

de oameni însemnau 38 de protopopi cu enoriaşii lor. Contează numărul cumva?[13]

Căci mă gândesc că de la Marcu Evghenicul încoa...adevărul poate sta într-un singur om. Sau într-o singură parohie, de ce nu?

S-a comentat mult pe textul domnului Badiliță: *Un baptist ortodox*.

Mă aşteptăm să se înţeleagă esenţialul:<Spun aceasta nu pentru că, Doamne fereşte!, vreau să mă distanţez de Biserica numită *Ortodoxă* ci, pur şi simplu, pentru că *îmi place să respect sensul cuvintelor*.

Exista la noi, *ortodocşii atotştiutori*, un curent de opinie, aş spune chiar un fel de teologumenă, care-i declară pe baptiști *eretici* (şi nu doar pe *baptişti*), inamici ai Tradiţiei patristice.

Îmi pare rău că trebuie să contrazic această *sacră teologumenă* şi să spun că unul dintre cei mai *fini* patrologi pe care îi avem la ora actuală este un...*baptist*[14].

Lucru incomod în cadrul propriei sale confesiuni, cum singur recunoaşte, dar perfect compatibil cu preceptele religioase ale acesteia>[15].

Cat priveste celălalt articol iată un extras:

<În România, în afară de câteva *tentative firave* de constituire a unor colecţii patristice (la sfârşitul perioadei interbelice, apoi, [odată] cu patriarhatul lui Iustin Moisescu) nimic nu s-a legat cum trebuie[16].

---

[12] Eu am vorbit în răspunsul anterior despre *modul genetic* în care a apărut greco-catolicismul în România: câțiva ortodocși s-au unit cu romano-catolicii pentru *privilegii sociale* și *economice* și nu *din motive de credință*.

[13] Nu, nu contează *numărul*...contează *intenția*, motivația lor și motivația lor a fost *telurică*, în indiferență flagrantă față de Ortodoxia românească din cele trei principate românești și nu de *origine religioasă*.

Dimpotrivă, ei au crezut, în mod utopic, că dacă se unesc cu romano-catolicii o să își păstreze *identitatea lor*, lucru care nu s-a petrecut de fapt, după cum ne arată istoria greco-catolicismului românesc până astăzi.

Pentru că, în definitiv, ei nu sunt nici complet *romano-catolici* și nici *ortodocși* nu sunt, existența lor fiind un compromis rușinos, care acum nu își mai are niciun rost.

[14] Și acela, în mod *fatal*, este Dr. Marius Cruceru, care nu a dovedit niciodată că înțelege ceva autentic din trecutul Bisericii Ortodoxe.

[15] E vorba de un articol al lui Cristian Bădiliță, *fals laudativ* la adresa lui Marius Cruceru (adică *un articol contrafăcut*, pentru că ei își citesc textele reciproc), apărut în ziarul *Ziua* (acum dispărut), pe data de 25 octombrie 2007.

A se vedea întregul text al articolului, din care s-a citat supra, păstrat în blogul de aici: http://nazireat4him.blogspot.com/2009/01/marius-cruceru-un-baptist-orthodox.html.

[16] Pentru că nu s-au alocat bani în acest sens și nu s-au adunat la un loc oameni care știu să traducăși să comenteze pe Sfinții Bisericii. Cân d se va face asta vom avea colecții patristice românești.

Mofturile[17] unor editori psihedelici din zilele noastre nu pot stârni decât un vag *malaise*[18].

O întreprindere ca lumea nu se pune sub cârmuirea unor *bobocei*, ambiţioşi, e drept, dar fără o pregătire temeinică, ori, şi mai *hazos*, sub aceea a unor eminenţe bâlbâite şi isterice a căror unică legitimitate e *poala sutanei*.

Din păcate lucrurile continuă, în acest domeniu, improvizaţia din vremurile ceauşiste. Sloganul *facem prost, dar facem noi* şi-a reintrat vioi în drepturi> (*2 catolici ortodocși*, C. Bădiliță)[19].

Înțeleg foarte exact că omul este *deranjant*. Zguduie conștiintele adormite în propria lor suficiență.

Spune lucrurilor pe nume. Se ia de preoţi şi asta nu convine. Preoţilor. Şi celor care nu sunt capabili de a trata un preot ca pe *un frate de credinţă* sau ca*partener de dialog* pe teme teologice.

Ei doar pupă mâna zi de zi uitând să mai studieze Cuvântul Domnului[20], care le este esenţial pentru mântuire.

Vorbiţi de greco-catolici uitând să specificaţi [faptul], că fără ei, acum, boscorodeam *pur și simplu*.

După ce bisericile sunt luate cu japca şi episcopii sunt aruncaţi în temniţa îţi ia ceva timp ca să te refaci la toate nivelurile[21]. Ei nu au ajutor de la stat.

Ei nu au *colaborat cu Securitatea*[22]. Astfel că nu prea există *confuzii* de genul celor menţionate de dv.

Nu poţi să compari *episcopi roşii*[23] cu *cardinali* închişi în perioadă comunistă. Doar dacă şampoanele curăță şi memoria în afară de ceea ce scrie pe prospect.

8. Mai cercetaţi dacă sunteţi, cu adevărat, un admirator al Pr. Stăniloae.

---

[17] *Editoriale*, probabil.

[18] În franceză: indispoziție/stare de neliniște.

[19] Însă *durerea* lui Cristian Bădiliță exprimată aici e că nu a fost pus, de vreun mai mare al politicii sau al Bisericii noastre în fruntea vreunui *departament de studii patristice*, așa cum au fost puși, de către Traian Băsescu, Vladimir Tismăneanu și Mihail Neamțu ca să studieze comunismul sau ce a mai rămas din el în propriile noastre obsesii.
Problema, aceea că nu avem o colecție patristică proprie, de mari proporții, e un adevăr dureros, însă nu îl cred nici capabil și nici atât de înfocat pe Cristian Bădiliță pentru a ajuta poporul român ortodox cu câteva zeci de volume patristice.

[20] Semn că ar putea fi un baptist cel care ne-a scris sau unul care a amestecat lucrurile într-adins, ca să nu ne dăm seama cine este.

[21] Aici, autorul nostru, pare greco-catolic.

[22] De unde știm asta?

[23] Probabil *episcopii ortodocși* închiși în perioada comunistă.

9-10. Ar trebui să vă dea de gânditseriozitatea cu care îşi tratează munca şi faptul că este *tradus internaţional* nu îl poate lasă, pur şi simplu, să se descalifice cu anumite afirmaţii.

Luate în esenţă, toate acuzele la adresa lui se fac ţăndări pentru cei care cunosc *literatura de specialitate*. Nu întâmplător nu o să auziţi prea des *mari teologi români* făcându-I *reproşuri oficiale*[24]. Sau mă înşel?

11. Observaţi că v-am pus o întrebare simplă. Ca şi la punctul 7 iarăşi *deviaţi*. Nu m-am *pretins* nimic. V-am cerut *o părere*. Să înţeleg că nu aveţi *o părere*?

12. Care Sfânt Părinte a vorbit despre *energii increate*? De ce nu a devenit*dogmă*? Mai ales până în anul 800? Teologumene sunt multe de-alungul istoriei.

13. *Scrisoarea către Marinos*. E simplu. Spune negru pe alb. Este o*neînțelegere*.

14. Doar Antim şi acela...incert??!!

15. Daţi-mi câteva exemple!

16. Normal că nu ştiţi! *CBC*-ul[25]vă este cât de cât cunoscut? Dacă s-ar studia *documentele papale*în loc de tot felul de *călugăraşi anti-catolici*, care vădesc grave lacune de istorie şi teologie, poate că lumea romanească ar fi mai *zâmbitoare*.

Dacă erau ştiute (mă întreb ce asteaptă *tinerii traducători*? Să traducă tot felul de no-name[26] moderni??) mulţi ar fi trebuit să aibă obrazul roşu de ruşine dacă ar fi vrut să pronunțe cuvântul *eretic* în dreptul *Romei*. Recomand să fie întrebat domnul Cristian Bădiliță pe tema bibliografiei. Cu siguranţă vă va fi de folos.

---

[24] Părintelui Dumitru Stăniloae.
[25] Catehismul Bisericii Catolice.
[26] Necunoscuți.

17. În fapt vă eschivaţi iarăşi. Ştiţi bine că tot ce aţi scris este *subţire* ca*argument*[27].

Dacă dv., care vădiți în paginile dv. un nivel frumos al dialogului, acceptaţi să vă repliaţi în răspunsuri de acest gen[28], atunci: Ce a fost, de fapt, Isaac[29]? Uimiţi-mă!!!

18. Dacă aţi ruga pe cineva ca să va traducă actele greceşti din original, aţi observa că cel care care trunchiază este *grecul* din care s-a inspirat *rusul*.

19. Nu ştiu ce să vă răspund la acest punct. Este ceva la modul general. Să-ţi asumi catolicitatea*doar atunci când îți convine* se numeşte *oportunism*.

20. Ce fel de *argumentaţie* e aceasta? Suntem la circ, la *ora de iluzionism*? Să fim serioşi!

Vă mulţumesc pentru răspuns. Dialogul te ridică sau te coboară. Sper ca ironiile mele să fie iertate.

N-au fost făcute din acel spirit...*uite şi eu pot*...ci, pur şi simplu,pentru că,arareori, dialogurile pe bloguri au acel *aer de morgă* care se vrea *smerenie*. Evident una *falsă*[30].

Leviţii, într-adevăr, nu mai există.

Se spune că, în timpul lor, erau nimiciţi cei care cheamu *duhurile morţilor*. Ioan, în *Apocalipsa*, este sfătuit să nu se închine îngerului (*bun* fiind el[31]).

În schimb, la rugăciunea de seară, există oameni care bat metanii şi pentru *oameni* şi pentru *îngeri*. Interesant, nu?

Teologia care tratează subiectul *moarte* este din timpul Macabeilor. Să fie această o captivitate...„asemanatoare”[32]celei levitice.

Apocalipsa 22, 9. Şi el mi-a zis: <Vezi să nu faci aceasta! Căci sunt împreună-slujitor cu tine şi cu fraţii tăi,

---

[27] Adică ce i-am scris eu e *foarte puțin argumentat* pentru dumnealui.

[28] Din punctul său de vedere, răspunsul meu e unul *contrafăcut*, adică unul care nu ar ține cont de *istorie*, când el ține cont de ceva suprem, de *Tradiția Bisericii Ortodoxe*, care îl socotește pe Sfântul Isaac Sirul *Sfânt* și nu doar eu, teologul singular, îl socotesc astfel.

[29] Se referă la Sfântul Isaac Sirul, pe care critica istorică recentă vrea să îl scoată *nestorian*, deși el e *ortodox*.

[30] Da, acesta e un adevăr dureros: cel mai adesea discuțiile religioase online sunt fals pietiste.

[31] Îngerul.

[32] Acum, interlocutorul nostru pare *baptist* pentru că nu înțelege cultul închinat Sfinților și Sfinților Îngeri. Sau dacă e unul care amestecă lucruri ortodoxe și neortodoxe la un loc, în mintea sa, s-ar putea ca nici el să nu știe *cine este*.

prorocii, şi cu cei ce păstrează cuvintele cărţii acesteia. Lui Dumnezeu închină-te!>.

Sunt tare curios ce *exegeză deviantă* va mai avea şi acest text. Un text neduminical, neliturgic.

Numai binecuvântări!"[33].

***

Ce mai putem să zicem şi astăzi:

Noi credem că levitul nu e *de-al nostru*, că nu e *mirean*, că nu e *de zeci de ani* pe net… – pentru că netul, săracu', are faţa asta de vreo 10-15 ani – dar că, dumnealui spune că e *mai în vârstă*, lucru care se prea poate.

Când vă plictisiţi de noi să ne spuneţi, pentru că vă trimitem la alţi creatori de online…după *preferinţa* dv!

Vă putem trimite la unii care dau cu cărămida în dv. sau la alţii care preferă să nu vă răspundă…pentru că trebuie să facă bani[34].

Trecem peste acest aspect[35]…

Şi totuşi…nu vă numiţi aşa, din întâmplare, *Dr. Cristian Bădiliţă*?

Doamne fereşte, dacă vă numiţi *Dr. Marius Cruceru*…pentru că nouă ne e *teamă rău* de dumnealui!

Credem că e *cel mai bun teolog* din toate paralelele[36]: deci cu trei de *-le*. După propoziţia aceasta trebuia să fie *emoticoane* dar nu folosim *în dotare*.

Trecem…pe subiecte!

1. Sfinţii Părinţi ai Bisericii Ortodoxe nu erau deloc *secularizaţi*…dar foloseau *tehnologia* şi *mijloacele de transport* ale timpului lor.

Nu credem că Sfântul Pavel, dacă trăia acum, nu ar fi avut *blog* sau Sfântul Ioan Gură de Aur nu ar fi folosit *poşta electronică*.

---

[33] Până aici a fost răspunsul său la primul nostru răspuns către anonimitatea sa.
[34] Care nu vă răspund tocmai pentru că se agită mereu în adunarea banilor.
[35] Nesimțit, care nu ar trebui să existe la un teolog ortodox și anume: să confunde *propovăduirea Bisericii* cu *un mijloc de îmbogățire personală*.
[36] Imaginare.

La cât de vijelioasă era dragostea lor de oameni ar fi folositcomputerul, *chatul* sau *conferinţa electronică* pe trei continente în acelaşi timp, cu o dexteritate uluitoare.

Luxul, *averea* şi *faima* nu te doboară pentru că sunt *rele în sine*…ci pentru că ele îţi fac cu ochiul şi tu admiri zâmbetul lor de curtezane.

2. *Creştinismul naţional* e *o invenţie* de secol 1. După cum ştiţi, acelaşi mare şi inimitabil Pavel dă epistole *corintenilor*, *galatenilor*, *romanilor* [celor din *Roma* adică] şi nu…*în eter*.

Cuvintele lui şi ale altora sunt cu *adresă expresă*. Punct ochit, punct lovit.

Pentru că *neamul* e o realitate a iconomiei lui Dumnezeu, a voii Sale şi de aceea, noi, într-un neam, putem să ne înţelegem şi să convieţuim, pentru că avem o credinţă, o limbă comună, o istorie comună şi nu suntem nişte *zarzavaturi fără conştiinţă istorică* sau nişte *pisici de anul ăsta*, care nu ştiu istoria pisicismului pe lume.

3. Filosofia românească, dacă se face acum, şi e în inima unuia şi se scrie…e *postmodernă*.

La fel, dacă dv. sunteţi *profesor* şi scrieţi o carte, în specialitatea dv., se zice şi înseamnă că *aţi adus un aport personal la ştiinţa dv.*

Dar cum dv. sunteţi *levit*…şi nu *Dr. Bădiliţă*[37]sau *Dr. Cruceru*[38], tocmai de aceea preferaţi *ere îndepărtate*!

4. Dv. vreţi să fiţi *un comentator*…Sunteţi *fin* sau *bont*?

5. Unde sunteţi dv. de acord suntem şi noi.

6. Nu suferim de *ură faţă de Origen*[39]şi nu tot ce e *românesc*…este *excelent*.

7. Adevărul, în mod providenţial, poate sta *într-un om* sau *în trei oameni* doar.

Însă iniţiatorii greco-catolicismului nu au fost nişte *mistici*…ci nişte *oameni realişti*, ca grupul PSD-ist[40] de la

---

[37] A se vedea: http://www.cristianbadilita.ro/.
[38] Idem: http://mariuscruceru.ro/.
[39] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Origene.

Cluj: au vrut bani şi privilegii, li s-au promis, dar nu li s-au dat in integrum[41].

Tocmai de aceea durerea lui Atanasie Anghel[42] şi a ierarhilor greco-catolici de după el, care observau că romano-catolicii *îi vor ai lor*…şi nu aşa: *jumate-jumate*[43].

8. Cu *baptistul ortodox*…a fost aşa…o *delicatesă* într-o *mare de indescifrabil*.

9. Şi totuşi, nu sunteţi d-l *Dr. Cristian Bădiliţă*? Nici măcar în *viaţa reală*?!…

10. Nu sunt *un admirator* [asta e titulatura pentru *oameni de cultură* sau pentru *staruri rock*], ci un om *care îl iubeşteînţelegându-l* şi îl *înţelege iubindu-l*[44].

Şi nu e singurul…[45]

Vedeţi şi la noi sunt *mai mulţi* în inimă, nu numai la *părintele Dumitru*!

11. Dacă noi mai *deviem* subiectul…dv. vă *acoperiţi* întreaga existenţă. Aşa că e *nula* la *nula*[46]!

12. Care Sfânt Părinte nu a vorbit despre *lumina dumnezeiască*, *har* sau*slava lui Dumnezeu*? Spuneţi-mi care Părinte *nu a vorbit*?

13. Pasajul din *Scrisoarea către Marin*[47], la care faceţi referire, e înţeles de teologia romano-catolică după cum e înţeleasă şi spusa Domnului: „Tu eşti Petru şi pe această piatră"[48]…

14. Nu, doar despre Antim vă putem da *noi* detalii, acum, textual, pentru că e proaaspăt la noi în minte şi, dacă o să facem vreodată un studiu despre cine s-a luptat cu iobăgia în Rusia şi România, de vreo 4 secole încoace, o să vă spunem cum stau treburile!

---

[40] PSD = Partidul Social Democrat.
[41] În latină: *în întregime*.
[42] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Atanasie_Anghel.
[43] Adică jumătate ortodocși și jumătate romano-catolici.
[44] Pe Fericitul Părinte Dumitru Stăniloae.
[45] Pe care îl iubesc, îl înțeleg și îl cinstesc cu evalvie, ca pe *un Sfânt al Bisericii*...
[46] În latină: *zero la zero*.
[47] A Sfântului Maxim Mărturisitorul.
[48] Adică în sensul primatului papal.

Până atunci suntem ignoranţi în ceea ce priveşte problema *gurilor*, care au luptat împotriva iobăgiei, în spaţiul nostru sau în cel rusesc.

Noi nu am spus niciodată că suntem *Nostradamus*.

Însă Dr. Cruceru Marius s-a comparat, de câteva ori, cu *Sfântul Pavel* şi cu *toţi Părinţii pustiei schetice*.

15. Domnule *levit*…avem o altă ediţie, pe cea a lui Alberigo[49], cu tot, de la cap la coadă…în materie de dogme şi canoane, până la *Vatican II*inclusiv.

Bineînţeles, în latină, şi de prin '70.

Însă, când citim falsele dogme romano-catolice, de după sec. 11, e ca şi cum *am citi pe cuie*.

Dv., când ştiţi că o carte, pe care o luaţi în mână, e o *şarlatanie dureroasă* de la cap la coadă…o trataţi ca pe *Sfânta Scriptură* sau ca pe *o realitate rizibilă*?

Noi le citim nu pentru ca *săne minunăm* ci pentru ca *să ne consternăm*.

Cititul nostru în domeniul hulelor, al mistificărilor, al aberaţiilor şi al imposturii e un citit…*de durere*. Aşa se întâmplă cu noi! Poate la alţii e *mai bine*…

16. Şi noi vrem să îl întrebăm pe Dr. Bădiliţă, dar nu ştim unde să îl găsim în lumea aceasta *lungă*, *largă* şi *adâncă*. Poate ne spuneţi dv.

Vrea să ne ajute cu *bani*, *cărţi* sau să…ne *îndoctrineze*?

Poate că ne va facilita *o bursă de studii* tocmai în inima Vaticanului ca să învăţăm să fim *mai cu bun simţ* decât acum.

17. Sfântul Isaac Sirul e *un ortodox al Bisericii Ortodoxe*. Dacă dv. ştiţi că e *altceva*…pe cine interesează?

18. Vreţi să vă dăm traducerile în română ale *Conciliului de la Ferrara-Florenţa*?…

Cât sunteţi dispus să plătiţi pentru asta? Primim banii înainte…şi materialele vin după.

Aşa e în economia de piaţă şi noi, care suntem *necapitalişti la spirit*, încercăm, din răsputeri, să ne aliniem

---

[49] E vorba de *Conciliorum Oecumenicorum Decreta*(COD), Edidit Centro di Documentazione, Istituto per le Scienze Religiose Bologna, Curantibus J. Alberigo, P.-P. Joannou, C. Leonardi, P. Prodi, Consultante H. Jedin, Editio tertia, Bologna, 1973.
În engleză:http://www.ourcatholicfaith.org/documents.html.

normelor în vigoare…sau, cel puţin,*umbrei de capitalism* aflată în vigoare.

19. N-am mai fost de mult la circ, dar vizionez multe…*circuri*.

20. Dialogul te scoate din tine, te face să mergi, să vezi, să vezi cum e să mergi spre un altul…dar nu *te ridică* şi nici nu *te coboară*, ci *te zideşte*!

Dar dialogul se face între *oameni cu faţă*, care se ştiu reciproc şi nu între *preotul Dorin* şi *levitul neindentificat*.

21. Dv. nu vă închinaţi la Îngeri, Sfinţi, Maica Domnului? Atunci, da, sunteţi *deviat*. Există şi *deviere de sept*…

La noi, la ortodocşi, nu e doar *o vorbă*…ci *cultul Sfinţilor* e *real*, *tradiţional* şi *de când e Biserica*.

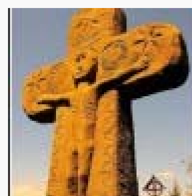
Însă, ce spun eu toate astea…Dr. Cristian Bădiliţă? Dumnealui ştie toate acestea.

22. Dacă dv. sunteţi *mirean* şi eu *cleric*, dv. nu mă puteţi binecuvânta dar eu, da.

Însă cum *levitul* nu e *nume* ci doar…*o impostură postmodernă*, modul în care oamenii fără caracter, farsorii şi …neînţelepţii au *statut pe net*…nici atât nu pot face, adică *să vă binecuvintez*.

Asta nu înseamnă însă că *sunt canibal*…

Notă de subsol[50]

Dr. Mihail Neamţu[51] a pus acum câteva minute două studii ale sale, în engleză, pe blog [1[52] şi 2[53]], ca să ne arate cum…scrie *în engleză*, ceea ce se constituie într-un lucru *foarte bun* şi *util* pentru noi.

Având în faţă o felie de pepene roşu[54]…citeam la unul dintre articole. Doamna preoteasă vine şi mă întreabă *ce citesc*. Îi spun că *Mihail ne-a lovit…în engleză*.

Stă cu mine şi citeşte puţin şi apoi o aud spunând: „Dacă nu mi-a spus *nicio idee teologică* în română…de ce să cred că o să-mi spună *adevărul Ortodoxiei* în engleză?!”.

Adică e de *un nihilism…atroce*[55].

Cu toate condiţiile atmosferice dezavantajoase…vom încerca să fim cu Mihail *şi în engleză…ca şi în română*!

Numai că s-ar putea să se întâmple…*imprevizibilul*.

---

[50] Un articol din data de 7 august 2008.
[51] A se vedea: http://grupareaaproape.wordpress.com/despre-autor/.
[52] Idem: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/08/07/revisiting-orthodoxy-and-nationalism/.
[53] Idem: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/08/07/the-unfolding-of-truth-eunomius-of-cyzicus-and-gregory-of-nyssa-in-debate-over-orthodoxy-360-381-2/.
[54] Adică în timp ce mâncam dintr-o felie de lubeniță...
[55] Soția mare, se pare, că nu vrea să creadă în...*scriitori cu renume fals*. Nici eu...

Predica părintelui Savatie...a fost foarte citită

Vă vom da[56] ratingul ei, ca să înţelegeţi că…nu e nicio minciună! Predica părintelui Savatie Baştovoi[57] la *Duminica a 8-a după Rusalii* a fost *o…fotografie*.

Ce era în fotografie? Păi în fotografie…erau primele două poziţii din topul celor mai citite articole din *WordPress*, adică primele două articole, din care, primul, *cel mai bun*, era *al său…*

Concluzie: *cel mai bun*, *cel mai muncit*, *cel mai genial*, *cel mai…incalificabil* dintre blogurile gratuite[58], de pe platforma WordPress, din România, este *blogul părintelui Savatie…*şi articolul în care *trăgea la rost* Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române că nu şi-a/ nu îşi canonizează Sfinţii închisorilor comuniste…a fost *cel mai teologic* şi *căutat* articol din România în ziua de ieri[59].

Noi, bineînţeles, am *elogiat* munca sa, demersul său fotografic…şi am dat un link spre dumnealui.

Când au intrat primii 40 de cititori de la noi la dumnealui…părintele Savatie Baştovoi, din *smerenie*, şi-a şters *predica*şi i-a lăsat cu ochii în lună [că noaptea nu mai e *soare*...ci doar *lună* şi...ceva *miliarde de stele*] pe cititori.

Cititorii însă, nu s-au lăsat, şi au vrut să cunoască – probabil în paralel cu *neînsemnata noastră predică muncită* – cum arată şi predica părintelui Savatie şi, bineînţeles, că această căutare e „foarte bună”, „normală” şi, mai ales„lăudabilă”, pentru că Prea Cuvioşia sa este un om care *se zbate* pentru comunitatea online, e un om care vrea să înveţe pe oameni la *calm*, la *sfinţenie*, la *bun simţ*…la o adică, la *autenticitate ortodoxă*[60].

---

[56] Un articol din data de 10 august 2008.
[57] Blogul său: http://savatie.wordpress.com/.
[58] Adică hostate pe WordPress în mod gratuit...
[59] Pentru că fanatismul şi prostul gust sunt penibile oricând.
[60] Spre care niciodată nu îi prea *ghidează*...ci e ahtiat după faptul de *a i se vinde cărţile*.

Pentru că, de aceea *a revenit* online, cu *forţe proaspete* [poate că cei mai tineri nu ştiu că părintele Savatie, ca şi Marius Tucă[61], a avut prin anii 2000-2001 un site, care s-a terminat în spamuri porno...creat, pe atunci [cu ce bani? Că netul era scump...şi dânsul...*proaspăt călugărit*] pentru ca să îşi găsească cititori pentru *ratingul debusolant* pe care…*Editura Marineasca*, insignifiantă[62]până la editarea lui Savatie…s-a mirat că îl are], pentru ca *să ne ajute*, să ne *fundamenteze teologic*…şi să fie *o oază de înţelepciune* şi *de gentileţe* între blogării online ortodocşi, care sunt *extremişti* pentru că ştiu *prea puţine*…sau…pentru că au…*prea multă evlavie*.

Mai pe scurt…oamenii au căutat *predica* şi predica…s-a făcut că *nu e*!

Însă vă dăm ratingul publicităriii noastre pentru dumnealui, ca să vedeţi că oamenii au căutat *predica*…dar ea *s-a eclipsat*.

***

Aseară, 9 august 2008, predica noastră a avut 286 de intrări directe pe pagină. Însă…nu atâţi au căutat predica sau nu doar *o mie de oameni*, pe fiecare zi, cum zice contorul de pe *WordPress*, ne cunosc, pentru că, ea fiind *audio*, se poate intra pe o mie de căi în contul nostru de podcasturi, poate să fie ascultată cu RSS-uri externe, putea fi dată din computer în computer etc.

Însă…124 de oameni, cum se vede în foto infra, au căutat…*predica* părintelui Savatie.

Titlu	Vizionari
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	286
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	124
Televiziunea Bisericii Ortodoxe Române	58
Predică la Duminica a 8-a după Rusal	51
Protosinghelul Savatie Baştovoi vă dă	33
Trinitas TV online se prinde acum	30
Windows Media Player 1	27
Dor de	23
TV online la modul free over	18
Televiziunea TRINITAS (TRINITAS TV): Tel	16

[61] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Marius_Tuc%C4%83.
[62] Adică necunoscută în mediul ortodox.

La orele dimineţii lui 10 august 2008, primul *38*…este părintele Savatie – iată, tot *primul*, tot *cel mai bun*! – pentru că oamenii au crezut în publicitarea noastră a predicii părintelui Savatie…şi au vrut ca să o cunoască.

Însă predica se făcuse *nevăzută* de la orele 21 ale lui 9 august 2008.

Titlu	Vizionari
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	38
Televiziunea Bisericii Ortodoxe Române	38
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	33
Televiziunea TRINITAS (TRINITAS TV): Tel	23
Trinitas TV online se prinde acum	17
Windows Media Player 1	11
ACDsee 10 pro full + s	8
Panoplia locaţi	8
Exorcizări în Biserica Ortodoxă şi p	7
Spanzurarea lui Saddam Hussein va face d	5
Presupuneri şi aşteptări în ziua ale	5

Lucrurile, aseară şi astăzi, s-au petrecut ca la votarea din urmă, unde unul dintre candidaţii la primărie a decedat în timpul scrutinului[63]…dar lumea, electoratul, s-a dus ca să-l voteze, în continuare, cu aceeaşi *emoţie vie* pe *decedat*, pentru că nu dorea să iasă primar *Dorel* [care avea nasul prea mare], adică *contracandidatul decedatului*.

Însă, fiind zi de*sărbătoare* şi de *relaxare*, dedicăm tuturor *admiratorilor necritici* ai părintelui Savatie, următoarea poemă, a unui *necunoscut genial*…care se numeşte…Mihail Eminescu:

La steaua

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

[63] Caz mediatizat TV.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum,
Luci vederii noastre.

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie;
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, şi nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Pieri în noapte-adâncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmăreşte încă.

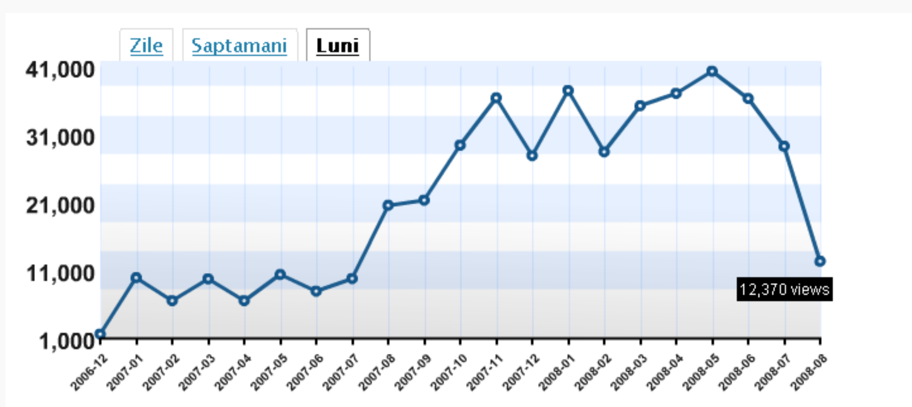
Poem *cf*. ediţiei: Mihai Eminescu, *Opera poetică*, ediţia a II-a, revăzută, ediţie îngrijită de Dumitru Irimia, Ed. Polirom, 2006, p. 204.

Semnează: Un preot *ofticat* pe părintele Savatie…că *scrie prea mult*.

Frecvenţa vizitelor, din toate timpurile, pe „Teologie pentru azi”

Găsiţi[64] aici imaginea cu ratingul nostru.

Întrebarea la care vă răspundem e următoarea: ce rating *scăzut* au…cele 2948 de articole de pe blogul nostru?

Şi*articol pe blog* e şi *fotografia* – pentru că şi pe aia trebuie să o faci – şi *fila video*, şi *predica*, şi *articolul*, şi *expunerea*, şi *notele de lectură*…adică tot ce are *link de inventariere*.

Prin contrast cu munca noastră…vă invităm să vizitaţi blogul lui Valentin Petcu[65], alias*Zoso*, considerat unul dintre „cei mai buni creatori de online”[66] ai României, ca să discerneţi care e *baremul de blogăr* al României…şi ce vă oferă *un preot ortodox român* în *materie de creaţie online*.

Şi acum vă citim *nodurile* din imagine, adică *traficul lunar al blogului*:

---

[64] Un articol din data de 11 august 2008.

[65] A se vedea: http://www.zoso.ro/about-me.

[66] „Cel mai bun creator de online”...pentru oameni care nu prea ştiu să citească...sau obosesc dacă citesc mai mult de o pagină.

decembrie 2006, începând cu 6 decembrie…1.654 vizite;
ianuarie 2007…9.970;
februarie 2007…6.578;
martie 2007…9.808;
aprilie 2007…6.579;
mai 2007…10.421;
iunie 2007…7.979;
iulie 2007…9854;
august 2007…20.612;
septembrie 2007…21.375;
octombrie 2007…29.467;
noiembrie 2007…36.430;
decembrie 2007…27.935;
ianuarie 2008…37.516;
februarie 2008…28.498;
martie 2008…35.267;
aprilie 2008…37.093;
mai 2008…40.351;
iunie 2008…36.356;
iulie 2008…29.308;
august 2008, până pe 11 august, ora 10.36: 12. 370[67].

Rostul acestor *înşirări de cifre* este următorul: aceste cifre au în spate *motive reale de vizitare*, pentru că cei care ne-au vizitat au venit nu pentru *porno*, nu pentru *cancanuri*, nu pentru *filme ninja*, ci pentru *teologie duhovnicească* şi *academică*, pentru *predicile* şi *opiniile noastre*, pentru *bunul nostru simţ*, pentru *modul în care relaţionăm* şi *ne facem treaba în mod*…**gratuit**.

Ştim că acest **gratuit**…sună *enervant* pentru cei care au blog din interese meschine!

Adică, în loc să ne odihnim şi să ne vedem de treaba noastră, să facem rost de bani, de mulţi bani încât să ne îngropăm în ei, în loc *să parvenim*…noi ne ocupăm *de scris*…care *nu ajută pe nimeni* şi e o *prostie crasă*.

Şi, cu toate acestea, dorim să fim *proşti*…de muncitori, amabili…de *enervanţi*, insistent…de credibili, crezând în faptul că ai noştri creştini ortodocşi vor să se mai mântuiască şi în secolul al 21-lea sau că o întreagă lume e avidă de *dorul de Dumnezeu* dar nu ştie…că *asta caută*.

---

[67] Acesta era ratingul numai pentru *blogul principal*, de la acea dată, al platformei noastre, adică pentru: http://bastrix.wordpress.com/.

Daţi-ne un mesaj dacă suntem proşti *îndeajuns de mult*...ca să mai continuăm în acest fel sau doriţi să ne reprofilăm pe *cancanuri*, pe *politică*, pe *jos Sinodul*, pe *mărunţişurile noastre cele scumpe*?

Post scriptum: A se vedea, pentru cei care cred că pe noi ne *ghidează ratingul* şi nu *râvna pentru binele aproapelui nostru*…că am scris *tot la fel de mult* şi *de bine* şi când *am avut* şi când *nu am avut vizitatori*.

Iar, de vreo două luni, nu am mai apărut niciodată în topul celor 100 de bloguri ale *WordPress.ro* [pentru că e manipulat în mod execrabil], unde am stat din prima zi a creării blogului nostru…şi substanţa blogului nu *s-adiluat* ci, dimpotrivă, *s-a îmbogăţit*.

Nu ne interesează *ratingul nemuncit*, ci *numai cel…transpirat*!

Însă ne umple de repulsie…*aflarea în treabă* în materie de blogging şi, pe de altă parte, şi *manipularea ratingului* cu trei prostioare pe pagină.

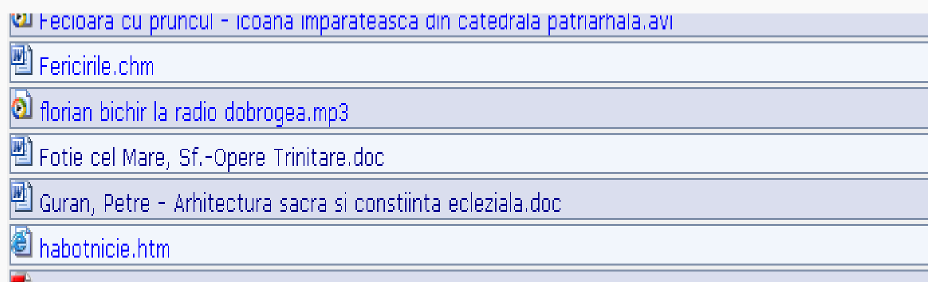
„Arhiva ortodoxă” publicitează[68] *una dintre cărţile noastre...care ne-a fost furată prin „amabilitatea” editurii Predania, din computerul lui Ionuţ Gurgu*[69]

Pe 10 iulie 2008, cineva[70] a ridicat în*Arhiva ortodoxă*[71][a se vedea secţiunea *Upload*, fişierul:*Fotie cel Mare, Sf.- Opere trinitare. doc*,758.5 kb] una dintre cărţile noastre, care ne-a fost *furată*/sau a fost pur şi simplu *aruncată pe net*, din calculatorul lui Ionuţ Gurgu[72] sau chiar de către el, de la editura *Predania*, după ce am refuzat, acum câtva timp, să o tipărim cu dumnealui.

O răzbunare tipic…*ne-ortodoxă*!

A se vedea imaginea de aici:

Ce am putea să mai spunem?! Pe cine să mai *acuzăm* sau ce să *revendicăm*…dacă *mojicia umanăeste la ea acasă*?!!!

Mulţumim însă confraţilor care ne citesc cartea furată, ne râd pe sub mustaţi…şi par *Sfinţi*!

---

[68] Eufemistic spus...pentru că punea la download un text carte ne-a fost furat.
[69] Un articol din data de 8 august 2008.
[70] Anonimul care o întreține, pentru că nu e cu upload la liber.
[71] A se vedea: http://arhiva-ortodoxa.info/.
[72] Idem: http://www.predania.ro/redactia.html.

Un mesaj de pe lumea cealaltă

Atenţie: e un articol despre *un spirit neodihnit*[73]…care umblă nestingherit prin spaţiu, nu a nimerit adresa la *OTV România*, ci a ajuns la noi pe blog!

Rămâneţi aproape că…e *paranormal* totul!

Mai tare decât atât nu există!

Mai tare decât atât…e incredibil de paradoxal!

*****

Dr. Frankenstein,

alias *Pătrăţosu*…

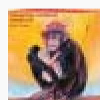

[73] Pe vremea aia, Marius Cruceru avea blogul închis și *se dădea de mort*, potrivit ultimului articol din vechiul său blog. De aici și mitul *spiritului neodihnit*, care *ne bântuie* de dincolo de moarte și calarea articolului de față pe *ideea resuscitării* și *a meciului de wrestling*, care reies din clipul publicitar cu *Triple H*.
Iconul prim al articolului e de la wrestling (*World Wrestling Entertainment*: http://www.wwe.com/) şi se suprapunea perfect *W*-ul de acolo cu *W*-ul de la *WordPress* (http://wordpress.com/), platforma de blog pe care scriam atunci.

un spirit aflat acum *în lumea umbrelor*[74]

…despre care unii, bineînţeles, *rău intenţionaţi*, zic, că ar fi chiar*maestrul Scardanelli*[75]

se întoarce printre noi pentru *un game*[76]*de proporţii*, pentru…*the game of the games*[77]…

cu nimeni altul, decât cu

Bastrix[78],

alias

Triple H of Bucharest[79]…

Pentru cei care nu îl cunosc pe *Bastrix* şi ce poate să-i facă lui *Dr. Frank* în ring – atenţie: *numai în ring!*– [Nu repetaţi aceste mişcări acasă sau în spaţiul public![80]], vă dăm un mic promo[81]:

---

[74] A se vedea: http://patratosu.wordpress.com/.
[75] Idem: http://grupareadeparte.wordpress.com/.
[76] În engleză: un joc. Aici: un meci de wrestling.
[77] Idem: meciul meciurilor.
[78] Asta pentru că, atunci și acum, Dr. Marius Cruceru ne încurca *numele de familie* cu *userul blogului principal*: *bastrix*, fără majusculă.
[79] Și *Triple H* e numele de scenă al unui wrestler faimos, care nouă ne place: http://en.wikipedia.org/wiki/Triple_H.
[80] O ironizare a avertismentului făcut de către diverși wrestleri, care se difuzează în cadrul showurilor televizate, între meciurile de wrestling.
[81] Fila video din care am preluat câteva cadre: http://www.youtube.com/watch?v=ShN878K-NEo.

Iar filmul e următorul: *Triple H* e *reconstruit*, e *resuscitat*, revine în arenă, ca să se lupte, cu cine?...cu *Dr. Frank*, care și el *iese din mormânt*...printr-un *email*.

43

*****

Miza joculu: „Bă, popo, de ce ne enervezi pe toţi baptiştii la un loc! Nu ştii că eşti *patologic*…dacă nouă *nu ne placi*?

Că noi, când nu mai avem argumente [a se urmări binecunoscuta emisiune: *Întoarcerea la argument!*[82]]…ne luăm de familie, de naţie, de culoarea pielii, de cum pronunţi cuvintele şi te putem scoate…*dement*, *infractor*, *antisemit*, *homosexual* etc.”.

*****

De ce s-a enervat Dr. Frankenstein?

Din cauza acestei...*grandomanii*[83]de bun simţ a lui Triple H petrecută în ziua de astăzi.

Când Triple H şi-a dat ratingul în mod public…Dr. Frank, la numai o oră după – incredibil de rapid pentru *un spirit hibernal*! – la numai o oră după *comiterea incidentului*, ne-a trimis…

Scrisoare de psihologizare

Monday, August 11, 2008 11:33 AM.

From:
“marius david cruceru” <marius.cruceru@gmail.com>

To:
dorinfather@yahoo.com

Dorine dragă[84],

După câteva luni mi-am adus aminte de blogul tău[85]. M-am uitat azi prin el.

Am avut sentimente *amestecate*. Am sărit peste faptul că faci referire la mine de câteva ori. De asta nu-mi pasă[86].

[82] A lui Horia Roman Patapievici: http://www2.tvr.ro/inapoilaargument/contact.htm.
[83] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/08/11/frecventa-pe-teologie-pentru-azi/.
[84] Am corectat textul scrisorii și l-am ghilimelat.
[85] ...când el ne citește zilnic.
[86]*O minciună crasă*...ca să fie cu rimă.

Mărturisesc [faptul], că senzația predominantă a fost că sunt în spațiul unui om care își pierde dreapta cumpănă pe zi ce trece[87].

Obsesiile[88]tale se agravează: ratingul, ideea cum că ai fi singurul care face ceva serios și demn de luat în seamă și altele ca acestea.

Am destula experienţă pastorală[89], zic eu, ca să recunosc *o psihoză debutantă* și *impresia de sine* ca boală spirituală în plină dezvoltare[90].

Te îmbolnăvești, dragule![91]

Consideră acest email *o dovadă de grijă* şi [de] *dragoste creştinească*. Eşti doborât între tâlharii[92]propriilor *pofte* şi *idei de sine*.

Dacă am fi *pe acelaşi drum* te-aş pune pe *măgar* şi te-aş duce la *han*[93].

Ceidoi lei n-ar fi nicio problemă[94].

Cu adâncă milă,
acelaşi[95].

*****

---

[87] Cam așa încep...*șantajele morale*: cu aluzii la starea ta de sănătate sau la modul în care arăți, cu inventarea de boli imaginare, cu atacuri sub centură, cu amenințări...în loc să spună că *se regăsește perfect* în lucrurile pe care le-am scris despre el.

[88] De unde știi că sunt *obsesii* pentru mine? Sau, mai degrabă, de ce îmi impuți...propriile tale *psihoze*?
Pentru că ratingul îl manipulează baptiștii de atunci și până astăzi și nu eu, lucru observabil de către oricine. Deci nu pot fi *obsedat* de *ceea ce nu fac*.
Pe al doilea blog al lui Cruceru, se translează articole de pe primul blog și se scriu altele tot la fel de proaste ca și primele...iar manipularea e precum canicula afară, acum, în vreme de vară.
Iar faptul că eu am scris și scriu serios se vede din aceea că scriitura mea s-a transformat în cărți, că eu îmi asum și îmi explic scriitura online și o împărtășesc tuturor în mod gratuit, alături de alte cărți ale mele, care nu au avut nimic de-a face cu mediul online.

[89] Mă îndoiesc de acest lucru...sau ceea ce eu numesc *experiență pastorală* e altceva...

[90] Și, dintr-un foc, pentru că am analizat în mod tranșant *nesimțirea lui online* am devenit eu *psihotic*, care am văzut boala lui...și nu el.

[91] Nesimțirea atinge cote delirante...atunci când e îmbrăcată în foița fariseismului baptist.

[92] Asta ca să nu zic eu...că scrisoarea nu a venit de la unul care...*răstălmăcește Scripturile spre a sa pierzanie...*

[93] La spital vor să îi ducă baptiștii...pe toți care îi enervează?!

[94] Are cine să te sponsorizeze, nu?!

[95] Final...pe care l-am ironizat de mai multe ori la nivel online, pentru că presupune că îl știu de când avea...3 luni de zile.

Tripl H îi răspunde:

Dragă Dr. Frankenstein,

când dv. eraţi pe pământ, printre noi, şi când eraţi mai tânăr ca…*moartea*, şi noi mai tineri cu…vreo 20 de ani, era o vorbă printre noi, cam *nasoală* ea şi *păcătoasă*, dar era….

Spre exemplu, când cineva venea cu o minciună gogonată la tine, colegul de joacă o asculta, tu i-o spuneai…şi el, la sfârşit, îţi spunea, cu multă obidă: *Să mori tu*…că nu te-ai mai uitat la noi pe blog *de vreo câteva luni*!

Acum nu trebuie să o luaţi *ad litteram*[96], ci *în spiritul zicerii*!

În al doilea rând…e un lucru bun ceea ce ziceţi.

Odată, când vă ziceam ce vă ziceam, *măi, dragă Pătrăţosule*[97], o ziceam *cu dreaptă cumpănă*.

Şi nu le mai înşir acum pe toate, ce ziceam eu despre baptiştii fără faţă pe blog, care atacă în turmă, despre manipulatorii de rating baptişti, despre nişte doctori în teologie baptişti care taie frunză la câini şi o dau…la cai…pentru că nu avem *timp* şi nici…*chef*, poate…

Însă, Pătrăţosule,

frate,

dragă Marius,

dragă Scardanelii,

dragă domnule doctor de familie,

să veniţi la noi ca să ne acuzaţi că mi se învârte ratingul în cap toată ziua şi numai pentru asta scriu eu, când dv. staţi la…umbră în America, pe banii confraţilor pe care îi jecmăniţi de bani, după ce îi prostiţi să devină *baptişti*, înseamnă să fiţi…*un spirit cam dulău*!

Pentru că, vă aducem aminte de ziua aceea a pensionării dv. bloghistice, când gura dv. zicea că toată scălămbăiala de intrări la dv. pe blog e *contrafăcută* şi *aţi vrut să ne-o daţi…în barbă*.

Când însă, *vreţi să ne-o daţi în barbă* [tot o expresie din anii '80 ai secolului trecut], ca *şi ai noştri*, cu, puncte-puncte-muncă, vorba lu' *Dr. Simuţ cel bătrân* sunteţi: *un zero tăiat* pentru noi.

---

[96] În latină: cuvânt cu cuvânt.

[97] Parafraza celebrei: *Măi, dragă, animalule!* a lui Ion Iliescu sau pusă pe seama sa.

Psihoza debutantă, galopantă, stresantă[am folosit *metonimia*: adică acel procedeu stilistic prin care zicem de parte...ca să subînţelegem întregul, persoana], *măi, dragă, Pătrăţosule*, o să vă facă să vă muşcaţi gheruţele în continuare…fapt pentru care, staţi prin preajmă!

Ce v-aţi gândit: ia uite, frate, şi unii de-ai lui râd de el, haide să ne dăm noi *arama pe faţă*, să se vadă cine suntem şi să mai facem rost şi de un…prim-plan cu moaca noastră.

Noi considerăm al dv. email drept un act tipic, non-galant, de *perversitate predicatorială*, care prinde la dame nemăritate, la băieţi trecuţi de a doua maturitate…dar nu şi la noi.

Din partea noastră vă dorim să fiţi…*aşa cum sunteţi*! Şi, considerăm, că o să auzim, cât de curând…că strigoiul a înviat[98]şi că…a mai făcut ceva *false minuni* ca Samantha, din:*Ce vrăji a mai făcut Samantha!*[99]

Păcat că nu v-aţi dat seama că nu merge *să fiţi penibil* cu noi, nici atunci când îmbrăcaţi zona albă a pumnalului…în *cuvinte frumoase*.

Însă, pentru că ştiaţi că sunt…*predictibil*, mulţumim că aţi făcut paragrafe scrisorii. Ne-aţi ajutat la editare…

Triple H of Bucharest

---

[98] Lucru care s-a petrecut, revenind pe un al doilea blog, cu numele său, așa cum îi sugerasem, dar fără să se ocupe de ceea ce spune că *s-ar pricepe* ci de aceleași farafastâcuri ca și pe primul blog.

[99] Un serial de televiziune care a rulat și pe un post românesc la un moment dat.

Dreptul la replică al lui Ionuţ Gurgu, pe care îl publicăm acum, eludează adevărul că din calculatorul său s-a scurs…cartea noastră, din acelaşi an, adică din 2005[100]

Trecem cu vederea faptul că îi facem *reclamă gratuită* lui şi…editurii sale şi peste aceea, că *ne blochează atenţia* pe dumnealui în aceste zile sfinte, când avem atâtea de făcut.

Însă prima apariţie online[101]a cărţii noastres-a petrecut atunci, în 2005, manuscrisul fiind găsit într-un alt hub ortodox de către actualul părinte Jean Nedelea[102], cadru universitar la *Facultatea de Teologie* din Bucureşti…motiv pentru care a venit la noi ca să ne felicite că *am editat cartea*.

Însă noi nu *editasem cartea*…ci nouă *ni se aruncase cartea*, din răutate, pe net, adevărat, când încă editura *Predania* avea faţă evlavioasă…dar nu tipărise încă nicio carte[103].

Deci editura *Predania* a început cu *păcatul de a ne desconsidera* şi de a arunca o carte asupra căreia nu ne înţelesesem în ceea ce priveşte auspiciile de editare…iar acum doreşte să ştergem *un linc de avertizare* pentru *potenţialii colaboratori*, când ştie foarte bine că o carte a altuia, dacă iese din casa ta, oricum ar ieşi…atrage blamul *asupra ta* şi nu asupra…*întâmplării*.

---

[100] Un articol din data de 13 august 2008.

[101] În mod fraudulos.

[102] A se vedea: http://www.ftoub.ro/index.php?view=article&id=29%3Aasist-drd-jean-nedelea&option=com_content&Itemid=276.

[103] Pentru că discuția pentru editarea cărții Sfântului Fotie, tradusă de către soția mea, a avut loc cu Ionuț Gurgu înainte ca editura *Predania* să se constituie și să publice ceva. Adică atunci când își căuta oameni ca să debuteze.

Atunci ne-a promis, că această carte va fi ştearsă din calculatorul său…şi că fiecare îşi vede de treabă[104].

Dar noi am fost singurii care ne-am văzut de treabă până mai ieri, am înghiţit în sec, când o mulţime de oameni ne vorbeau despre cartea noastră cu aerul că…*ne prostesc*, şi am reacţionat, numai când a fost urcată pentru a treia oară în spaţiul online, într-un hub ortodox, ca *Arhiva ortodoxă*, pe care tocmai o publicitasem.

De unde ştim că e varianta dată lui Ionuţ Gurgu?

Simplu: pentru că varianta cărţii pe care i-am dat-o lui a îngheţat la acea formă, iar acum, cartea are…*altă formă*.

La fel, icoana, fontul, scrisul, wordul, e acelaşi…e neşters, e identic, ci numai locaţiile au fost schimbate…

Ce ar trebui să facem noi acum…potrivit *economiei de piaţă*? Ne puteţi spune? Cine e vinovat de *scurgerea unor informaţii*, dacă lăsaţi un act la cineva, dar acel act…ajunge…la ziar sau în spaţiul public din calculatorul aceluia?

Ce contează dacă pisica, mămica, soacra sau dv. aţi lăsat-o, din greşeală, într-un DC++ la început…şi ea acum se *reciclează periodic*, navighează nestingherită ca luna de pe cer?

Mesajul venit din partea dv. are mult tupeu. Trebuie să recunoaştem asta.

Valentin Petre Lică[105], colegul nostru[106] şi colaboratorul dv., şi-a cerut scuze în numele amândurora, atunci, în acel an, când l-am întâlnit pe stradă şi i-am spus că…*Sfântul Fotie al nostru*…a făcut aripi din calculatorul lui Ionuţ Gurgu.

Ca să mă *consoleze* mi-a spus, ca şi dv. acum: *şi nouă, din acelaşi calculator, ni s-au furat manuscrise şi le-am găsit la Iaşi, la unul, în calculator…luate de pe un hub.*

Ce aţi fi făcut dv., domnule editor, dacă eraţi în locul meu, şi îmi aduceaţi cartea…dar ea…*făcea aripi*? Unde mă reclamaţi?

Noi ştim unde, potrivit temperamentului dv. echivoc. Dar noi am iertat…am zis să uităm, până când am văzut că uitarea naşte o…*eternă reîntoarcere* a cărţii noastre la nivel online.

---

[104] Dacă nu am perfectat o înțelegere pentru publicarea cărții.

[105] A se vedea una dintre cărțile traduse de către el pentru editura *Predania*: http://www.predania.ro/editura/parinti-duhovnicesti/pace-si-bucurie.

[106] De seminar și apoi de facultate.

Dacă aveţi probleme de securitate, dacă nu ştiţi să vă păziţi calculatoarele e problema dv.

Cereţi consultanţă de specialitatea…sau lăsaţi-vă de meseria aceasta, care nu vă caracterizează! Decât să tot pierdeţi manuscrise sau să vi se fure manuscrise…apucaţi-vă de munci neintelectuale, care nu cer multă…emoţie!

De la noi şi de la prietenii noştri, care ne-au lăsat pe încredere manuscrisele lor şi le-am consultat şi ne-am poziţionat faţă de ele nu a dispărut niciunul, chiar dacă, cu unii dintre ei, am slăbit relaţiile. Dacă vrei să mai dai ochii cu oamenii vreodată, *acum*, sau *în cer*, trebuie să ai *coloană vertebrală*.

Dv. trebuie să vă cereţi scuze public faţă de noi, dacă aveţi *conştiinţă* [însă nu e obligatoriu pe lumea asta...sau să vă rugaţi Sfântului Fotie ca să vă ierte], să fiţi atenţi la cum colaboraţi cu oamenii care vă *creditează cu încredere* şi apoi, da, vă vom face publicitate gratuită non-stop! Pauză şi…nu mai avem nimic de spus!

Cele de mai jos…au fost trimise în această dimineaţă prin email…de către „făcătorul nostru de bine”, pentru care nu avem nicio stimă.

Însă bunul simţ ne îndeamnă să…fim galanţi cu dumnealui şi să îi edităm emailul la nivel online, deşi, după logica democratică a businessului editorial…când cineva face acest lucru…e *o nulitate* de care nu mai vrei să auzi.

*****

Luni[107], 11 august [2008], am primit următorul link pe *Yahoo!Messenger*, linkul de aici[108].

Am rămas uluit[109] de cele scrise acolo şi de acuzele aduse mie şi editurii *Predania*.

Mai întâi, aş fi vrut să vă spun că mi s-ar fi părut ceva de *bun simţ* ca înaintea de lansarea în spaţiul public a unor învinuiri precum „Ionuţ Gurgu s-a răzbunat pe noi aruncând cartea pe net” sau „cartea ne-a fost furată prin «amabilitatea» editurii *Predania* din calculatorul lui Ionuţ Gurgu” să îmi scrieţi un e-mail personal, în care să cereţi lămuriri despre *neplăcutul eveniment* (dacă nu-mi ştiaţi adresa de mail, îmi

---

107 Am corectat și suplinit textul acestuia.

108 http://bastrix.wordpress.com/2008/08/08/arhiva-ortodoxa-si-sfantul-fotie/. E vorba despre textul editat în cartea de față la p. 22.

109 Cum să rămâi uluit de ceva...care știi că ai făcut?

puteaţi scrie pe adresa editurii sau puteaţi întreba cunoştinţa noastră comună, *Valentin Lică*[110]).

În al doilea rând, aş vrea să vă atrag atenţia asupra *aspectului duhovnicesc* al situaţiei[111] – oare n-ar fi fost mai bine să vedeţi ce are de zis *fratele în Hristos* al Sfinţiei voastre mai înainte de a-l învinui în public[112], eventual să vorbiţi cu duhovnicul Sfinţiei voastre[113] şi să-l întrebaţi *ce cale* ar fi trebuit urmată – mai înainte de toate?

În clipa în care am citit mesajul postat de [către] Sfinţia voastră, am căutat să-l contactez pe administratorul site-ului „Arhiva ortodoxă", ca să lămurim şi să rezolvăm situaţia.

Aveţi, pentru conformitate, anexată corespondenţa electronică purtată cu acesta.

În urma acesteia, reiese că nici măcar acesta nu ştie cine a încărcat cartea pe internet[114]; ba mai mult, cercetând site-ul cu pricina, am descoperit două lucrări aflate în curs de apariţie la editura *Predania* (una chiar la ora aceasta în tipar, este vorba de studiul în privinţa monofiziţilor realizat de Ioan Vlăducă[115]).

---

[110] Cunoștința noastră comună știa despre „evenimentul neplăcut" din 2005 și doar el și-a cerut scuze...nu și cel care, acum, a avut tupeul să ne scrie.

[111] *Aspectul duhovnicesc* al situației stă în felul următor: am înghițit în sec 3 ani de zile, adică *l-am așteptat*, pe cel care și-a permis să îmi arunce cartea pe net (după ce îmi promisese ochi în ochi că o va șterge de la el din computer și nu va mai apărea pe nicăieri, până când eu însumi doresc să o public) să își ceară *măcar scuze*...dacă odată a fost *nesimțit cu mine* sau a crezut că *răzbunarea e arma deșteptului*.
Dumnealui nu a răbdat...nicio săptămână și s-a considerat *lezat*. Însă nu el este *lezatul*...ci *eu*.

[112] *Fratele meu în Hristos* nu a avut și nu are de zis nimic...în afară de protejarea afacerii sale.

[113] Și iată cum Gurgu introduce într-o discuție în care el e cu musca pe căciulă, e autorul bătăii de joc la adresa mea, cel care ne-a înstrăinat cartea în mod ilegal, același *șantaj moral* ca și Cruceru, deși unul e *ortodox* iar altul *baptist*, întorcând discuția cu 360 de grade, în loc să recunoască faptul, că *el* sau *de la el* a ajuns cartea noastră la nivel online.
Să îl întreb și eu tot la fel de fariseic: Ce zice duhovnicul dv., despre faptul că vă răzbunați pe cei care nu ajung să perfecteze un contract cu dv., înstrăinându-le operele? Ați mai făcut sau mai faceți și cu alții la fel? Dacă eu aș fi fost în locul dv., nu-i așa că m-ați fi dat în judecată? V-ați întrebat de ce nu procedăm și noi la fel cu dv.? Vă spunem acum: pentru că judecata lui Dumnezeu e mai dreaptă decât cea a oamenilor.

[114] El, poate, nu știe (deși habar avem cine e autorul: *Arhivei ortodoxe*), dar dumneavoastră *da*. Dv. ați aruncat-o pe net...el a găsit-o sau a primit-o de la cineva și a introdus-o la el în arhivă: simplu.
Pe noi nu ne interesează acum câți o au, câți au citit-o, unde se mai află...ci ne interesează *conștiința* celui care a introdus-o, în mod ilegal, la nivel online.

[115] Și iată cum autorul nostru ne furnizează date despre cât de *profesionist* este și cât de *securizate* și *atente* sunt acțiunile sale editoriale, dacă, în timp ce publică o carte, manuscrisul cărții zboară pe afară.
Trebuie să *îl compătimim* pentru asta sau *să îl ironizăm*?

Am trimis un e-mail cu rugămintea ca toate aceste lucrări să fie retrase de pe net, lucru care ne-a fost promis de administratorul „Arhivei ortodoxe” (la ora la care vă scriu, văd că traducerea Sfinţiei voastre a fost *deja retrasă*).

Aş vrea să mai lămurim câteva aspecte legate de acuza că „Ionuţ Gurgu s-a răzbunat pe noi aruncând cartea pe net pentru că nu am dorit să o publicăm cu *Predania*”.

La vremea acelei discuţii, purtată în februarie 2005, editura *Predania* era doar un vis frumos…nu exista. Primele noastre cărţi au apărut abia în toamna anului 2005[116].

Apoi, ce rost ar fi avut să aştept trei ani şi jumătate ca să mă „răzbun”?[117]

Iar legat de nepublicarea lucrării Sfinţiei voastre, vă amintesc că fost o decizie a mea şi a redactorului-şef din mai multe motive, unul (şi care a cântărit destul de mult în luarea hotărârii) fiind că traducerea nu era făcută *din original*, ci *din franceză*[118]; alte două motive au fost că limbajul folosit era prea neologizant pentru cum gândeam conceptul de apariţie editorială „Predania” (lucru cu care am încercat să fim consecvenţi în toate traducerile publicate) şi că aţi refuzat orice intervenţie din partea editorului pe text[119].

Nu pretind *să fiţi de acord* cu aceste motive, ci doar să *le admiteţi* ca atare.

Date fiind cele de mai sus, nădăjduiesc să retrageţi de pe blog-ul Sfinţiei voastre acel articol, care conţine *neadevăruri* în [ceea] ce mă priveşte[120].

---

[116] Da, și ați început *afacerile* cu carte ortodoxă, prin acest delict împotriva noastră, care nu are nimic de-a face cu *bunul simț ortodox*.

[117] Nu, nu ați așteptat 3 ani și jumătate de zile, ci ați aruncat-o atunci...pentru că părintele Jean Nedelea a găsit-o la nivel online, în mod întâmplător, în 2005.

[118] Dacă am fi tradus-o *din greacă*, credeți că era *mai teologică* decât *din franceză*? Dacă editura dv., datorită soției dv., traduce cărți numai *din sârbă* aproape, înseamnă că limba sârbă e *mai ortodoxă* decât limba română?

Motivul principal al necolaborării noastre a fost acesta: dumneavoastră căutați, la acea vreme, colaboratori stabili, care să nu vă depășească viziunea de lucru (foarte redusă și fără mari racordări teologice, lucru evident până astăzi) iar noi, în câteva minute, în cele două întâlniri avute cu dv., v-am făcut să înțelegeți, că noi optăm pentru teologia care se face cu profesionalism și cu multă știință și duhovnicie și nu scriem și nici nu vrem să publicăm doar *pentru bani*, cum doreați dv.

[119] Motivele pentru care nu s-a perfectat înțelegerea noastră e una...însă faptul că ați aruncat cartea pe net e alta și pe noi ne interesează numai acest al doilea aspect, care vorbește despre caracterul deținătorului editurii *Predania*.

Iar pe noi nu ne doare că nu am publicat cartea cu dv., ci că ați aruncat-o în vârtejul onlineului...deși ne-ați promis că ea nu va apărea nicăieri, că nu *se va scurge* de la dv. din computer.

[120] Și, cu tupeu maxim, înfășurat într-un limbaj *părut evlavios*, nu spune nimic despre cum a aruncat cartea pe net, nu își cere scuze pentru acest act, măcar acum, în cele din urmă, dacă tot vede că nu îl acționăm în instanță (fondul discuției), ci se ocupă doar de

În Hristos Domnul,
Ionuţ Gurgu[121].

*

From: ion gurgu <iongurgu@gmail.com>
To: admin@arhiva-ortodoxa.info
Date: Aug 11, 2008 1:05 AM
Subject: o lamurire

Doamne ajuta!

Azi am primit un link:
http://bastrix.wordpress.com/2008/08/08/arhiva-ortodoxa-si-sfantul-fotie/
în care sunt acuzat de o mulțime de lucruri, care nu mi-au trecut nici măcar prin minte, [și] aș fi bucuros, dacă ați putea, să mă lămuriți cum a ajuns textul cu pricina pe siteul dvs.[122]
Cele bune,
Ionuș Gurgu
http://www.predania.ro

*

On 8/11/08,
admin@arhiva-ortodoxa.info
<admin@arhiva-ortodoxa.info>
wrote:

ştergerea ei din *Arhiva ortodoxă* și de motivele pentru care noi nu am publicat cartea împreună (care nu au nicio relevanță).

[121] Și iată cum ortodoxul, care ne spoliază de carte...e *un creștin desăvârșit*...iar eu, păgubașul, trebuie *să îmi cer scuze*...pentru că *am fost pungășit*. Nu e ironic la culme?!

[122] De la dv. din computer, domnule Ionuț Gurgu! El a plecat din 2005...și peripatetizează...
Însă, la un moment dat, cu harul lui Dumnezeu, sperăm să readucem tratatele Sfântului Fotie cel Mare, din acea carte, cât și altele ale sale, în atenția publicului larg, pentru ca să elogiem teologia sa dumnezeiască, peste care, acum, s-a așternut acest gest gratuit de răutate ne-ortodoxă.
Pentru că nu noi am pierdut, în primul rând, prin tot acest gest mizerabil, ci Sfântul Fotie cel Mare nu a intrat, prin intermediul acestei cărți, în inimile oamenilor.

Doamne ajută!

Pe site-ul *Arhiva ortodoxă* se pot încărca materiale de folos duhovnicesc, cu ajutorul unui cont ftp, care s-a facut public pe mai multe *forumuri ortodoxe*.

Acest cont poate fi cunoscut și printr-o cerere adresată pe email admin-ului.

Materialele sunt încărcate de persoane pe care nu le cunosc. Deci nu cunosc persoana care a încărcat cartea de care vorbiți.

Aș putea să caut prin login-uri adresa de IP de la care a fost încărcată cartea, dar nu vreau să apelez la astfel de metode.

Am retras, temporar[123], cartea de care vorbiți, până se va lămuri situația ei[124]. Vă rog să mă anuntați dacă *o pot pune* sau *nu* înapoi, pe site[125].

Toate cele bune!

Admin A. O.

---

[123]*Temporar* nu e tot una cu *definitiv*, nu?

[124] Situația nu se va lămuri deloc, pentru că oricând va apărea pe undeva, va apărea ilegal, fără voia mea...și ca urmare a gestului execrabil al lui Ionuț Gurgu.

Dacă noi o vom publica, la un moment dat, în mod gratuit, în colecția de cărți online a platformei *Teologie pentru azi*, tocmai atunci ea va fi *o prezență legală* la nivel online, adică *cu binecuvântarea* și *acordul nostru*.

[125] Deci în loc să mă întrebe pe mine despre viitorul cărții, pe cel care am făcut-o, anonimul deținător al *Arhivei ortodoxe* îl întreabă tot pe Ionuț Gurgu, cel care ne-a spoliat de ea. Iarăși destul de ironic, nu?! Și acesta, se pare, că e un ortodox *tot la fel de profund*...ca și Gurgu.

Oare îşi va desfiinţa şi părintele Savatie Baştovoi blogul politic...după cum şi l-a desfiinţat părintele Ioan Usca pe cel cultural?

Ioan Usca - Comentarii la Cartea Facerii

1 day ago by Vania — 2 comentarii

Motto[126]:

Ceea ce se vede în imagine a devenit...neant.

Ieri, pe 23 august 2008, elanul părintelui Ioan Usca[127] a fost...*fenomenal*.

De la orele 10-11 şi până spre seară a pus tot comentariul personal la *Facere*, adică nu mai puţin de 50 de postări[128].

Record personal! Noi ne minunam de dumnealui urmărindu-l pe surfărul blogului nostru. Când mă duc acum 10 minune să văd ce-i mai face blogul, citesc...

[126] Un articol din data de 24 august 2008.

[127] Blogul său cultural: http://ivanuska.wordpress.com/şi cel teologic: http://ioanuscateol.wordpress.com/.

[128] Articole online.

Oare ce l-a determinat să facă acest lucru…dacă considera, până mai ieri, că blogul acesta era *o bună carte de vizită* pentru dumnealui, care e preot ortodox şi a stat de vreo două luni în *top 100. ro*?

Poate că nu *pare a fi*, la o primă vedere, *o legătură* între părintele Ioan Usca, preot ortodox…şi protosinghelul/ieromonahul ortodox Savatie Baştovoi, care a venit să facă *politică* eclesială şi, de când a venit, stă tot timpul, în mod fals…în primele locuri ale lui *100. ro*.

Însă noi credem că se aseamănă foarte mult în ceea ce priveşte…*aspectul neserios* cu care îşi tratează vocaţia.

Dacă ieromonahii mănăstirilor se ocupă de *politică*, de *huooooo!* şi nu de…*predici*, *comentarii*, *aprofundări*, înseamnă că nu mai am *legături reale*, profunde cu realitatea mănăstirească ortodoxă[129].

Dor de blog 3[130]l-a atenţionat, cu curtoazie, pe părintele Savatie…că venirea sa, cu o asemenea faţă şi cu un asemenea grad al muncii la nivel online e *o decepţie* pentru noi, personal…şi nu credem că *doar pentru noi*.

Deşi părea a fi *comunicativ*…se pare că în noi a găsit pe „cel mai mare duşman", paradoxal, în noi, care îl iubim.

Credem că a avut şi are *sfătuitorinerecomandabili* şi…intenţii ortodoxe online *parazitare*.

Dacă vine la nivel online, după ce ne urmăreşte 3 ani de zile şi vede cum încercăm să ne facem noi treaba şi vrea să îl lăudăm că stă toată ziua în top cu…*nescrieri, prost gust şi nesimţire*, îi urăm pătrăţoşim îndelungat [dacă nu se simte că trebuie *să se retragă*, pentru că e *un fiasco total* demersul său] sau îl implorăm prieteneşte să îşi desfiinţeze blogul[131], aşa acum a făcut-o, cu *eroism* şi cu *frângere de orgoliu*, părintele Ioan Usca[132].

Şi cererea noastră e de cel mai mare bun simţ, părinte Savatie, pentru că îl vrem pe Savatie acela *fulminant*, pe

---

[129] Sau nu vreau să am de-a face cu reprezentanți de această factură, *extremiști*, din mediul mănăstiresc.

[130] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/08/04/dor-de-blog-3/.

[131] Lucru pe care nu l-a făcut...dar la care nici nu mai lucrează prea mult.

[132]*Orgoliul* sau *râvna pentru binele altora* i-a revenit părintelui Usca, pentru că s-a relansat pe două fronturi: *teologic* și *cultural*, lucru pe care nu l-a făcut părintele Savatie.

Faptul că părintele Ioan Usca și-a creat un al doilea blog, pe cel teologic, pentru a-și edita cărțile în el, pe cele publicate, în mod gratuit, e demn de remarcat și de apreciat. Dimpotrivă, părintele Savatie și-a publicat o parte dintre articolele cărților sale la nivel online, apoi și în foaie, scoțând bani din faptul că ele erau cunoscute online în mare parte.

Savatie *cu capul pe umeri*, pe Savatie care poate să desfiinţeze *blogul de ziarist* de acum, care e o ruşine în primele locuri ale Wp. Ro, fără munca aferentă – o ruşine pentru *ortodocşii români* şi nu *pentru top*, care e *o ruşine de proporţii*! – şi poate crea *adevăratul blog* al lui Savatie, pe care să îl vedem pe Savatie cel de acum, cu conştiinţă şi devotament preoţescşi nu pe*un invidios de doi bani*, care vrea să îl facă pe preotul Dorin Picioruş la rating.

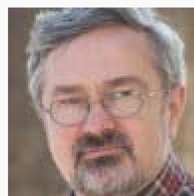
Sperăm că poate va învinge, bunul simţ şi eroismul vostru, Părinte Savatie dar, în primul rând, sperăm să învingă grija şi respectul pentru ortodocşii români, care vor de la noi *hrană tare*, duhovnicească şi nu:*jos Sinodul*, *toţi sunt proşti*…dar *sfinţii suntem noi*!

Lăsaţi-i pe sfătuitorii dv. să urle la lună…şi daţi-vă demisia la blog! Daţi-l pe pustii ca şi pe celelalte că e o ruşine!

Apoi, pocăit de trecut, veniţi să facem împreună o muncă preoţească, care să convingă şi să uimească o lume întreagă, alături de toţi ortodocşii care vor să scrie serios şi consideră că munca online face parte din *vocaţia lor creştinească* şi *ortodoxă*![133]

[133] Cred că am crezut în conștiința și bunul simț al părintelui Savatie Baștovoi mai mult decât el însuși.

Versus Dănuţ Mănăstireanu sau…nu mai lăsaţi domnilor „evanghelici” ipocrizia sau interesul financiar să vorbească!

Download this episode (37 min)[134]

Podcastul[135] nostru comentează articolul *Limbaj protestant vs. limbaj ortodox*[136], şi a fost înregistrat la ora 8, la cafeau de dimineaţă, azi, 2 septembrie 2008.

Prea multe enormităţi[137] ca să nu îl iei la bani mărunţi şi e scris de un om care nu prea face *teologie*, îşi pune, în mod sistematic, analele de *urmărit*, ale Securităţii, pentru a deveni „martir”, care e *trans-eclesial*, dar ne învaţă *cum stă treaba* cu *teologia*.

Blestemul teologului evanghelic, fără operă online, continuă![138]

---

[134] Inițial, podcastul nostru a fost publicat aici: http://www.mypodcast.com/fsaudio/dorin_20080902_0556-287563.mp3. Platforma *Mypodcast* ne-a șters, fără preaviz, cele 200-300 de podcasturi audio, fapt pentru care acum, când edităm cartea, podcastul nu există la nivel online. Sperăm să îl readucem...

[135] Un articol din data de 2 septembrie 2008.

[136] A se vedea: http://danutm.wordpress.com/2008/09/01/limbaj-protestant-vs-limbaj-ortodox/.

[137] Sunt cuprinse în articol...

[138] Deși anglican acum...lucrurile stau neschimbate pe blogul lui Dănuț Mănăstireanu: scrieri fără conținut, fără personalitate, a reluat publicarea dosarelor sale de urmărit și cărțile sale nu sunt la vedere.

Oooooh, am scris şi despre Sceptik!...

Ce-i mana pe unii ca ca pr. Petru, Bastrix, etc, sa reinventeze roata si sa descopere lucruri inedite, "originale", fie ca vorbim de Biserica Primara, fie de contemporaneitate? Ne raspunde Sfantul Ioan Casian in Convorbiri duhovnicesti:

Scurt pe doi[139].

Frendul[140] sceptic[141]este un anonim creştin ortodox din Moldova, care ţine mereu piatra în mână ca să-ţi dea cu ea în cap, fiind consternat că tu nu o poţi confunda cu…*o floare*.

El este *antiintelectualist* – ca mulţi alţii – pentru că nu are *şcoli prea multe*, adică e *necultivat*, e ca bălăria de pe câmp.

Lui nu îi plac *teologii* – ce surpriză!!!! – pentru că nu e *teolog* şi nici nu are *bun simţ*, adică e *bădăran*, dar se bagă cu nasul în munca teologilor pe care nu-i pricepe mai deloc.

Lui nu îi place *ierarhia* Bisericii Ortodoxe Române – ce smerenie copleşitoare! – pentru că nu face parte din ea.

Lui îi place să frunzărească cărţile Sfinţilor, să copie din ele în mod haotic, uitând că acelea au fost traduse de către teologii pe care el îi înjură şi că nu are nimic de-a face nici cu *teologii* şi nici cu *Sfinţii*.

El scrie ca *un canibal al literelor* pe WordPress, se autovotează, e *cel mai bun* în ochii lui, e reprezentativ pentru categoria: *proştii noştri sunt cei mai străluciţi*…şi vrea să ne zgândere la nervi.

În concluzie…e bun ca fotbalul lui Piţurcă[142] iar noi îi echivalăm acest dute-vino la nivel online…cu gazul de la eşapament al unei Dacii din anii ’70.

---

[139] Un articol din data de 8 septembrie 2008.
În imaginea cu care începe articolul de față se observă faptul, că pentru *Sceptik* sau *Mihail Băcăuanu* (pentru că e: *din Bacău*) eu sunt *Bastrix*, ca și pentru Marius Cruceru și nu *Dorin Picioruș*, dar părintele *Petru Pruteanu*, din Republica Moldova, e *pr. Petru*.
Adică eu sunt subiectul *marii enervări*.

[140] Românizarea englezescului *friend*. Aici: *prietenul*.

[141] A se vedea: http://sceptik.wordpress.com/2008/09/07/din-seria-desteptii-pamantului/.

[142] O ironie.
Victor Pițurcă (http://ro.wikipedia.org/wiki/Victor_Pi%C8%9Burc%C4%83) antrena pe atunci naționala de fotbal a României...și nu câștiga mai deloc în meciurile cheie, decisive.

Despre ispita de-a vrea să fii prost şi de-a te strădui să o afle şi alţii

Motto:*IMGB face ordine!*[143]

Articolul[144] lui sceptic[145]…e bun de înrămat…pentru că aşa gândesc o mulţime defalse *staruri*actuale ale Ortodoxiei româneşti virtuale, care întreţin animozitatea cu *ierarhia* şi *clerul ortodox*.

Luaţi aminte! Acesta e un exemplu de *extremism prostesc*, fără sens.

****

Da[146], așa cum mă așteptam, au venit si reacțiile[147]la ce am scris față de Ieromonahul Petru[148]din Basarabia, *noul*, *marele* și *cel mai teolog dintre teologi*.

---

[143] Un slogan din timpul mineriadelor: http://avmr.ro/video-mineriade/video-proprii/.
[144] Un articol din data de 8 septembrie 2008. Imaginea supra e o porțiune din blogul celui la care facem referire, din care se observă targhetul său.
[145] A se vedea: http://sceptik.wordpress.com/2008/09/08/ispita-de-a-te-crede-teolog/.
[146] Am corectat textul articolului său din nota 145, pe care l-am preluat aici.
[147] Și a dat linc către articolul nostru cuprins în p. 42 a cărții de față.
[148] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Petru_Pruteanu.

Aşa cum spunea şi altcineva[149], acest Ieromonah se pare că are ceva cu Sfintele Taine, a început cu Sfântul Maslu iar acum continuă cu Sfânta Cununie.

Însă replica nu vine din partea sa ci din partea „colegului de suferință" *don Bastrix*[150], care, simţindu-se şi el cu musca pe căciulă, s-a autosesizat în acest caz, pentru că apărându-l pe „frendul" Petru se scoate curat şi pe sine, pentru că, alături de mândria de *doctorand în teologie* a părintelui Petru, pr. Dorin este el însuşi un exponent al curentului *pietisto-comunist*[151], prin care *inovaţia* ajunge, pe acelaşi e*şafod*, cu Tradiţia/Tipicul.

Susţinător al ierarhiei, pe româneşte *lingău*[152], pr. Dorin nu face decât *să smintească* la rându-i lumea[153] şi să *polueze netul*[154], vorba lui, *precum o Dacie din anii '70*.

Mostră în acest sens, găsiţi pe situl lui Sorin Tudor[155], într-o discuţie referitoare la masonerie.

Acolo, participanţii la discuţie, n-au mai răbdat *obrăznicia* şi „bădărănia" pr. Dorin, care *îi punea pe toţi la zid*, în locul lor aşezându-se pe sine, şi l-au rugat, *cu prea multă smerenie*, aş putea spune, să-şi vadă de treabă dumisale[156].

---

149 Cine? Un alt anonim?

150 În italiană...ca să par *mafiot*? Și care ar fi *suferința* mea: faptul că sunt *teolog*, că scriu *cărți*, că am *studii teologice*? Astea sunt *bucuriile mele*.

151 E interesantă până la stupizenie această afirmație. Când or fi fost comuniștii materialiști *pietiști* și ce am scris eu vreodată la nivel online sau în cărțile mele, ca să pară *pietist*? Se prea poate să se fi exprimat defectuoas cu privire la acest lucru și el, în esență, să se fi gândit la cu totul altceva.

152 Deci *starea de a fi a ortodoxului* e să lupte împotriva propriei sale *ierarhii bisericești*? Nu e de mirare de ce pentru extremiștii ortodocși de la nivel online *lupta împotriva propriei ierarhii* pare *un gest de evlavie*.
Iar *lingău* înseamnă *profitor*, lucru care la mine nu se observă.

153 Ca eu, ca teolog și om al Bisericii, să *îi smintesc* pe oameni cu adevărat trebuie să propovăduiesc minciuni, erezii, bârfe, să îndemn la războiește, să născocesc povești din care să am profit financiar și de imagine etc.
Însă eu nu fac nimic din toate astea, ci, dimpotrivă, m-am pronunțat adesea împotriva celor care găsesc nod în papură, întotdeauna, ierarhiei Bisericii și nu îi îndeamnă la echilibru și la pace interioară pe oameni.

154 Dacă ar *polua* cu *duhovnicie* și *profesionalism*, ca platforma *Teologie pentru azi*, încă 20-30 de platforme ortodoxe românești onlineul, atunci acest lucru s-ar vedea din plin, pentru că ar trebui să creeze tot la fel de mult ca noi și să fie tot la fel de generoși ca noi.

155 A se vedea: http://sorin-tudor.ro/despre/.

156 Singura dată când am vorbit cu autorul acelui blog e aici: http://sorin-tudor.ro/exista-mizerii-dincolo-de-moarte/ și nu am fost dat de nimeni afară, ci, dimpotrivă, autorul a solicitat o opinie a mea.
Dacă cineva nu te vrea la el pe blog sau, pentru că, îl doare ceea ce îi spui, nu îți mai lasă comentariile acolo, asta nu înseamnă, în mod automat, că *el are dreptate* și tu ești *irelevant*.
Însă autorul nostru vrea să dovedească că *nu sunt privit prietenos*...De ce? Ne spune tot el: pentru că *am opinii tranșante* uneori, cu anumiți oameni.

Acum, pr. Dorin, din lipsă de alte subiecte[157], în loc să reflecteze la importanța şi semnificaţia [vocației n.n.] pe care şi-a asumat-o ca*slujitor al Domnului*, se lansează impertinent în atacuri personale, lipsite de fond.

Un fel de „hoțul strigă hoţii!”. Nici nu mă aşteptam la [o] altfel de postare.

Mă acuză că sunt *antiintelectualist*, presupunând că n-am terminat nici liceul[158], când, de fapt, ar trebui să vadă că *măsura omului în cele duhovniceştinu este intelectualul*, aşa cum afirma şi Nichifor Crainic, ci *copilul*[159].

În ştiinţă sunt apreciaţi intelectualii, savanţii, cercetătorii, în creştinism e de dorit „naivitatea” pruncilor[160].

Intelectualii nu au ce caută în Biserică[161]. Ei îs cu Big-Bangul[162], cu Darwin[163] şi alte teorii. În Biserică sunt căutaţi Sfinţii.

Sigur, că şi intelectualii îşi pot aduce *aportul*, dar nu după mintea lor înşelătoare, împătimită, ci supusă analizei duhovniceşti a unui duhovnic iscusit.

Aşa că, pr. Dorin, în loc să tindeţi spre a fi *un preot intelectual*, mai bine v-aţi orienta înspre*a fi un preot smerit* şi *sfânt*, despătimit[164], pentru aputea lucra şi la mântuirea aproapelui, în mod *real*, nu *închipuit*.

Va puteţi amăgi voi, toţi, că sunteţi *mari teologi*, dar, comparativ cu „schizofrenicii”[165]din secolul 20 sunteţi *mai schizofrenici*.

Nici măcar la nivelul unui*îngrijitor de grajd* nu aţi ajuns, sau al unui *ţăran simplu* de care aminteşte Dan Puric sau Petre Tuțea[166].

---

[157] De aceea s-a lăsat autorul nostru de blog, din 24 august 2009, din cauza *mulțimii de subiecte*?

[158] L-ați terminat? O facultate? Cine sunteți? De ce sunteți atât de *curajos* când sunteți *anonim*?

[159] Însă Nichifor Crainic, care spunea asta, era *profesor universitar* și *scriitor* și nu*un copil*.

[160] Naivitatea pruncilor = neştiinţa răului. *Curăția pruncilor*, în sens evanghelic, este *sfințenia omului* şi omul Sfânt nu e *un ignorant*.

[161] Dacă eu *am dedus* din scrisul său online că e *antiintelectualist*...el o spune acum în clar. Era enervat că l-am intuit?...

[162] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Big_Bang.

[163] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Charles_Darwin.

[164] La mine *cunoașterea* nu se desparte de *sfințenie* și nici nu pot fi disjunse. Iar eu nu sunt un preot *indiferent* la viața duhovnicească, ci, e în mod evident în tot ceea ce am scris, eu sunt, mai întâi, *un teolog duhovnicesc* și *un scriitor religios cu conștiință atentă și suplă*, care am ca fundament al vieții mele *dorința de mântuire* și de *comuniune veșnică* cu Dumnezeu și cu oamenii bineplăcuți Lui.

[165] Probabil se referă la teologii ortodocşi ai secolului al XX-lea.

[166] Ambii amintiți însă sunt *intelectuali* și nu *pierde vară* ca autorul nostru.

Credeţi că ce faceţi voi, prin studii din astea, prin care *schimonosiți* Ortodoxia[167] foloseşte pe cineva? Nu fac decât să vă alimenteze orgoliul[168] şi să producă sminteală. Vă credeţi *intelectuali* dar sunteţi *snobi*![169] Nişte *caraghioşi*![170]

Nu pricep cine înţelege *superficial lucrurile* sau cine *frunzăreste* cărţile Sfinţilor Părinţi pentru a cita haotic[171].

Tizul dumneavoastră, de peste Prut, susţine la fel, că el îi reprezintă pe Sfinţii Părinţi, când el e *departe de adevăr*.

Cât priveşte pe teologii care au tradus/compilat din Sfinţii Părinţi, da, ei au fost *teologi*, *mari teologi*, [pe când] voi sunteţi nişte *cioflingari*, nişte *pierde-vară*, care v-aţi târât printr-o universitate pentru a avea „mandat" de a trimite sufletele în iad![172]

Mă întreb dacă voi chiar *aveţi credinţă*[173], dacă sunteţi *ortodocşi adevăraţi* sau *doar cu numele*, ca să mâncaţi şi voi o pâine cumva...

Nu mă autovotez deloc. Poate Cucernicia voastră se autovotează şi crede, de aici, că toţi o fac[174].

Autosuficienţa[175] emanată de blog şi ideile unsuroase[176]pe care vă susţineţi vădesc modul *total greşit* în care percepeţi lucrurile[177].

---

[167] Cum eu nu publicasem la nivel online niciun studiu al meu științific, se pare că se referă la părintele Petru Pruteanu sau, așa, în general...

[168] Orgoliul *cui* și *de ce fel* a alimentat acest articol? Orgoliul prostului? Al extremistului? Al insului care nu face nimic valoros?

[169] *A fi snob* înseamnă a nu avea discernământ și a admira, cu valul, împreună cu alți oameni lipsiți de profunzime, ce e la modă într-o anume vreme. Iar cum Țuțea e la modă cu două maxime și nu cu sistemul său filosofic, iar Puric e cunoscut datorită diatribelor sale religioase și sociale și mai puțin cu ceea ce face în teatrul, snobul, se pare, că e autorul nostru.

[170] Ca să fiu *caraghios* trebuie să fac ceva atât de prost încât să merit o luare în râs continuă. Însă oare *caraghios* sunt sau unul care îi enervează pe insignifianți?

[171] Unul ca tine...și ca tine sunt mulți la nivel online. Luați trei cărți, citați din ele...și vi se pare că le-ați înțeles.

[172] Autorul vorbește despre *ceea ce ar fi dorit să fi făcut noi*...dar *nu am făcut*: adică nu am pierdut timpul prin școlile teologice pe care le-am făcut. Atât eu, cât și părintele Petru Pruteanu, studiem, scriem despre lucrurile pe care le-am înțeles și nu doar dăm *copy paste* ca autorul nostru sau ca alții ca el.

Iar *sufletele merg în Iad* nu pentru că o frază sau o carte a unui teolog nu le plac, le smintește sau au greșeli de învățătură, ci pentru că acei oameni nu înțeleg multe, pe lângă ceea ce au găsit undeva și li s-au părut *proaste*.

Așa că oamenii nu merg în Iad doar pentru că un anume teolog scrie, spune sau face ceva anume, ci pentru că, la rândul lor, aceia nu fac nimic serios cu viața lor.

[173] Eu mă întreb un singur lucru : de ce te temi atât de mult să spui *cine ești*, dacă ești *atât de extraordinar*?

[174] Dacă aş fi făcut-o, aş fi stat cu un articol, scris de 6 zile, pe primul loc, în fiecare zi, în top 100 ro...dar nu aş mai fi ajuns la peste 7000 de articole în nici 4 ani și nu aş mai fi editat 30 și ceva de cărți la nivel online.

[175] Blogul nostru emană multă atenție, multă muncă, duhovnicie, profesionalism, dăruire, onestitate, noblețe...Când ești *autosuficient* nu îți faci blog, ci te gândești doar

Cine sunteţi voi?

Vă comparaţi voi cu Sfântul Nicodim Aghioritul sau cu Dumitru Stăniloae, să desfiinţaţi voi Maslul, Cununia[178], să susţineţi intercomuniunea şi să validați botezul ereticilor? Aveţi *iluminare de sus* că aşa e bine? Aveţi voi trăirea Cuvioşilor din mănăstirile Moldave (şi nu numai)?

Uitaţi-va la voi cât sunteţi [de] *bădărani*. Sunteţi nişte *papiţoi*, nişte *nesimţiţi* [la modul] total atunci când credeţi că sunteţi *ceva* şi începeţi prin *a inova*.

Nişte *mototoi*, nişte *mormoloci*, care vă zbateţi în mocirla gândirii atrofiate, [pentru că suferiți] de *lipsa totală a discernământului*[179].

Vă credeţi *vedete* şi vă place să mergeţi pe *podiumuri luminoase*, în pas de defilare.

Voi sunteţi stră-strănepoţii fariseilor din vechime, care vă îmbrăcaţi în haine luminoase şi mergeţi prin pieţe,[prin] „agore virtuale", [pentru ca] să vi se plece lumea şi să va numească *învăţători*, *autori de studii*, de care râd copios dracii.

Voi sunteţi stră-stră-strănepoţii fariseilor din vechime, [care au fost] mustraţi aspru de Mântuitorul, care l-aţi întrebat pe orb *de unde vede* şi apoi l-aţi mai întrebat odată, doar, doar s-ar încurca.

Voi sunteţi ca şi fariseii, care au zis despre Mântuitorul: „tu ai venit să ne înveţi pe noi?".

Voi ştiţi *toate*, sunteţi *intelectuali*, sunteţi *doctoranzi*, *autori de studii*, supranumite de voi *teologice*,[dar] nepercepute ca atare.

Din mâna voastră se va căuta sângele aproapelui, prin voi vine sminteala dar vai de voi, ce răspuns înfricoşător veţi da, ce răspundere uriaşă, la ce v-aţi înhămat, habar n-aveţi.

Voi, care bagatelizaţi şi [îi] jigniţi pe cei care nu vă aud, sau în faţa cărora aţi păli de ruşine, voi ridicaţi cuvântul mereu, în orice domeniu, indiferent de spaţiul temporal sau fizic.

---

la cărțile tale. Eu m-am epuizat prea mult în acești 4 ani, la modul gratuit, ca să fiu *autosuficient*...Autosuficientul trăiește din *faima ieftină*...și nu din *munca continuă*.

[176] Cu ce sunt *unse*...ideile noastre? Pentru că, după cum știți, noi scriem pe taste și nu ne murdărim cu nicio *unsoare*...

[177] Care lucruri?

[178] Se referă iarăși la părintele Petru Pruteanu, care a scris lucruri care l-au enervat...

[179] De ce se chinuie însă autorul nostru, ca să îi minimalizeze pe teologii români...doar verbal, fără probe, și nu se apucă să scrie cărți, prin care să demaște presupusele noastre *erori*, în mod punctual și să și le asume cu propriul nume și cu propria sa viață?

Întotdeauna oamenii de nimic ajung să se considere că sunt *ceva*.

Gunoaiele vor şi ele sclipirea giuvaierurilor dar nu *curăţindu-se pe sine* ci *întinându-le pe ele*.

Credeţi că diplomele voastre, care sunt emise tot de cei ca voi, au vreo *valoare*?[180]

Doar dacă n-ai cu ce aprinde focul...

Oare ce zice lumea[181] de cei *ca voi*? Credeţi că vă*confirmă* vreunul?

Nu faceţi decât să [îi] dezgustaţi pe toţi![182]

Să citească lumea, de la un preot[183],că cine susţine Cununia e *schizofrenic*![184]Iar cine nu-i*pentru ecumenism* e dus cu pluta, e dobitoc, fără carte, anagramat, analfabet[185]...

Sunteţi nişte *broscoi* care poluează fonic!

Spuneţi de mine[186]că *stau mereu cu piatra pentru a o arunca* dar,[mai] întâi de toate, voi aruncaţi cu *noroi* şi *întinaţi*.

Voi sunteţi cei care *ironizaţi* şi *răniţi* tot ce ar putea fi *promiţător* şi *benefic*.

Şi-aşa abia ne lingem rănile după perioada comunistă, iar voi veniţi şi accentuaţi *criza*.

Unii caută să[-l] folosească pe aproapele explicându-i din tipic, din Părinţi, din simbolisme iar voi veniţi şi dărâmaţi totul[187].

NEGHIOBILOR! Vrăjmaşul[188], şi nimeni altul, vă face să vă purtaţi aşa.

---

[180] Nu aveți nici măcar o diplomă de studii?!

[181] Care *lume*: cea care nu are habar de teologie sau cea care are habar?

[182] După cum se observă, autorul, în mintea lui, crede că reprezintă aici *glasul lumii*, al pământului, al tuturor oamenilor, când el vorbește *în nume propriu*.

[183] Iarăși se referă la studiul părintelui Petru Pruteanu...

[184] Probabil studiul părintelui Petru Pruteanu luat în vizor de către autorul de față e acesta: http://teologie.net/data/pdf/PP_slujba-cununiei.pdf.
Însă el a fost editat online, în forma aceasta, pe data de 22 octombrie 2009...pe când articolul supra a fost scris în 8 septembrie 2008.
S-ar putea ca această formă citată acum să fie *forma finală* a studiului și părintele Petru să îl fi publicat la nivel online, prima dată, în vara lui 2008.
Însă, cu siguranță, părintele Petru Pruteanu a scris una...și autorul nostru a înțeles altceva...

[185] Și astea, cu siguranță, sunt calomnii la adresa lui...

[186] E interesant modul cum autorul vorbește cu Petru Pruteanu, cu toți teologii români la un loc, ne admonestează pe toți...fără însă să uite să mi se adreseze și să se disculpe în fața mea.

[187] E autorul nostru, în cele din urmă, *un preot* sau *un ieromonah*, fără prea multe studii teologice, care, sub acoperământul anonimatului, își spune oful personal? Pentru că, din cele spuse, el i-ar catehiza pe oameni în materie de tipic bisericesc, de teologie patristică, de simbolism liturgic...iar noi, *teologii*, îi ducem pe oameni *în eroare* cu munca noastră de *cercetare teologică*.

[188] Satana.

El, primul, vă îndeamnă *să scuipaţi în fasole*, să aruncaţi cu dejecţii în *luminătorii neamului* şi în valorile româneşti, el, care nu suportă lucrarea unui Arsenie Papacioc, Iustin Pârvu sau Ilie Cleopa[189].

El vă îndeamnă să va împărtăşiţi cu ereticii, ca unde a strălucit suferinţa Mucenicilor (ardeleni) să se instaleze acum duhoarea putreziciunii[190], moartea sufletească!

Mă (ne) faceţi *hulitor(i) al ierarhiei*. Dar ce ierarhie este aceasta, care-şi vinde propriul suflet?

Să vorbească *în numele lor* nu *al poporului* pe care ar trebui *să-l reprezinte*.

Dacă vlădicaCorneanu[191] sau Sofronie[192] nu se simt*ortodocşi* să meargă [și] să adere la *un post de cardinal*, nu să târască după ei întreaga obşte!

Înainte, pe scaunele episcopale, se puneau *oameni Sfinţi*.

Da, da! Acume se-aleg dintre *cei cu diplome* în străinătate şi onoruri malteze! Nici nu-i de mirare că vă susţineţi unul pe altul!

Dacă ar ajunge în Sinod oameni duhovniceşti, întreg eşafodul vostru putred ar pica. N-ar fi cine să mai blagoslovească „studiile” ieromonahului Petru, nici pe cine să perieze *don Bastrix*.

Dar vremea e *a voastră*. Voi şi cei ca voi faceţi să se confirme Scriptura şi profeţiile.

Trebuie să existaţi voi, dar [nota] bene: e *binecuvântare*!! Cine are ureci de auzit...

---

[189] Aceasta e una dintre expresiile *fundamentalismului ortodox românesc*, care are la bază reducționismul funcțional, cum că, numai câțiva Părinți români, considerați *Sfinți* și *deținătoriai adevărului absolut*, conduc Biserica Ortodoxă Română și că ei sunt deasupra întregii ierarhii bisericești.
Însă acest fundamentalism, care se manifestă, din plin, și la nivel online, e promovat de către creștini fără prea multă pregătire teologică sau deloc, pentru că numai unii care nu cunosc Tradiția și Teologia Bisericii pot confunda *Ortodoxia* cu *3 oameni*.

[190] Se referă la împărtășirea cu greco-catolicii a ÎPS Nicolae Corneanu.

[191] ÎPS Nciolae Corneanu:http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Corneanu.

[192] PS Sofronie Drinceac:
http://www.basilica.ro/ro/stiri/ps_sofronie_drincec_implineste_9_ani_de_arhierie.html.

Te laşi de fumat cu Răduleasca sau te masturbezi „intelectual”?

Când[193] *9 AM* ne-a trimis astăzi news-urile, prima dintre ştiri – adică *cea mai importantă problemă, ştire, ocupaţie* a României – erau *chiloţii roşii* ai doamnei Mihaela Rădulescu[194] din spotul, între gilimele, *antifumat*, pentru că el e *pro-masturbatoriu*.

Unul din cele trei spoturi arată cam aşa[195] şi ele vor deveni bannere publice, pe care le vor vedea şi copiii şi necopiii şi pudibunzii şi sexualizaţii la maximum.

Ce zice *Cotidianul* sub această reclamă?

---

[193] Un articol din data de 9 septembrie 2008.

[194] Blogul său: http://mihaela-radulescu.blogspot.com/.

[195] A se vedea: http://old.cotidianul.ro/mihaela_radulescu_as_fi_avut_o_problema_cu_sotul_meu_daca_o_alegea_pe_andreea_marin-57451.html.

Mihaela în "chiloţii roşii de campanie" se va afla în curând pe panourile publicitare şi pe mijloacele de transport în comun din toate oraşele ţării, spre disperarea "nevestelor care vor fi supărate pe mine" şi mulţumirea "domnilor care vor plescăi fericiţi". "Am mers pe o temă mai puţin abordată, aceea că fumatul distruge feminitatea şi provoacă impotenţa. Şi în Europa campaniile merg pe ideea de sex", a declarat Rădulescu la conferinţa de presă care a anunţat demararea campaniei, justificând astfel ipostazele sexy în care s-a lăsat fotografiată. "Fumaţi liniştiţi! Nu vreau să fiu dădaca nimănui, pentru că nu te poţi lăsa de fumat decât dacă-ţi vine ţie sau dacă prinzi momentul potrivit, nu dacă-ţi spune cineva.

[Ceva adiacent. Redacţia ziarului *Cotidianul*, faceţi margini textelor, cu paragrafe, cu spaţii între bucăţile de text[196], că nu vă ia mult timp!

Dacă scrieţi în limba română, măcar faceţi citibile textele pe care le publicaţi, că de consistenţa lor nu ne mai temem de mult!]

Reclama de faţă e soră cu reclama*Sex în pat cu părinții*[197].

[196] Lucru care nu s-a întâmplat până la dispariția ziarului în foaie, ci l-au făcut deabia acum, când el e doar online: http://www.cotidianul.ro/.
[197] A se vedea: http://old.cotidianul.ro/sex_in_pat_cu_parintii-48974.html.

În reclama de aici şi în cea indicată supra, s-a mers pe aceeaşi idee: lipim *pornografia* de *idee*, oricare ar fi ea şi vindem campania la nivel mediatic.

După cum din campania *Sex în pat cu părinţii* nu reiese că tinerii *vor* sau *pot* să muncească pentru a-şi dobândi o casă, ci se arată numai faptul că ei sunt nesimţiţii care fac sex, la o adică, în pat cu părinţii lor, cu părinţii unuia dintre ei…tot la fel în campania *chiloţi roşii*,nu suntem invitaţi ca *sănu mai fumăm*, ci *să ne masturbăm*.

În prima campanie cât şi în a doua învăţăm chintesenţa ideologiei porno – de care am mai vorbit anterior – şi care constă în sexualizarea oricărui obiect public sau caznic la nivel vizual şi în introducerea *subtilă*, dar *sigură*, în mentalitatea omului curent, a unui mod de *a fi procesat în pornografie*.

Din campania *sex cu părinţii*aflăm că, *casa* sau *a fi acasă* sau *a avea casă* nu înseamnă să te rogi în casă, să te odihneşti în casă, să vorbeşti în casă, să primeşti musafiri în casă etc. ...ci înseamnă doar *să faci sex în casă*, cu iubita/amanta/soţia ta…eventual la decibeli mari, pentru ca să *împărtăşeşti* şi celorlalţi nesimţirea iubirii voastre şi să te doară în c** de toţi, începând cu părinţii tăi.

Din campania *chiloţii roşii*aflăm cum să ne masturbăm văzând-o pe vedeta noastră, care se veştejeşte…dar aici e *mereu nouă*, *frumoasă* şi *apetisantă* şi în niciun caz nu va fi *un motiv întemeiat* ca să te laşi de fumat.

Cine a ales-o pe doamna Mihaela Rădulescu, ca *cel mai bun brand românesc…care alungă tabacul* din sângele românilor, are o *genialitate* tot atât de mare, ca aceia care o promovează pe Nicoleta Luciu[198], acum gravidă în fază avansată, drept…*cea mai sexy* româncă.

Dacă v-aţi lăsat de tutun…sau v-aţi apucat de altceva, vă rugăm să ne scrieţi!

Ar fi interesant pentru noi de văzut, atâta timp cât „cel mai tare articol" din data de 9 septembrie 2008 al *Cotidianului* sunt…*chiloţii roşii*, care alungă tutunul din oameni.

[198] Saitul său: http://www.nicoletaluciu.ro/web/index.php.

„Râvnă” de ortodocşi…

Totul reiese din poza asta…

Ieri, de ziua de naştere a doamnei preotese, a soţiei mele, când a împlinit 31 de ani[199], ortodocşii „cu râvnă” au vrut să o felicite, să îi arate simpatie…şi, pentru că dumnealor nu ştiu să îşi verbalizeze prea bine sentimentele au intrat de nu ştiu câte ori la *Acatistul naşterii Maicii Domnului*, pe *Sinaxis*, fapt pentru care cel de al doilea blog al platformei *Teologie pentru azi*, pe care performează, cel mai adesea, doamna preoteasă, a ajuns pe locul 40 şi ceva, ieri, în WP.100. ro.

Însă i-au arătat că nu citesc despre *ortodoxia lui Eminescu*, despre cât de ortodoxe sunt *scriptele române*, despre unul şi altul, adică despre *grosul* muncii sale…ci ei citesc…doar *acatiste*.

****

Mesajul *râvnei* lor:

Nu mai scrieţi teologie!

Nu mai faceţi studii!

Nu vă mai spetiţi atât de mult ca să ne luminaţi la minte…pentru că noi nu dorim acest lucru! Noi dorim să murim *aşa cum suntem*!

---

[199] Un articol din data de 9 septembrie 2008.

****

Însă în topul WP.100. ro sunt „ortodocşii autentici”, cei care „muncesc” pentru Ortodoxia românească la nivel online cât munceşte…preşedintele Bush jr. la „stabilitatea” din zona Golfului Persic[200].

Să dăm nume?!!!

O, ei sunt mult *prea cunoscuţi*! Şi, totuşi…pentru *memoria istorică*[201]…mai stricăm ceva pagină de blog şi pentru acest lucru.

„Performerul” Savatie Baştovoi, „jurnalist” din Republica Moldova…locul 13, cu un desen animat şi cu o fereastră de chilie postate…în 4 zile [!!!!!!!].

13. Savatie Baştovoi
Membru al Uniunii Jurnaliştilor din R. Moldova

Pe locul 25. *Biserica „secretă”*[202], creată de nu-ştiu-cine, anonim ortodox, care „apără” Ortodoxia împotriva ei.

Un expert în a vedea neajunsurile altora dar nu şi pe ale lui. Cu ce stă azi în top? Cu „marele articol” al maestrului în *noduri în papură* Claudiu Târziu[203], care a găsit *însemne plurale* în Biserica Sfântul Ilie din cartierul Titan din Bucureşti.

25. BISERICA „SECRETĂ“
Despre păstrarea şi mărturisirea Adevăratei Credinţe

Pe locul 39, cu articole scrise împotriva noastră şi a părintelui ieromonah Petru Pruteanu, anonimul Mihail din Bacău, care nu are faţă, casă şi nici bun simţ…prestează şi el…pentru *Ortodoxia din capul lui*.

---

[200] Care nu ştia cum să mai bombardeze prin acea zonă. Ne referim la: http://en.wikipedia.org/wiki/George_W._Bush.

[201] Adică pentru clipa asta, când punem istoria onlineului, pe care am trăit-o, în carte.

[202] A se vedea: http://bisericasecreta.wordpress.com/.

[203] Are două bloguri. Pe acesta: http://c-tarziu.blogspot.com/ (actualizat la zi) şi pe acesta: http://www.rostonline.org/blog/claudiu/ (rămas la data de 16 parilie 2009).

39. un blogger SCEPTIK

un blog sceptic

Pe ceilalţi îi găsiţi dv. intrând în „marele top”[204], format, în marea majoritate, din *fete ieşite la produs* sau *la măritat*, băieţi care stau *cu fotbalul în ei* şi nu ştiu unde să-l termine, *extremişti ortodocşi* şi *extremişti baptişti*, oameni care se distrează, pentru că nu au ceva mai bun de făcut etc.

Şi acum, noi, care nu facem „nimic” în comparaţie cu aceste somităţi în *materie de manipulare* dar şi de *prost gust*, ce putem spera?!

Putem spera să avem *o vizibilitate trucată* ca dumnealor?!!!! O, nu, niciodată!

Cum ne-am putea permite să îi devansăm pe aceste ilustre mostre de „râvnă autentică”, de „bun simţ ieşit din comun”?...

La întrebarea: *Dar de ce, Părinte, ne-aţi scos de la blogroll, pe noi, cu blogurile şi saiturile noastre, că şi noi suntem ortodocşi?!*, răspunsul e simplu: *Decât cu trăsniţi în NATO*[205]*, mai bine fără ei!*

Şi îi rugăm din toată inima, pe cei care ne au la blogroll dintre extremiştii ortodocşi [din *imprudenţă*, bineînţeles...], să ne şteargă de acolo[206], pentru că nu suntem *fraţi de mentalitate* de nicio culoare.

Vă rugăm să staţi acolo, în cabotinismul dv., şi să strigaţi toată ziua *împotriva ierarhiei*, să vedeţi toată ziua *negrul de sub unghie* al altora, pentru că cu acelea o să rămâneţi!

---

204 A se vedea: http://botd.wordpress.com/?lang=ro.

205 Aluzie la: http://www.primatv.ro/seriale/trasniti-din-n-a-t-o.html.

206 Lucru care s-a întâmplat în mare parte...dar ne citesc în continuare.

De ce „creştinul ortodox. ro” face, cel mai adesea, pe…marele anonim?

Da[207], recunoaştem public, ne-am pus această întrebare. Şi astăzi ne-a căzut fisa…*în minte*, bineînţeles. Cum?! Vă spunem imediat.

De nu-ştiu-când avem cont pe *Creştin Ortodox. ro*[208], cu adresa dorinfather@yahoo.com şi ne vin news-uri de pe saitul ortodox românesc, care a monopolizat, cu totul, sintagma „creştin ortodox”.

Adică zici: „Danion Vasile”, zici: „toată teologia universală într-o singură conferinţă publică” – asta în mentalitatea ageamiului, a copilului care acum învaţă şi el, săracu’, ce e sfânta noastră credinţă şi se duce, mai întâi, la ăia care nu au ce să-i spună în mod esenţial – iar când zici „Creştin Ortodox. ro” zici, de fapt: „tot ce trebuie să ştie un ortodox român ca să se mântuiască”.

Când mi-am făcut cont n-am ştiut cine sunt *dilării de Ortodoxie* din spatele saitului.

Când am aflat cine sunt *manipulatorii de informaţie* [poate că nici acum nu ştim *prea bine*...Dorim ajutor! Rugăm seriozitate!] şi ne-am dat seama că băieţii ăştia *doar copiază*, iau totul din cărţi şi pun pe sait şi saitul lor e *cel mai tare* din parcarea din spatele blocului a României…nu mi-am tăiat contul la *noutăţi*, ci aşteptăm *cu înmărmurire*, ca să vedem *de pe unde a mai copiat* şi de astă dată.

Ceva timp am publicitat locaţia, până am dat de ştirea cu pricina, adică de *cine sunt iniţiatorii* lui.

---

[207] Un articol din data de 10 septembrie 2008.
[208] A se vedea: http://www.crestinortodox.ro/.

Apoi am renunţat să mai facem acest lucru…deşi, uneori, am trimis către dumnealor lincuri şi am publicitat informaţie de la aceştia.

Dumnealor, bineînţeles, nu ne-au văzut niciodată, pe premisa…suntem orbi, nu vedem nimic…dar îl citim la greu, ca să vedem când *o greşi*, ca să ne luăm de el.

Adică practică o „virtute”, care, ortodox vorbind şi pe româneşte se numeşte: *invidie*.

Când nu i-am mai publicitat…au început să se caute la noi pe bloguri, ca să vadă *ce s-a mai zis* despre ei. Din păcate, despre ei *nu s-a zis nimic*…dar *le-o zicem acum*.

Adică, va să zică, textele dumnealor sunt *copy paste* din teologi ortodocşi, fără niciun comentariu, mulţumită *Basilicii* au acum şi informaţii ca să le pună în newsletter[209] şi băieţii ăştia se compară cu noi…care chiar scriem, frate, chiar scriem pe blogul ăsta şi chiar înregistăm, chiar facem multe şi poate o să facem şi mai multe.

Poţi să ştii *surpriza* zilei de mâine?!…

Ce ne siderează pe noi, da, ne siderează rău de tot e nesimţirea cu care stau cu nasul pe sus.

Adică ni tu scris, ni tu comentat, ni tu CV – nu scrie pe nicăieri cine sunt *marii mahări* care fac „Creştin Ortodox. ro” – dar ei sunt *apărătorii Ortodoxiei*, gealaţii care te taie la erezie, care găsesc erezia şi păcatul în tine cum găseşte microscopul câte sunt roşii şi câte sunt albe într-o picătură de sânge.

Ce ştim noi despre *Creştin Ortodox ro.* – din zvonuri şi şuşanele, că nicsai nume pe sait – e că acest sait e creaţia d-lui Răzvan Codrescu şi, probabil, al altor câţiva.

Acum, dacă nu e acesta *capul răutăţilor* şi i-am zis-o degeaba, asta e! Dacă nu scrie acolo…şi m-am referit la dumnealui din greşeală, toată polologhia noastră se mută în cârca celui/celor care scriu…de ne *tumefiază* gândurile.

Pentru că de fiecare dată apare în newsletter-ul lor unii pe care îi cheamă: Dumitru Stăniloae, Dumitru Popescu, Ioan I. Ică jr., I. Zizioulas, Lossky etc., dar nu apar niciodată autorii, autorii români, *ăştia de azi* ai saitului.

Adică au o transparenţă tot la fel de mare ca a baptiştilor, masonilor şi a evreilor. Ştii *totul* despre ei…adică *nu ştii nimic*.

Şi, da, mi-a căzut fisa…

---

[209] A se vedea:http://en.wikipedia.org/wiki/Newsletter.

Măi, frate, de aici toată lumea – ne-am zis noi – se dă de *marele anonim* pe net…pentru că „creştin ortodox. ro” e, de fapt…*anonim*.

Toată lumea e *ortodoxă*, toţi le ştiu *pe toate*, toţi teologii de acum li se par *proşti*, ierarhia li se pare *coruptă*, însă, domnilor şi doamnelor, pe cine *citează* şi din cine citează…*ortodocşii anonimi*?

Din operele traduse de către teologii ortodocşi români sau scrise de către ei – cu binecuvântarea cui? – a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române sau a unuia dintre ierarhii ortodocşi români.

E *joc duplicitar* sau *nerozie multă* la mijloc?

Sunt toţi *manipulaţi* sau cei mai mulţi dintre ei sunt *ofticaţi*, ofticaţi la modul personal, din cauza unuia sau a altuia şi tot ceea ce vedem noi se numeşte doar…*ranchiună personală*?

Ce se petrece de fapt?

Oamenii ăştia gândesc cu capul lor…sau sunt traşi la xerox?

Iar dacă, totuşi,*gândesc*…faptul de a nu-şi asuma *cât pot să înţeleagă* sau *cât înţeleg* din Ortodoxie, survine dintr-o inabilitate psiho-somatică sau din alte raţiuni care îmi scapă?

Da, de obicei, noi ne punem multe întrebări deranjante…dar verbalizăm numai câteva.

Şi, mai ales, deranjăm pe cei care au transformat cartea ortodoxă, cartea sfântă, cartea de rugăciuni etc. într-o *marfă vandabilă* şi care stau cu pistolul cu gloanţe oarbe la pândă, ca, dacă zici ceva de ei – ca şoferul de la Parchet[210]– să îţi tragă vreo trei-zece cartuşe în rutul pantalonilor şi să te pună la punct.

Ce să vă mai spunem?!

Trăim în România…suntem *ortodocşi sfinţi* dar *nu ne suportăm unul pe altul*…pentru că unii sunt *excesiv de sfinţi*.

[210] Un caz mediatizat TV.

Adică[211]vine prof. Simuţ[212], teolog baptist, cu o impresie foarte bună despre dumnealui, cu maniere de Oxford, de Praga şi de Ferentari, ca să îl întrebe pe Bogdan Stârceanu[213][căci l-a văzut la noi pe blog] cine e, ce-a mâncat, cu cine se culcă etc. …şi, când e să îi pui întrebări…nu îl mai vezi din cauza prafului maşinii, care a pornit de lângă tine cu 150 la oră.

Repetăm: un necunoscut, care, în realitate, este profesor baptist la Oradea, vine la tine pe blog şi, fără pusă masă, te ia la întrebări, ca Garcea[214] pe infractorii care furau gândăcei din parc.

Tu trebuie să iei *poziţia de drepţi* şi, eventual, trebuie să-i răspunzi pe vârfuri.

Dar, individul, nu spune nimic despre el, din ce motive subite *s-a îndrăgostit* de o persoană pentru ca să înceapă să o ancheteze ad-hoc, nu-şi pune problema dacă *îl interesezi*…ci el îşi urmăreşte…*interesul*.

---

[211] Un articol din data de 10 septembrie 2008.
[212] A se vedea: http://corneliusimut.wordpress.com/.
[213] Idem: http://starceanub.wordpress.com/.
[214] Un personaj jucat de către Mugur Mihăiescu în proiectul *Vacanţa Mare*. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mugur_Mih%C4%83escu.

La fel se petrece treaba şi cu *evanghelizarea* ilegală[215] prin Bucureşti, la care noi, cu tot dinadinsul, vrem *să participăm*.

Pentru că mi s-a întâmplat – ce şansă!!!!! – să mă întâlnesc de câteva ori cu evanghelizatorii şi să facem puţin circ cu ei.

De fapt, nu *m-am întâlnit*, ci dumnealor *au năpustit* peste mine, hodoronc-tronc, ca să mă înveţe *despre Biblie*.

Adică nici tu *bună ziua*, nici *cum te cheamă*, nici dacă ai *ceva timp* sau dacă *îţi plac la vedere*…ci ei, domne', *puşi pe evanghelizare*.

Domnu' Dr. Dr. Corneliu Simuţ, acestea sunt manierele ălora[216] care te luau cu duba neagră de acasă şi te vărsau la canal, la Canalul Dunărea-Marea Neagră!

Acolo unde *ar fi trebuit să învăţaţi* dv. sau unde *se presupune că aţi fost*…se face *mai cu gentileţe* întrebarea către altul, cu maniere, cu şprai dat sub unghii.

Acu' nu trebuie să o luaţi *de bună*, ci urmaţi-vă, constant, *interesul*!

Nu trebuie să vă schimbaţi caracterul doar pentru că pe noi ne enervează…tare, *tare mult*.

---

[215] A baptiştilor.

[216] Sunt *maniere securiste*, practicate de către fosta *Securitate* comunistă.

Post scriptum la un an de la Colocviul decenţei[217]

Colocviul internațional al comentariului decent[15 sept.-15 oct. 2008][218] a fost *un proiect provocator* al platformei noastre, prea mare pentru dimensiunea imaturităţii onlineului ortodox de la acea dată – şi acum ni se pare *şi mai provocator*, atâta timp cât nimeni dintre ortodocşi nu a încercat să îl repete – la care a dat curs numai un singur invitat[219], acel invitat fiind acum *al treilea editor* al platformei noastre.

Însă, văzând ritmul de melc al blogurilor ortodoxe româneşti în perioada 2007-2008 şi inabilitatea creatorilor de online ortodox de a purta discuţii, de a demara proiecte şi de a face ceva, care să depăşească graniţele propriei lor parohii sau ale propriei lor case, ne-am dat seama că nici nu se putea altfel.

---

[217] Un articol din data de 14 septembrie 2008.

[218] A se vedea discuțiile sale:
1.http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007/
2.http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007-xiv-xxx/.

[219] Bogdan Stârceanu, care, pentru o perioadă de timp, a fost al treilea editor al platformei noastre.

Am înţeles cu amărăciune, că românii ortodocşi nu au început, încă, să conştientizeze foarte profund *marele dar* – de care nicio generaţie de români şi de ortodocşi nu a beneficiat vreodată – acela de *a putea scrie instant* şi *de a folosi o întreagă lume* prin ceea ce scrii, spui şi faci.

Onlineul este încă un spaţiu neexplorat pentru ortodocşii români, fapt pentru care este neapreciat la justa lui valoare.

E un spaţiu considerat *altfel* decât*viaţa reală*, de parcă ar scrie *pisicile* sau *dinozaurii* pe bloguri şi nu *oamenii*!

E greu să explici cuiva din afara ţării noastre acest infantilism al ortodocşilor români, această reticenţă faţă de a te prezenta la nivel online, atâta timp cât acest lucru îţi stă la îndemână la prețuri foarte mici.

Ce făceai, mai pe scurt, dacă erai invitat la un astfel de *colocviu al decenţei* şi *al eleganţei*?

Îţi spuneai părerea/părerile/crezurile.

Dacă vrei să fii *ştiut* şi *crezut* trebuie *să te exprimi*.

Unde trebuia să vii? La nivel online, stând acasă, fără să te mişti de la biroul tău şi să scrii.

Aveai o lună la dispoziţie.

Puteai să aprofundezi orice subiect. Puteai scrie despre orice subiect al vieţii tale de ortodox, despre orice cută a vieţii tale. Puteai să te *inspiri* – dacă nu ştiai ceva – din orice carte, dicţionar, enciclopedie, notiţă avută la îndemână şi puteai *spune ceva* despre *un subiect anume*.

Ce s-a petrecut însă? Am invitat teologi şi mai puţin teologi ortodocşi şi nu a venit niciunul dar câţiva au tras cu ochiul la discuţii.

Şi neinvitaţii au tras cu ochii la discuţii şi unii – bravo lor! – s-au alăturat, în treacăt, nouă.

Ce au spus, a rămas. Că au spus *mai bine*, *mai rău*, *mai scurt* sau *mai lung*: nu contează! Contează că au comunicat şi că o puteau face de o mie de ori mai bine.

Şi, comunicând, tot comunicând, se formează o comunitate, *reala comunitate online ortodoxă*[220], care apare atunci când îl cunoşti pe celălalt numai din ceea ce scrie el pe net şi ţi-ai dori să îl cunoşti şi mai bine, dorind să te întâlneşti cu el şi în realitate, faţă către faţă.

Însă, *comunitatea românească online ortodoxă* e în stare de fetus. Şi, când fetusul nu se naşte la timp…moare.

---

[220] Aspirație care nu s-a împlinit niciodată în realitate.

Sau, deja, totul este *ireal*, şi fiecare trăieşte în *irealitatea lui*…de nu ne putem strânge niciodată la un loc?

Am privit, am privit îndelung ceea ce se scrie, cum se scrie, cine scrie, cum se comentează pe bloguri, ce pregătire duhovnicească, teologică şi experienţă de viaţă au creatorii online ortodocşi…şi suntem profund dezamăgiţi.

De ce? Sunt la nivel online, în marea lor majoritate, numai oameni cu vederi înguste, orgolioşi, extremişti, lipsiţi de caracter, care nu arată deloc faptul că posedă vocaţia *gratuităţii online*, adică râvna de a crea proiecte coerente, printre picături, care să transforme pe cititorii noştri.

Tocmai de aceea creatorii români de online ortodox sunt *xeroxişti* sau *parabolani* în majoritatea lor.

Xeroxiştii sunt *ortodocşi* pentru că…pun pagini întregi, din cărţile traduse de către alţii pe net, fără să zică nici *crau* de la ei…iar *parabolanii* sunt blogării ortodocşi cu bâtă, *justiţiarii de ocazie*, oamenii care nu au nimic de făcut şi îşi găsesc astfel de lucru amuşinând murdăriile.

Noi, având acum un an, o părere *idealizată* despre ce sunt în stare să facă ortodocşii, care atunci erau pe net, am crezut că şi dumnealor vor să facă*ceva serios* şi *reprezentativ* pentru noi, ca ortodocşi.

Însă ne-am dat seama că *spiritul găştii* înseamnă de fapt *smerenie*, că *xeroxarea* înseamnă *sfinţenie*, că nu sunt în stare, la propriu, ca să scrie ceva profund despre ei şi credinţa lor şi că, în definitiv, creatorii de online ortodocşi români au *trei mari subiecte de discuţie* pe blogurile sau saiturile lor de clică:

1. Ce *păcate* au mai făcut Sinodul şi ierarhia Bisericii noastre?

2. Ce *politică* se mai practică în Biserică?

3. *Cine* şi *ce a zis* împotriva noastră, pentru ca să ripostăm ca proştii?

Într-o atare situaţie e normal să ţi se pară *comic* sau *prosteşte* faptul de a te gândi la *dialog* şi la *trecerea peste graniţele proprii*.

Dialog…*cucine*?

Dialog…*în ce scop*?

Pentru că *dialogul* provoacă şi conduce la descoperirea noastră reciprocă şi la creşterea frăţietăţii dintre noi, tocmai de aceea dialogul este *duşmanul numărul 1*, duşmanul de clasă al creatorilor ortodocşi români de online, care doresc, cu obstinaţie, să se închidă în casa, în obştea sau în

comunitatea lor, crezând că astfel *se apără* de poluări de tot felul.

De unde frica lor de dialog? Din perspectiva nerealistă, anacronică a concepţiei lor teologice despre viaţă şi despre relaţiile dintre oameni.

Dinamismul vieţii postmoderne, schimbările de tot felul, cel mai adesea *negative* din societatea noastră îi ghetoizează, îi fac să se retragă, pentru că nu văd pe Dumnezeu în mod real, în mod prezent, în lumea de astăzi.

Citindu-l pe Sfântul Vasile cel Mare sau pe Sfântul Grigorie Palama, spre exemplu, şi încercând să fie *ca ei*, în afara secolului lor, li se pare că pe atunci *Dumnezeu exista* în societăţile acestor doi mari Sfinţi ai Bisericii dar că acum *nu mai există*.

Semnul că au o experienţă şi o spiritualitate minoră se vede din aversiunea faţă de societate şi de modul în care dialoghează în societatea noastră, deşi, schizoid, se folosesc de tehnologia şi mediile dialogice ale posmodernităţii.

Din această cauză, poţi vedea mireni, preoţi sau monahi ortodocşi ghetoizaţi, cu aversiune faţă de viaţa socială, faţă de femeie în general sau faţă de evenimentele sociale, care nu concep să dialogheze cu cei care nu sunt *ca ei*, dar care au căştile în urechi, celularul în buzunar şi acasă laptop, dar nu ştiu să le utilizeze la *performanţele dialogice* ale lumii lor.

Mulţi ortodocşi trăiesc în 2008 *cu trupul* iar,*cu mintea*, în mod evanescent, la nivel de *vise iluzorii* şi nu *în mod real*, au rămas prin pustiul Egiptului sau prin Muntele Athos, dar ei trăiesc la Bucureşti, Constanţa sau Timişoara.

Trăirea în iluzii nu face parte din nevoinţa ortodoxă, după cum nici *ghetoizarea* şi *repulsia faţă de social*, ci acestea fac parte tocmai din simptomatologia inexistenţei unei *înduhovniciri reale*.

Pentru că *înduhovnicirea reală* nu poate fi oprită nici de televizor, nici de internet, nici de prostituţia de la colţul străzii, nici de regimuri torţionare sau de decadenţa societăţii, pentru că ea ţine de *relaţia ta cu Dumnezeu* trăită în *ipostaze concrete de viaţă*.

Sunt multe de spus în această privinţă…

Concluzia concluziilor la un an de*Colocviu internaţional al comentariului decent*e aceea că platforma noastră a pus începutul, am indicat modul în care se poate

coagula onlineul ortodox românesc, dar tot noi afirmăm astăzi, în mod răspicat şi cu toată conştiinţa, că generaţia de acum, care se aflǎ la nivel online, care creează pentru ortodocşi, nu e aptă să facă acest pas *spre unitate* şi *dialog frăţesc*. Credem că nu sunt cei care *trebuie să fie la nivel online*, pentru ca să avem *cu cine dialoga*.

Nu ştim cine trebuie să vină, câţi trebuie să vină, cum trebuie să fie, de unde să fie…ca să existe o comunitate ortodoxă online autentică şi puternică, care să demareze proiecte şi să susţină sesiuni de dezbate pe diverse teme, dar cei de acum au dovedit, că lucrează numai *de ochii lumii*, numai pentru *prestanţa lor* şi, mai ales, numai pentru *clica lor*.

Noi credem că i-am învăţat pe cititorii noştri fideli şi care ne înţeleg cât de cât, că se poate face performanţă ortodoxă la nivel online, că se pot exhiba multe virtuţi la nivel online şi se pot demara proiecte uluitor de vaste, că într-o atare muncă e bine să fim *cât mai buni* în ceea ce facem, *cât mai specializaţi* şi *cât mai uniţi*.

Dacă e să răpundem la întrebarea: *Ce ne-au învăţat creatorii ortodocşi români, pe care i-am găsit pe net sau cei care au venit după noi sau din cauza noastră, în marea lor majoritate?* – după *principiul anti-moga* – am spune următoarele:

1. „Ortodocşii" trăiesc *în alt secol* decât secolul 21.

2. „Ortodocşii" *plagiază* şi nu *creează*.

3. „Ortodocşii" sunt *tocsuni*, *prost crescuţi* şi *fără vocaţia excelenţei*.

4. *Mai bine* îţi faci un blog cu manele şi cu pornografie decât *un blog serios de teologie* şi de *gândire realistă*, pentru că „ortodocşii" nu au chef de *lucruri serioase* şi pentru asta te vor invidia şi te vor duşmăni cât or trăi, pentru că le-ai arătat că eşti *mai bun decât ei* şi astfel, ei *au căzut de proşti*.

5. Dacă eşti *prost*, dar *faci pe smeritul* eşti „băiat bun" iar dacă ne scoţi rufele murdare din coş şi ni le pui în faţa nasului…eşti *duşmanul nostru cel mai mare*…pentru că nu vrem să facem nimic cu viaţa noastră. Noi vrem să fim *aşa cum suntem*!

Dar, se pare, că nouă nu ne place realitatea acestor „ortodocşi", ci noi am venit la nivel online, cu harul lui Dumnezeu, pentru ca să o arătăm *fără substanţă* şi *în toată caricaturalitatea ei*.

Teologie pentru azi înseamnă o platformă online în care se trăieşte şi se scrie o teologie ortodoxă pentru oameni realişti, pentru oamenii care trăiesc acum, astăzi şi care au reacţii la ce se întâmplă în deşucheata lor postmodernitate, pe care nu *Biserica* a creat-o, ci *oamenii seculari* au creat-o şi o dezvoltă.

Teologie pentru azi promovează Tradiţia Bisericii Ortodoxe trăită în prezent, excelenţa în orice domeniu, evlavia vie, evidentă, copleşitoare, care se manifestă în mod real faţă de Dumnezeu şi dragostea reală pentru oameni, frumosul şi binele, pacea şi eleganţa în discuţii, fără ca prin asta autorii ei să nu fie *plini de râvnă* pentru apărarea *purităţii credinţei*.

Teologie pentru azi reprezintă primul proiect românesc de blog teologic ortodox de largă respiraţie, care îşi propune să sublinieze în faţa contemporanilor săi *vitalitatea* şi *farmecul soteriologic indescriptibil* al credinţei ortodoxe, inepuizabilul mod de a fi şi a gândi ortodox pe calea mântuirii.

Teologie pentru azinu a ajuns nici la 10 % din ceea ce este acest proiect în inima noastră şi ne bucurăm ca, oricât am face din el, cu harul Prea Curatei Stăpâne, să vi-l dăruim în mod gratuit, pentru ca să-l admiraţi şi să vă umpleţi de prospeţimea lui.

Vă mulţumim tuturor!

O conferinţă despre nimic[221]

Dr. Mihail Neamţu[222]ne-a făcut *bucuria* în această zi de a ne da, la nivel online, o conferinţă *învăţată pe de rost*, cu puţine idei, unele *fixe*, din care una, ne-a sărit drept în ochi, pentru că credem că, în foarte scurt timp, se va şi *materializa*.

Care e ideea – am auzit-o şi în alt interviu al său, de la radio – care ne-a *edificat*?

Ideea e aceea, că *trebuie*, că *avem nevoie* de…*şcoli private*.

Nu ne-ar mira faptul să îl vedem pe Mihail predând, cât de curând, în una de acest tip, iar ieşirile sale în public de până acum să fie numai *o introducere* la proiectul: *şcoală privată*. Îi urăm succes, dacă are promisiunea de la cineva că va fi făcut: *profesor particular*.

În al doilea rând, observăm titlul conferinţei, unul generos, la care ar fi trebuit să *muncească serios*…

Însă s-a dus la studenţii de la ASCOR doar cu *titlul pompos*, fără să fi cercetat cum arată, de fapt,*gradul de cunoaştere al credinţei* în mediul urban, *cum se face preoţie* în mediul urban, care sunt *datele reale ale muncii eclesiale* la nivel urban sau…cât *se denigrează* Biserica şi *ce fel de obstacole* întâmpină oamenii Bisericii în urbanitatea românească ortodoxă.

Însă dumnealui nu a făcut nimic din toate acestea.

După ce şi-a atenţionat auditoriul că *un Gigi Becali*[223]este lucrul *cel mai rău* pentru Biserică [uitând parabola neghinelor din lanul de grâu, pentru că Mihail se situează pe sine, în mod regular, în tagma *catarilor Bisericii*],

---

[221] Un articol din data de 14 septembrie 2008.
[222] A se vedea: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/14/conferinta-ascor/.
[223] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Becali.

că Biserica nu ştie să scape de *pericolul secularismului* şi *al islamizării* şi că statul este *un inamic de viitor*, pentru că poate să suprime din grila de studiu obiectul numit *Religie*…a pus punct, neexistând în discursul său – întotdeauna *măsurat*, *răsînvăţat* şi niciodată *gândit pe loc* – nicio referinţă la *urbanitatea credinţei*.

Ce are *credinţa de la oraş* mai mult decât *credinţa de la ţară*? Cine este *credinciosul oraşului* şi cine este *credinciosul satului*? Ce îl leagă pe *cel de la oraş* de *cel de la sat* şi invers?

Aici se puteau face excursuri în psihologie, sociologie, inventaristică, istoriografie…Se puteau observa cutumele, fobiile, aspiraţiile ortodoxului român de la oraş, greutăţile lui, viaţa lui.

Însă Mihail a ieşit din casă pentru *a politiza* tema şi pentru a ne arăta că e din aceeaşi *tradiţie locvace* ca şi *Danion Vasile*, din tradiţia *discursivului steril*, care ia mintea tinerilor cu un discurs *fără muncă în spate*, cu *un discurs citaţional* şi, mai deloc…cu un discurs format din *evidenţele muncii de cercetare pe teren*.

Dacă vrei să vorbeşti despre *tineri*, cum vorbesc toţi conferenţiarii *mai tineri*, trebuie să te deghizezi în tânăr şi să mergi la discotecă, la bibliotecă, la şcoală, la locul unde joacă ei fotbal înjurându-se de mama focului sau unde mai trag ceva pe nas şi să îi intervievezi, mai pe şleau şi mai pe ascuns, despre ce cred, vor, nu vor, le place şi nu le place.

Aşa…tema…*urbanitatea credinţei*, în tratarea Dr. Mihail Neamţu e un sufleu, o prăjitură umflată cu bicarbonat, din care lipseşte tocmai…*coca*.

Diferenţa dintre *cocă* şi…*coajă*, e diferenţa dintre *muncă*…şi *lene*, adică *paradigma lenei* – la care s-a referit la un moment dat – fiind, de fapt, o autocaracterizare.

Însă, pentru noi, nu e mirabil gestul său. Dacă nu ai *simţul penibilului* nu îl ai nici pe *cel al muncii*. Iar cine crede că poate spune *orice* pentru că şi aşa *le ştie pe toate*…îşi confecţionează un discurs din trei citate, survolând tema ca avionul orizontul, doarme bine înainte, mănâncă bine…şi apoi *tună* discursul.

Prietene Mihail, conferinţa prin excelenţă – aş cum îi sugeram şi *prietenului Danion* – nu este un balon făcut din guma de mestecat!

Dacă îţi alegi o temă, alege-ţi-o tu, munceşte-o, disec-o, vezi cât poţi să faci din ea…şi nu pune banner mare la

intrare: *Proiectul de dezvoltare al României pe 1000 de ani*, ci rezumă-te la: *Ce fac eu azi*.

E mirabil pentru noi că nu v-a intrat în vene *sobrietatea engleză a muncii* – unii ziceau că ar exista şi aşa ceva – ci vă plac *lăutărismele*, poveştile despre dv., reamintirile, divagaţiile.

Doriţi să nu *stresaţi* auditoriul, să nu îl învăţaţi cu mai mult sau…vă menajaţi sănătatea…invers proporţional cu gradul de dezvoltare, nemeritat, al faimei dv.?

Pentru că altfel nu se explică cum, după ce am fost *realist* cu Danion…tocmai dv. veniţi să ne prezentaţi *o caricatură de conferinţă*, pe care putea să o ţină şi el.

Credem că şi preşedintele Băsescu ar fi putut să facă o conferinţă *mai bună* despre *urbanitatea Ortodoxiei*…deşi nu are nimic de-a face cu *teologia*.

Pentru că, pe Gigi Becali poţi să îl înjuri şi dacă eşti *fotbalist*, Biserica e înjurată de orice extremist iar şcoala publică e înjurată chiar şi de profesorii ei….

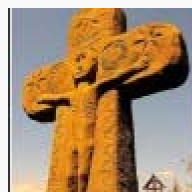
Asta nu înseamnă că *şcoala privată* nu face şi nu va face temenele şi mai *odioase*, decât cea *de stat*…faţă *de stat*.

Recent, Ierom. Dr. Petru Pruteanu a ţinut la Chişinău, tot unor studenţi, o conferinţă teologică-exegetică[224] – noi am pus-o pe blog şi nu mă îndoiesc că *nu aţi văzut-o* – care se vede de la o poştă că *a fost făcută atunci* dar, în acelaşi timp, că în spatele ei nu stau*amintiri din copilărie*…ci *o muncă* şi *o grijă* pentru ceea ce spui…celor care aşteaptă de la tine *excelenţă*.

Alegeţi-vă *modele elitiste* şi *munciţi ca ele*, dacă vreţi să fiţi *al elitismului* şi nu mai îndrăzniţi să ne daţi motive ca să fim…*real de sinceri* cu dv.!

[224] Pentru a fi audiată și downloadată, aici: http://ia360706.us.archive.org/6/items/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi1/ConferintaChisinau2008.wmv.

Dr. Mihail Neamţu, vrem să ne povestiţi despre parvenitismul dv. în democraţie şi apoi vom discuta despre Apostolatul Social al PFP Justinian în comunism!

Facem referire[225]la aceste două articole, editate pe *Antiteze*, de către Dr. Mihail Neamţu, pe data de 15 septembrie 2008.

A se vedea fotografiile:*mojicie 1*[226]

PATRIARHUL IUSTINIAN MARINA CĂTRE NICOLAE CEAUŞESCU (1974): CONTRIBUŢII LA CULTUL PERSONALITĂŢII

5 hours ago by Antiteze. — 1 comentarii

Fragmente din "Apostolatul Social", vol. 12 (Bucureşti, 1976)

„Slujirea Patriei şi sprijinirea eforturilor ei"

1974

Prezenţa noastră aici este determinată de un eveniment de o excepţională importanţă şi anume: comunicarea şi pe această cale a actului participării tuturor cultelor religioase la activitatea Frontului Unităţii Socialiste din Republica Socialistă România ca organism democratic cu caracter larg reprezentativ, menit să polarizeze în jurul său toate capacităţile noastre, având în fruntea sa, ca preşedinte, pe însuşi Domnul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România. Exprimând convingerile şi sentimentele clerului şi credincioşilor Bisericii Ortodoxe Române precum şi pe ale conducătorilor clerului şi credincioşilor tuturor cultelor din ţara noastră, doresc să vă asigur, Domnule Vicepreşedinte, că participarea noastră la activitatea Frontului Unităţii Socialiste nu este un act de complezenţă, un răspuns formal la invitaţia cuprinsă în articolul 14 din Statutul Frontului. Hotărîrea noastră este rezultatul unei atente examinări a scopurilor urmărite de acest organism şi a programului său de activitate. După cum în organismele intercreştine şi bisericeşti din care facem parte, noi am înţeles să slujim, odată cu scopurile religioase şi interesele ţării noastre, tot astfel înţelegem ca, participînd la munca Frontului Unităţii Socialiste, să ne îndeplinim o sarcină de mare răspundere: slujirea Patriei şi sprijinirea eforturilor ei pentru ridicarea nivelului de viaţă a poporului nostru, pentru apropierea între popoare, pentru înţelegere, dreptate socială şi pace trainică în lume...

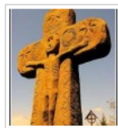
Doresc să vă asigur, Domnule Vicepreşedinte, că noi, conducătorii Cultelor creştine, prin participarea la activitatea Frontului Unităţii Socialiste, ne luăm asupra noastră sarcina de a îndruma pe clericii şi credincioşii noştri, să ia parte activă la toate acţiunile întreprinse de forurile de conducere ale acestei

88

[225] Un articol din data de 16 septembrie 2008.

[226] A se vedea: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/15/patriarhul-iustinian-marina-catre-nicolae-ceausescu-1974-contributii-la-cultul-personalitatii/.

și: *mojicie 2*[227]

FILE DIN ISTORIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE SUB COMUNISM

5 hours ago by Antiteze.

Din cuvântările Patriarhului Justinian Marina.

Biserica Ortodoxă Română continuă să rămînă alături de poporul român și de năzuințele lui, sprijinind cu toată convingerea activitatea internă și externă a statului nostru și a Conducătorilor lui.

Ne-au bucurat în gradul cel mai înalt succesele obținute peste hotare de Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Dl. Nicolae Ceaușescu, îndeosebi cu prilejul vizitelor sale recente întreprinse în America Latină și în Statele Unite ale Americii. Alături de toți fiii patriei noastre, am urmărit cu vie satisfacție contribuția consecventă și substanțială adusă de Domnia Sa la statornicirea unui climat nou în viața lumii contemporane, pe temeiul egalității în drepturi și respectului reciproc al suveranității și independenței tuturor statelor, indiferent de mărimea și orînduirea lor socială. Am trăit sentimente de adîncă satisfacție, pentru că țara noastră — purtînd, prin Domnia Sa, solia înaltă a păcii și a demnității umane în lume — a dobîndit un însemnat spor de prestigiu internațional.

Strîns legată de ființa poporului român, Biserica Ortodoxă Română salută cu bucurie toate înfăptuirile statului nostru, fiind hotărîtă ca — de pe pozițiile ei proprii — să contribuie și în viitor, cu aceeași abnegație, la creșterea bunăstării poporului nostru și la continua înălțare a prestigiului său, atît înăuntru cît și peste hotare.

Cu aceste gînduri și simțăminte, declar deschise lucrările Adunării Naționale Bisericești, rugînd pe bunul Dumnezeu să reverse asupra noastră binecuvîntările și darurile Sale cele bogate.

Cuvîntare rostită cu prilejul lucrărilor Adunării Naționale Bisericești din 16 decembrie 1973.

De ce au apărut ele? Pentru că Dr. Mihail Neamţu ne audiază umilele noastre interviuri sau discuţii intime…fapt pentru care îi mulţumim.

Şi, în unul dintre interviuri, Prof. Dr. Remus Rus[228]vorbea despre rolul PFP Justinian în Biserica Ortodoxă Română şi despre gratitudinea pe care trebuie să ne-o manifestăm faţă de posteritatea sa, noi, cei care ne împărtăşim astăzi de rezultatele patriarhatului său trăit în zile dramatice.

Şi cum a reacţionat Dr. Mihail Neamţu la respectul nostru faţă de înaintaşii noştri, pe care nu-i vedem în mod*idealizat*, dar nici nu le privim *scăderile* cu *satisfacţie demonică*?

A dat citate din PFP Justinian, ca să ne arate, că pe atunci se pupa ** *** conducerea ţării iar acum nu se mai pupă.

Însă noi îl rugăm pe Dr. Mihail Neamţu, ca înainte să înceapă *un război surd* cu noi, ca *La Pătrăţosu*[229]şi *Război întru Cuvânt*[230], să nu iniţieze *o dispută falimentară din start*,

---

[227] Idem: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/15/file-din-istoria-bisericii-ortodoxe-romane-sub-comunism/.

[228] Idem: http://www.interculturel.org/index.php?option=com_content&view=article&id=54&Itemid=2&lang=ro.

[229] Idem: http://patratosu.wordpress.com/.

[230] Idem: http://www.razboiintrucuvant.ro/.

cu argumente *de tip sectar*, rupte din context, ci să facă analize echilibrate, juste, atunci când vine vorba de *istoria trecută* sau *recentă*.

Şi noi i-am sugera Dr. Mihail Neamţu, ca să ia exemplul lui Dan Diaconescu, care de vreo 3-4 zile povesteşte, în medie, cam 8 ore pe zi, în direct[231], despre *meandrele realului* în *capitalismul furibund*.

Şi, aidoma lui, aşteptăm de la Dr. Mihail Neamţu să înceapă, în primul rând, cu sine, cu modul cum *a parvenit* el, cu modul cum a trecut de la *studenţia în România* la *studiile în străinătate*, cine i-a dat burse, pentru ce, pe cine a pupat ** ***, pentru cine lucrează, câte a făcut şi face pentru ca să fie primit în *cadre exclusiviste*, cu *orientări dubioase* din punct de vedere financiar şi cultural, ca să nu mai vorbesc de *profilul teologic*.

Dacă e *nepătat*, dacă e *catar*, pur, nevinovat, neangajat nici în *grupuri de interese* şi nici în *partipriuri dubioase*, atunci o să ne dea detalii, o să ne spună *cu câţi bani* şi *cu ce relaţii* a făcut unele lucruri şi apoi vom lua în calcul cele 5 patriarhate anterioare ale României, vom face studii asupra gradului de mizerie morală a europenilor din Evul mediu târziu, vom vedea ce vom face cu acceleratorul de particule, care aduce, printre noi,*găurile negre*şi, nu în ultimul rând, vom vorbi despre noua *campania electorală* ce stă la uşă, şi despre *ce vom vota* fiecare.

Dar credem că e *bărbăteşte* şi *teologic* în primul rând, ca, dacă eşti de la *Colegiul Noua Europă* şi dacă interpretezi *realităţi fenomenologice curente*, să începi cu istoria parvenitismului tău personal, în care să descrii modul cum ai trecut de la *inocenţa teologică* la *interesul de a distorsiona realitatea teologică* şi cum ai trecut de la *infantilismul mioritic*, specific tuturor până la o anume vârstă, la *hiperdoctismul anglo-saxon*, extrem de subţire la capitolul: *teologie autentic ortodoxă* şi *viaţă duhovnicească*, care priveşte *mielul* numit *Istoria României sub comunişti* cu curiozitate oarbă, îi vede numai rănile de la picioare şi că i s-a pârlit puţin blana din cauza atmosferei sufocante, dar nu vede că acest miel a supravieţuit…şi a devenit *oaia de acum*.

Da, frate Mihail, mai multă *transparenţă de la tine* în primul rând, dacă te ţin curelele!

---

[231] Lucru pe care l-am elogiat în articolul următor.

Şi, ca să te ţină curelele, trebuie să ne arăţi că *poţi scrie teologie*, un tratat de *teologie ortodoxă*, ca *să observi* şi *să observăm* cât de *ortodox* mai eşti, după câte te-ai mânjit şi te mânjeşti continuu!

Sperăm că nu doriţi să dăm *detalii* mai multe!…

Suntem alături de sinceritatea lui Dan Diaconescu[232]

Confesiunea maraton începută de către Dan Diaconescu[233] acum 4 zile e primul mare eveniment mediatic de restaurare morală în România.

Ca să vorbeşti 8 ore, cu calm şi cu discernământ, cu multă logică şi bun simţ…înseamnă că ai ajuns la o *maturitate socială* foarte mare, la o maturizare reală, pentru că maturizarea reală înseamnă să vii cu adevăruri care te fac *vulnerabil*, dar numai din partea oamenilor fără scrupuli morali.

Am înregistrat câteva ore, în cele 4 zile, de confesiune mediatizată şi, pentru a chintesenţia ceea ce am ascultat noi ne-ar trebui mai mult timp…

Însă aveţi în*Ziua*[234] nişte fragmente – interpertate în mod revanşard de către acest ziar – dar amănuntele citate sunt reale.

Confesiunea d-lui Dan demitizează, te duce în *realul real*, creând un cadru autentic în care poţi să înţelegi de ce România de după 1989 nu e cea pe care ne-o dorim.

---

[232] Un articol din data de 16 septembrie 2008.
[233] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Diaconescu.
[234] Adresa era: http://ziua.net/display.php?data=2008-09-15&id=242722. Saitul ziarului, în urma desfiinţării sale, a fost radiat de la nivel online.

Trecerea de la *Elodia* şi *Magda*[235] la…sinceritatea de-a fi *om de televiziune* şi *jurnalist* în România a renăscut pentru noi emisiunea zilnică, maraton, a acestuia şi credem că demersul său trebuie ajutat, încurajat şi indicat peste tot ca *etalon pentru transparenţă*, aici, într-o Românie plină de *dedesubturi dubioase*.

[235] Două persoane mult timp mediatizate de către OTV.

Dragoş Bucur vs. Mihaela Rădulescu. Lupta se dă în pielea goală şi nu oriunde ci pe un bloc bulevardier

Vă reamintim[236] cum stă treaba cu *iconismul postmodern*, cu *discriminarea* şi cu *vizualitatea* în România!

Un domn[237] s-a simţit, la un moment dat, în România, *discriminat* de Sfintele Icoane de pe pereţii unei şcoli şi a cerut ca ele să fie…*demise*. Icoanele erau *în şcoală* şi nu pe *pereţii exteriori ai şcolii*, nu muşcau pe nimeni şi învăţau şi la lucruri bune.

O doamnă din Italia[238] – doar o mică paralelă!… – în vârstă, locuieşte lângă o Biserică romano-catolică. Din cauză că pe doamnă, la un moment dat, au început să o enerveze bătăile clopotelor Bisericii de lângă ea, a dat în judecată Biserica Romano-Catolică şi a…primit despăgubire 600.000 de euro. Caz recent – caz real.

---

[236] Un articol din data de 17 septembrie 2008.
[237] Emil Moise. A se vedea: http://www.salvati-icoanele.info/2006/11/27/doar-dracul-fuge-de-icoane-si-de-tamaie/.
[238] Un caz real, despre care am citit la nivel online.

Se spune că în casa ta poţi să mergi cum te taie capul. Dacă mergi şi pe stradă *la fel*…atunci ai probleme cu capul.

Însă iconismul obscen de pe blocuri e chiar hrănit cu bani mulţi ca să se înmulţească.

În ziua când Zoso truca imaginea cu suptul[239]…noi scriam despre aceeaşi imagine numind-o *chiloţii roşii* şi despre cât de perversă este falsa campanie a Mihaelei Rădulescu împotriva fumatului.

Din cauza acelui articol, un necunoscut, ne-a făcut un fake[240] la blogul nostru, arătând tuturor cât de *porno* e *Teologie pentru azi*, de parcă eu m-aș fi dezbrăcat pe bloc.

Cum se pune problema şi cum trebuie să se pună de fapt? Un teolog ortodox şi, mai ales, un preot trebuie să ia atitudine împotriva *iconismului postmodern obscen*, camuflat în *intenţie bună*, ceea ce s-a şi petrecut.

Chiloţii roşii nu e o problemă *privată*, ci una*publică*, şi ea angajează, ca toate cele de până acum şi ca cele care or să se mai nască, *sentimente puternice* în generaţia tânără.

Pentru mine, doamna Mihaela Rădulescu, goală, nu e *o calamitate*. Calamitatea constă în faptul că e *prea publică* şi pe imagine nu e pusă sigla *sub 12 ani* şi o vede tot pietonul, care e *şi copil*, nu numai *adult*.

Pentru adult e doar *o femeie goală*…Însă *femeia goală* e…altceva pentru *un copil*.

În drum spre şcoală o vede pe Mihaela *goală*, dar, la şcoală, nu o poate vedea pe Maica Domnului *plină* şi *prea frumoasă*, în icoană, dacă are vreun *special* de director…care nu vrea *discriminare*.

De aceea, ne bucurăm că mulţi dintre creatorii români de online au constatat acelaşi lucru ca şi noi: e *o reclamă sexuală* şi nu *anti-fumat* şi împotriva ei au luat atitudine.

Însă, când trec astăzi pe la posterul mare cu pricina, de pe bulevard, direct deasupra a trei magazine cu haine de firmă, îl văd şi pe Dragoș Bucur[241], gol, lângă *goala* Mihaela.

E tot *întâmplare*?! Nu! Văzând că s-a vândut treaba cu *chiloţii roşii*, au adus pe Dragoş ca să-şi vândă filmul.

Vreţi să ştiţi ce se întâmplă, dacă eu afişez mâine un poster, pe Magazinul Unirea sau la mine pe bloc cu o Maica

---

[239] A se vedea: http://www.zoso.ro/mihaela-radulescu-e-antifumat.

[240] A făcut un blog, în care prelua unele dintre articolele noastre, scrise împotriva diferitelor derapaje ale postmodernității și prezentate de către el ca *publicitare a pornografiei* din partea noastră. A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Fake.

[241] A se vedea: http://www.imdb.com/name/nm1058007/.

Domnului în mărime de 14 metrii pe 20? Sau un Iisus Răstignit?

Majoritatea o să găsească *deplasată* acţiunea mea şi chiar o să o înjure cu spume. Însă goliciunea, păcatul, pentru că suntem *frate* cu el, nu e hulit, nu e înjurat, pentru că de aceea nu zice nimeni că e *o prostie* să vezi postere cu oameni goi pe stradă.

Păcatul vinde pentru că suntem *putregai* ca şi el. Şi nouă ne place urâtul, pentru că suntem contaminaţi cu el toată ziua.

Când nu mai ştii cine eşti…îţi plac tocmai lucrurile care-ţi fac rău. Şi sexualizarea socială masivă a românilor, alături de imbecilizarea prin programe media proaste şi prin alfabetizarea precară duc la români violenţi, fără umanitate în ei şi viscerali.

Ceea ce pare astăzi *un mic atentat* la morala publică, mâine devine *cât casa*.

Iar pornografia – nu vă minţiţi singuri! – doreşte să facă din oameni niște fiinţe care *îndrăznesc* din ce în ce mai mult, care vor şi mai mult *dedesubturi* şi din cancan în cancan nu te mai miri nici de violuri, nici de incesturi, nici de aberaţii sexuale morbide.

Cele două reclame de mai sus sunt…*doi stropi de murdărie* într-un ocean care se tot umple cu aşa ceva şi devine…*inima noastră*!

Vedem numai trupuri, numai materie, numai interese individualiste…şi nu mai vedem ceea ce trebuie să ne lege pe unii de alţii, ceea ce ne înobilează şi ceea ce ne sfinţeşte.

Post scriptum:

Pentru cei trecuţi de 30 de ani.

Vă rog să vă gândiţi la un singur lucru: la cât de mult s-a schimbat mentalitatea românului de când au apărut, în 1992-1993, revistele porno la colţ de stradă şi filmele porno pe cablu TV, pentru ca să aflaţi *de ce* nu mai avem *stabilitate emoţională* şi *familii normale*.

Blogatu şi blogurile copy-pasterilor sau…blogări de vocaţie vs. blogări comerciali

Dacă[242] Marius[243] a venit online ca să spună *unele lucruri* şi *să facă bani*…*Teologie pentru azi* s-a născut cu scopul de a determina, în mod gratuit, pe creştinii noştri ortodocşi şi pe tot omul în general, ca să-şi dorească să fie *oameni integri*.

Ne zbatem să arătăm că *se poate*, că fiecare poate să dăruie altora ceea ce ştie şi ceea ce are mai frumos în el, pentru că asta *îl înnobilează* pe om.

Însă, mai înainte ca să ne luăm de *cei mai tineri*, trebuie să subliniem că în *domeniul excelenţei*, al *calităţii* şi al *moralităţii*, creatorii de online mai vechi sunt *carenţiali rău de tot*.

Zoso[244], *Piticu*[245], *Manafu*[246], X, Z, Y nu scriu lucruri *de te doare capul*, academice, ci mai pun 10 porno, 15 bârfe,

---

[242] Un articol din data de 18 septembrie 2008. Fila video cu care am debutat articolul şi la care facem referire în text: http://www.youtube.com/watch?v=nQhxkV9-50E.
[243] A se vedea: http://blogatu.ro/.
[244] Idem: http://www.zoso.ro/.
[245] Idem: http://www.piticu.ro/
[246] Idem: http://www.manafu.ro/

40 reclame, 25 de imagini trucate sau hilare, trei postări mici…şi cam ăsta e *bloggingul*.

Dacă e să văd eu, ca *preot* şi *creator de online ortodox profesionist*, cum stă treaba cu creatorii de online românesc, atunci *Blogatu*, *Zoso*, *Piticu*, *Manafu*, Subiectiv[247], Bobby Voicu[248]etc. sunt, pentru noi, în categoria…*blogărilor comerciali*, blogărilor rating…şi nu *a creatorilor de onlinespecializaţi în ceva anume*, care performează cu ceea ce sunt ei înzestraţi sau cu lucrurile în care s-au profesionalizat.

Adică, cu ce ies la înaintare creatorii de *online comerical*?

Nu ştim ce studii are *Blogatu*, *Zoso* sau *Piticu*, pentru că ele nu transpar în articolele lor. Şi dacă au…de ce nu scriu în perimetrul lor? De ce încearcă toţi să…fie *experţi* în *lucruri evidente*?

Dacă *Subiectiv*[249], spre exemplu, ar fi *inginer*, să zicem…de ce să nu scrie despre *inginerie* şi să scrie despre *politică*? Iar dacă Manafu e *doctor*, să zicem, de ce să nu scrie despre *ale lui* şi să scrie…*generalităţi*?

Părerea noastră despre „liderii autodeclaraţi” ai bloggingului românesc [pentru că manipulează cumva ratingul sau scriu pentru nasul "proştilor", la care face referire, în videoul de faţă,*Blogatu*] e aceea că nu au *un targhet real*, construit de către ei…ci au targhetul făcut de televiziuni, de ziare, de moda vremii.

Dacă ar începe să scrie despre *ceea ce sunt* şi *au învăţat ei*, la şcolile *multe* sau *puţine* pe care le-au făcut, ar fi *anoşti* şi o ştiu şi ei.

Întrebarea mea pentru blogării „de top” din România: sunteţi vizitaţi pentru că aduceţi *lucruri unice*…sau pentru că lumea caută la dv., ceea ce, de fapt, au fost învăţaţi de către alţii să caute?

Pe *Teologie pentru azi* formăm…*căutările* şi nu *le luăm* de la alţii. Explicăm oamenilor *cine suntem*, *ce avem de spus* şi îi ducem spre locuri – pe mulţi dintre ei – spre care nu au fost duşi mai înainte: adică spre *întâlnirea cu ei înşişi*.

Sunt multe de zis…

Generaţia tânără însă – despre asta ne cere Marius să vorbim în clip – care epatează, făcându-şi blog numai din

---

247 A se vedea: http://subiectiv.ro/.
248 Idem: http://www.bobbyvoicu.ro/.
249 Alex/Alexandru Mihăileanu.

furături, crede că acest lucru e *unul amuzant* sau chiar nu ştiu *la ce sunt buni* şi *de ce există pe pământ* şi au văzut că asta face lumea acum, azi: scrie pe net sau pune poze.

Unii se distrează iar alţii chiar sunt incapabili să creeze. Însă nu cred că trebuie să fim *foarte drastici* cu noii creatori de online, chiar dacă nu ştiu prea bine *cum se face onlineul*, atâta timp cât doresc să ne ţină în priză cu ceva anume.

Dacă nivelul lor, personal, de pregătire, bagajul afectiv, *bagajul de gratuitate* [adică ce sunt în stare să facă *în mod gratuit* pentru alţii] e destul de slab…înseamnă că nu au primit ceea ce trebuia de la familia lor, de la şcoala lor, de la comunitatea lor, pentru ca să dea şi altora.

Onlineul presupune oameni care au *din plin* de dăruit…

Dar, dacă totuşi nu ai, decât să te apuci de furat şi de dat în cap la oameni, mai bine fă-ți un blog cât de prost, care să te ţină acasă şi fă ce poţi pe el!

Între tabloidizare şi viaţa reală. Ex: Elena Udrea

Motto[250]:

Toţi suntem mai mult…decât suntem văzuţi de către cei mai mulţi!

Ultimul articol al doamnei Elena Udrea[251]de pe blogul dumneaei e un contra-răspuns la vocea, tot mai *neînţeleasă*, tot mai *altfel* a *Realității*[252].

Acesta e finalul:

> In realitate, eu sunt ceea ce sunt si intotdeauna am declarat ca sunt o persoana obisnuita, o femeie ca oricare alta. Nu vreau sa par mai mult dupa cum nu accept descrierea unora ca fiind mai putin. De aceea mi-am si ales motto-ul site-ului "port toate ale mele cu mine". Numai ca unii imi refuza normalitatea, cu atat mai inversunat cu cat mi-o revendic mai tare. Astazi sunt suparati ca personajul pe care l-au creat cu atata truda dar fara sa tina cont de adevar, un personaj care este drept, vinde foarte bine, risca sa devina desuet si necredibil. Problema lor! Dar totusi, cata ipocrizie!

Da: *marea ipocrizie* – la fel credem şi noi – e să crezi că poţi să reduci pe *un om* la *o imagine despre el*!

D-na Udrea are dreptate să arate că *ştieşi altceva* să facă, decât o vedem făcând, deobicei, la televizor sau în viaţa politică.

Şi preşedintele ţării şi un profesor şi un tipograf şi un chelner fac *acasă* şi *altceva* decât *la serviciu*.

---

[250] Un articol din data de 22 septembrie 2008.

[251] A se vedea: http://www.elenaudrea.ro/blog/marea-ipocrizie.html.

[252] Idem: http://www.realitatea.net/elena-udrea-a-tricotat-in-direct-la-realitatea-tv---vezi-video_351151.html.

A susţine însă că *o femeie* sau *un bărbat* trebuie să fie *numai o imagine*, adică să stea numai pe tocuri şi să zâmbească toată ziua sau numai în frac şi să fie mereu inteligent nu înseamnă *să vrei să cunoşti* tot ceea ce este acea femei sau acel bărbat.

Mass-media, în general, o tabloidizează pe Elena Udrea, după cum tabloidizează pe fiecare persoană publică în parte.

Dacă vrei ca cineva să fie în *postură bună* îl filmezi elegant. Dacă vrei să scoţi bani de pe urma lui, dintr-un scandal inventat din orice, bineînţeles că îi înscenezi ceva grosolan.

Dar dacă Elena Udrea tabloidizată, care e când *amanta preşedintelui* la *Mondenii*[253], când *blonda* cu *haine albastre mulate pe ea* de ziua Americii…arată că ştie *să şi* croşeteze sau să dea cu mătura, atunci presa *contestă* această imagine.

Cum să conteşti *o imagine*, dacă tu te ocupi numai de *imagini aiurea*? Dacă *joacă teatru*…pe cine interesează acest lucru, dacă până acum ai văzut-o *o femei uşoară*, *o incapabilă* sau *o pată mondenă de culoare*?

Articolul nostru a luat-o drept paradigmă pe Elena Udrea, care face şi…*lucruri normale*, pentru că e *un caz recent*.

Însă, în locul ei, poate fi pus oricine.

Mai ieri era Teodor Stolojan[254], care ieşea din apă, ca să dea un interviu, fiind în chiloţi şi, chiar ieri, blogurile şi *Cancanul* vuiau datorită faptului, că scenele cu sexul oral o au drept protagonistă pe…Ana Birchall[255].

Ca să demolezi un om la *nivel imagologic* trebuie doar să îi lipeşti *o etichetă*. Şi eticheta trebuie lipită în consens cu *marea ipocrizie publică*.

Nu te interesează *adevărul*, ci tu lipeşti *etichete*! La rândul tău *ţi se pun etichete*. Toţi avem *etichete* puse pe frunte, care nu au nimic de-a face cu noi.

Tabloidizarea noastră înseamnă, de fapt,*falsificarea noastră la nivel vizual* şi la cel al *receptării personale*, pentru că subţierea pe care ţi-o cer 30 de secunde de ştire sau două

---

[253] A se vedea doar o singură mostră: http://www.youtube.com/watch?v=msE_hANuSXY. Emisiunea din 3 aprilie 2007.

[254] Și-a anunțat candidatura pentru *postul de premier* al României...în chiloți, abia ieșind dintr-o piscină. A se vedea: http://www.cancan.ro/actualitate/intern/premierul-stolojan-si-a-lansat-candidatura-in-chiloti-26651.html.

[255] A se vedea: http://www.anabirchall.ro/.

palme de articol…nu permite evocările şi nici dreptul la replică, ci *tabloidizarea* e *o adjectivare a ta în grabă*.

El e *prost*, *ciufut*, *dement*…

Ea este *curvă*, *penibilă*, *oligofrenă*…

Ei sunt *avari*, *corupţi*, *nenorociţi*…

Ai spus toate aceste adjective în grabă, fără explicaţii şi fiecare înţelege *ce vrea* sau *ce poate*.

Da, oamenii fac şi lucruri în afara profesiei lor sau în afara a ceea ce sunt văzuţi că fac de obicei! Şi, dacă tot nu ne interesează *adevărul* şi *mestecăm numai imagini*…de ce să nu credem că Elena Udrea, pe lângă *politică* şi *profesorat*, mai şi croşetează şi mai dă şi cu mopul sau că…a fost săracă?

Dacă avem curajul *să ne omorâm imaginile* sau *etichetele proaste* puse pe seama noastră…arătăm prin asta cât de puţin ne cunosc, cei care credeau că ne ştiu de la A la Z.

Atât a putut să ne ofere pe blogul său…sau doar scandalurile îi trezesc râvna ortodoxă

S.O.S.: INSELAREA FOCOLARELOR SI PS SOFRONIE AL ORADIEI
Postat pe data: 19 Septembrie 2008
de admin in Stiri

Pe site-ul oficial al Patriarhiei Române am citit o ştire îngrijorătoare: „Ediţia din acest an a Congresului Ecumenic al Episcopilor prieteni ai Mişcării Focolarelor va debuta mâine, 17 septembrie, la Beirut, în Liban. La manifestarea care va avea loc în perioada 17-22 septembrie va participa din partea Bisericii Ortodoxe Române Preasfinţitul Părinte Sofronie, Episcop al […]

6 Comentarii

Mitropolitul Corneanu nu regreta gestul apostat
Postat pe data: 5 Iunie 2008
de admin in Alti autori

Intervenţia telefonică a Mitropolitului Nicolae Corneanu la dezbaterea publică organizată de AZEC pe 4 iunie 2008 - se poate asculta pe
http://www.razbointrucuvant.ro/2008/06/05/ips-nicolae-corneanu-la-azec-da-m-am-imp

Vă rugăm[256]să ne răspundeţi *măcar la una* din acest set de întrebări:

1. Cum se numeşte ortodoxul, care doar dă cu pietre în cei de la care curge, spre el, harul dumnezeiesc…dar el e *cel mai ortodox* dintre toţi?

2. Cum se numeşte *blogărul ortodox* sau cel care se crede astfel…dar care scrie odată la începutul lui iunie şi altă dată la jumătatea lui septembrie?

3. Ce fel de râvnă e aia care *se activează* numai la *nereguli* sau la *presupuse nereguli*…dar nu se activează *zilnic*, ca să zică ceva, acolo, *mai important* sau *mai puţin important*?

[256] Un articol din data de 22 septembrie 2008. Imaginea supra e din blogul lui Danion Vasile. A se vedea articolele indicate în imagine:
1. http://www.danionvasile.ro/blog/?s=S.O.S.+INSELAREA+FOCOLARELOR.
2. http://www.danionvasile.ro/blog/?s=Mitropolitul+Corneanu+nu+regreta.

4. Cum se numeşte, când eşti „cel mai genial” numai în *conferinţe închise*, dar în viaţa publică nu emani *nicio savoare*?

Cei care vor *doar* ca să ne insulte…îi rugăm să nu mai scrie!

Şi aşa le vom şterge comentariile…

Ce fel de brand este Bucurenci?

Dragoş Bucurenci a tânjit să scape de copilărie. Nefiind bun la nimic anume, s-a risipit în toate: fizică, chimie, filosofie. A renunţat la facultate pentru o slujbă. A dublat regimul de club cu un regim de vicii: alcool, tutun, iarbă, K, pastile. A publicat zeci de articole, a scris o carte şi a fugărit trenduri. A devenit vedetă de televiziune şi copilul teribil care s-a duelat cu intelectualimea română în interpretarea comunismului. A preluat Salvaţi Dunărea şi Delta şi a făcut din ea cea mai puternică organizaţie de mediu din ţară. S-a construit pe sine ca brand cu atâta sârg încât lumea a uitat că el se ocupă de ecologie. „Tu eşti pretutindenar", i-a spus un profesor în liceu. „Asta o să te piardă pe tine." Astăzi, la 27 de ani, Bucurenci conduce MaiMultVerde, o asociaţie ecologistă care reinventează modul de funcţionare al unui ONG. E hiper-competitiv, tranşant, nemulţumit, pedant, vanitos, idealist şi hotărât să domolească pretutindenarul din el, ca să poată termina ce începe.

*Cf.*sursa[257].

În română[258]*brand* înseamnă *aruncător de mine*, dispozitivul care catapultează minele spre inamic. Ca să ajungem la semnificaţia lui *brand* din engleză, e adevărat, trebuie să dai cu ceva mine în alţii, să te dai mare, să ieşi în faţă şi când nu trebuie…şi să rămâi *memorabil* printr-o *tâmpenie anume*.

Spre exemplu, dacă *brandul*: *omul*[259]*care i-a aruncat cerneală în ochi preşedintelui Constantinescu* era mediatizat ca Magda, fostă *Ciumac*…ar fi devenit *un brand britfor*, unul *românesc*. Şi există multe branduri de acest *calibru*.

Însă, trebuie să specificăm faptul – pentru cei care ştiu engleză, dar folosesc numai o semnificaţie din trei sau zece ale cuvintelor – că *brand* englezesc nu înseamnă doar *marcă* de fabrică, marcă de pantof, marcă de marcă, ci şi: *stigmat*, pată ruşinoasă, dungare cu fierul roşu.

Şi acum vine întrebarea: Bucurenci ce fel de marcă este: *o marcă elaborată pe speze proprii*, muncită sau…*o marcă teribilistă*, creată prin falsificarea imaginii de sine? Noi tindem să credem că marca asta e mai mult *teribilistă* decât *muncită*.

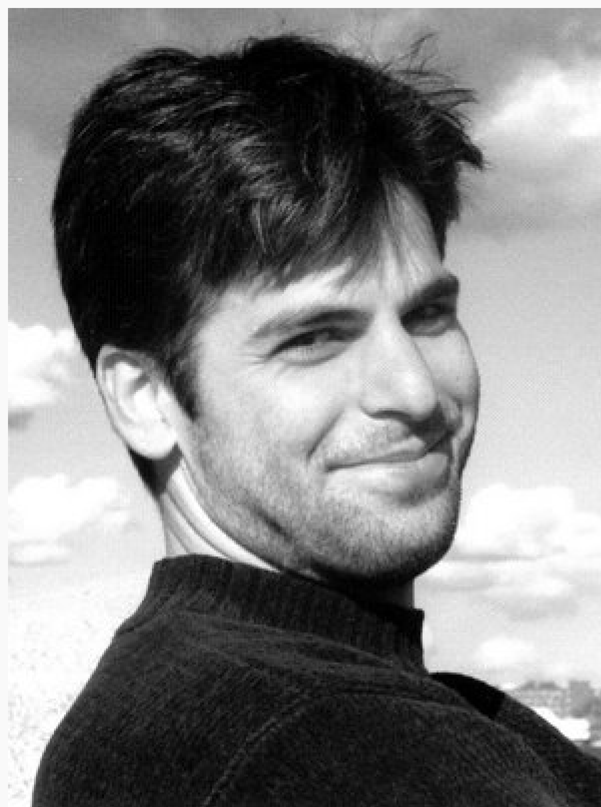
[257] A se vedea: http://www.ascrie.org/2008/09/22/esquire-romania-octombrie-2008/.
[258] Un articol din data de 23 septembrie 2008.
[259] Faur Isaia.

Dacă e să luăm la rost diverse *branduri*, fie ele brandul *traducător*, *blogger*, *gazetar*, *preşedinte*, *dulgher*, *frizer*, *trăznit*…credeţi că la *o critică obiectivă* mai sunt… *admirabile*?

Nu! Pentru că brandul e *comercial* şi nu se înscrie *în zona excelenţei*. Brandul e apă de ploaie înfăşurată frumos şi pe sticluţă scrie…*parfum care îţi întinereşte tenul*?

Sunteţi dv., domnule Bucurenci, *un brand* sau vă miraţi şi dv. că sunteţi *numit* astfel?

Despre şi pentru Mircea Platon

Nu l-am întâlnit[260] niciodată pe acest domn, dar articolul său de aici[261] are linii de forţă viguroase, fapt pentru care îl felicităm că se poziţionează într-un mod salutar din multe puncte de vedere.

Ne-au plăcut următoarele lucruri din articol:

1. modul în care gândeşte şi vorbeşte despre *responsabilizarea civică* a creştinilor ortodocşi;

2. suntem de acord cu faptul că *extremismul ortodox* [nu:*tradiţionalismul ortodox*!...] suferă de *monismul monofizit* al racordării defectuoase la Tradiţie dar nu are aderenţă la *realitatea istorică*;

3. responsabilitatea aduce libertate;

4. statul, neamul, familia, Biserica sunt instituţiile în cadrul cărora un ortodox român trebuie să se mişte *în mod natural* şi nu *crispat*;

---

[260] Un articol din data de 23 septembrie 2008.

[261] A se vedea: http://www.rostonline.org/blog/claudiu/2008/09/gnduri-despre-ortodoxul-romn-astzi-n.html.

5. demonizarea politicului, a socialului, a noului sau *a duşmanului* – am adăuga noi – sunt strategii falimentare în lumea noastră şi în viaţa duhovnicească.

6. suntem *milenarişti* în practică, da, pentru că ne place să huzurim numai aici… şi asta fiindcă nu prea avem *viaţă duhovnicească în noi* şi nici *nădejdi eshatologice*;

7. politica nu mântuie…ci ar trebui ca rostul clasei politice să fie acela de *ameliorator parţial* al inechităţilor sociale şi de *sprijinitor al celor defavorizaţi*, că baştanii se ajută singuri;

8. comunismul ne-a occidentalizat şi ne-a secătuit de forţă şi ne-a dezunit, ateismul sau nihilismul respiră în viaţa multor intelectuali mai vechi sau mai recenţi, degringolada valorilor e în floare iar comunismul e *frate de sânge* cu democraţia şi duce tot acolo: la singularism, indiferenţă, alipirea de teluric, îmbâcsirea cu ideologii multiple;

9. mântuirea nu ţine de *loc* ci *de voinţa umană* de a sta în harul lui Dumnezeu etc.

Problematica atinsă de autor e vastă, e de-un crud, de-o vitalitate de care avem nevoie şi tocmai de aceea am vrut să elogiem acest articol, pentru că *e prima oară când aud* – în *marea* şi *inexistenta* blogosferă ortodoxă românească – *o problematizare amplă şi, în linii mari, calculată, venită din partea unui tânăr, vizavi de viaţa noastră postmodernă românească*.

Credeam că nimeni nu mai vrea să gândească amplu...şi iată că am fost surprizat/surprins la modul foarte plăcut!

Noi avem un singur amendament major la întreaga scriitură chintesenţiată de către d-l Mircea Platon şi anume, atunci când vine vorba că în Biserica noastră există două tabere *mari* şi *late* – *ecumeniştii* şi *tradiţionaliştii* – şi, că, primii fac *politică* iar cei din a doua categorie fac *teologie* [mă refer la primele paragrafe de la punctul 2 / subtitlul 2, din articolul citat].

Adevărul e că cele două titulaturi sunt *foarte false* în practică. Nu există în România nici *ecumenişti* şi nici *tradiţionalişti* ci, în Biserica Ortodoxă Română există oameni care înţeleg, deopotrivă, şi Tradiţia şi realitatea zilei şi încearcă să fie, în acelaşi timp şi *ai vechiului* şi *ai noului*, chiar dacă unii îşi văd de treaba lor cel mai adesea…iar alţii îşi dau în stambă şi când nu au *motive reale*.

Credincioşii noştri autentici nu fac parte din cele două extreme, credem noi, ci sunt oameni în care se împacă de minune, cu harul lui Dumnezeu, atât *iubirea faţă de înaintaşi* cât şi iubirea şi atenţia faţă de *oamenii prezentului* şi de *realităţile cu care ne confruntăm*.

Argumente? Păi majoritatea ortodocşilor români sunt salariaţi la stat sau la patroni şi nu sunt…*rătăcitori cu ochii tulburi*.

Majoritatea îşi plătesc taxele şi impozitele, votează, primesc pensii, au duhovnici, au computer acasă, au celularul la ei, au internet sau vor să aibă toate astea, fac studii, merg în străinătate, primesc premii şi distincţii pentru munca lor.

Citim deopotrivă şi pe Sfinţi şi pe păcătoşi, citim şi Scriptura şi Părinţii dar şi literatură şi ştiinţă.

Şi „ecumeniştii" cât şi „tradiţionaliştii" au bani, călătoresc, au case mobilate la standardul zilei sau al buzunarului, maşini, hobbyuri asemănătoare, citesc aceleaşi cărţi, merg în aceleaşi Biserici etc.

Dacă *tradiţionaliştiiauto-declaraţi* ar fi sinceri cu ei…ar trebui să îşi facă o Biserică aparte, pentru că ne ocupăm cu ecumenismul de vreo 50 de ani *ca Biserică* şi nu *de două luni*.

Se sperie de ecumenism, de schimbarea credinţei cei care nu ştiu ce se petrece de fapt la aceste întâlniri şi nu au fost niciodată membrii activi în asemenea delegaţii oficiale.

Adică ştiu *basme* despre *ecumenism*, cum ştiu eu ce fac eschimoşii de la cercul polar, că i-am şi văzut vreodată.

Iar dacă aşa-zişii *ecumenişti* ar dori să-şi vândă credinţa…şi vor toţi *posturi* şi *bani*…ar trece la catolici, anglicani, martorii lui Iehova în masă etc. ...

Însă nimic din ambele *nebunii extreme* nu se întâmplă.

Mai pe scurt: cei care nu au smerenia şi înţelepciunea ca să îmbine în ei istoria cu prezentul şi să vadă lin, paşnic viitorul, în nădejde în faţa Domnului…se declară susţinătorii „Tradiţiei", despre care ştiu două lucruri şi înjură toată ziua Sinodul Bisericii.

Asta se numeşte *obscurantism*, *juvenilism*, *proastă direcţionare* etc. ...dar nu „tradiţionalism".

Pentru că *oamenii Tradiţiei* nu se împiedică de *ispitele prezentului*, nu se consternează din cauza lor, ci se luminează pe fiecare zi prin ele, şi trec, aşa cum se merge pe pământul minat…*printre cataclisme*.

Eu, personal, nu cred nici în ***ecumenismul autodeclarativ*** *şi nici în* ***tradiţionalismul fluturat ostentativ***, pentru că ***nu cred în extreme*** [adică în *albi* şi *negrii*] şi ***nu îmi plac extremele***.

Prin mintea mea nu a trecut şi nu trece niciodată ideea să mă lupt zilnic, epuizant, congenital, cu Sinodul Bisericii, cu ierarhia Bisericii, cu preşedintele statului, cu ordinea puterilor în stat, cu intelectualii, cu minerii, cu vânzătorii de zarzavaturi sau cu copiii de la grădiniţă.

Da, e o confesiune publică şi sper să se înţeleagă din ea diferenţa de *stare interioară* dintre noi, care trăim aşa tot timpul…şi cei pe care, de-a lungul timpului i-am ironizat pentru extremismele lor de tot râsul.

Eu am ceva *numai cu mine*, numai cu *patimile mele*, pe de o parte iar, pe de altă parte, vreau să ajut şi pe alţii cu ce pot şi sunt în stare.

Doar atât…

Şi credem că aşa trebuie să gândească *un om realist*, care vrea să se mântuie în lumea de astăzi, acum, în aceste condiţii şi nu *într-o lume imaginară*.

Încă odată felicitările noastre, domnule Mircea Platon…şi nădăjduim să fiţi *real*, adică să fiţi *tot timpul* cu capul pe umeri şi nu doar *conjunctural*!

Şi de ce spun asta?!

Pentru că, se pare, – opinia noastră… – că sunteţi singurul om cât de cât *cu capul pe umeri* din cadrul organizaţiei publicistice la care scrieţi[262] și v-am citit cu interes de la un cap la altul al articolului şi de aceea *ne creaţi speranţe*.

Sperăm ca să *ne facem speranţe* la dv., de care să nu ne pară rău…peste vreo 2-3 ani.

---

[262] Mă refeream la revista *Rost*: http://www.rostonline.org/.

În comparaţie cu mulţi dintre ziariştii români, d-l Cristian Tudor Popescu este enervant de bun

Nu îmi place[263]*necredinţa* şi nici *accentele persiflante* ale d-lui Cristian Tudor Popescu, atunci când vine vorba de Biserică, de Biserica noastră *Ortodoxă*.

Însă nu pot să nu fiu captat, cu totul, pe deplin, de avalanşa de sentiment intact, cerebralizat, pe care o degajă, uneori, ca o detunătură, articolele sale.

Articolul de astăzi, cu*trăitul prost*[264], e genial de bun, pentru că e un sentiment în derulare, o compoziţie care *transportă* starea de spirit şi nu încearcă să *o tragă de coadă* ca să intre în cuvinte.

Între ziariştii români, d-l Popescu are genialitatea oralităţii scrise, a oralităţii vehemente.

Dacă scrie bine, ca el, ca el *cel adevărat*…nu mai am nevoie să mă uit la televizor ci, numai prin intermediul scriiturii sale, văd cum a prins, în cuvinte, mişcarea, amănuntele, gesturile, inechităţile afacerii.

De multe ori scrie *puţin* şi *tras de păr*, pentru că *nu îl enervează*…cotidianul. Însă, când a trecut prin el ştirea, evenimentul, declicul, atunci e *o şampanie de bun*.

Am vrut să spun aceste cuvinte din toată inima şi să preiau articolul său în cadrul platformei noastre, pentru că admir *spontaneitatea vulcanică* a dumnealui, atunci când ea

---

[263] Un articol din data de 24 septembrie 2008.

[264] A se vedea: http://www.gandul.info/puterea-gandului/sa-traiti-prost.html?4237;3223644.

se produce, acest *recul imediat* al evenimentelor, care devine…*film cuvântat sentenţios*.

*

Mă uitam[265] la parlamentari în vreme ce preşedintele Băsescu îşi citea raportul despre *starea naţiunii*. Cele mai *inteligente* şi *expresive* erau feţele *celor care lipseau*, adică *jumătate*, şi *ale adormiţilor*.

În rest, feţe de asfalt, feţe de pernă, feţe de masă, feţe de fese. Un deşert de mutre nestrăbătut de nici măcar un dromader. Nici o privire deschisă, luminoasă, limpede, nicio scânteie de atenţie sensibilă, de interes pentru soarta altora în afară de sine.

Acestor *vieţuitoare* le vorbea d. preşedinte de justiţie, de sănătate, de educaţie, de patrimoniu. De fapt, nu lor le vorbea, li *se adresa* tot atâta cât îl ascultau şi ei.

D. Băsescu vorbea *pentru popor*, pentru poporul elector. Şi, în ciuda bogatului sortiment de teme abordate vreme de 50 de minute, avea de transmis un singur mesaj: *Să trăiţi, prost!*

Şi să ţineţi minte că pentru asta trebuie înjuraţi guvernanţii, parlamentarii, partidele, clasa politică, în niciun caz eu, Vodă, care iată cum *îi dau în fapt*[266].

Cu capacitatea sa fabuloasă de a o întoarce ca la Ploieşti fără să clipească, după ce a fost ales preşedinte spunându-le românilor: „Să trăiţi, bine!”, d. Băsescu vrea să reuşească *oximoronica performanţă* de a mai câştiga un mandat cu: „Să trăiţi, prost!”. Şi cred că are şanse mari[267].

Majoritatea „găurilor negre” din viaţa României, inventariate de d. Băsescu, sunt *reale*.

Românii sunt un popor bolnav, cel mai bolnav din Europa, stresat, nevrotic, îmbătrânit, dispus să plece să muncească şi în junglă pentru nişte euro în plus, un popor care mănâncă prost şi se îngraşă, care zbiară şi hăhăie, supus nedreptăţii în fiecare zi, izbindu-se întruna de autorităţi opace şi corupte, de o infrastructură care te scoate din minţi, şi care

---

[265] De aici începe articolul domnului Cristian Tudor Popescu citat la nota anterioară.
[266] Îi demasc.
[267] Din păcate a avut...și a dus țara de la *prost* la *și mai prost*.

răspunde la toate acestea cu ură, agresivitate, însingurare, egoism feroce.

Nu-mi iese din cap cetăţeanul omorât în bătaie de doi tineri pe peronul gării din Braşov pentru că intrase agitat peste rând la coadă la bilete.

Şi zicerea socratică a unui bucureştean bătrân: „În Bucureşti sunt mai multe maşini decât oameni”.

Dar pe poporul ăsta care arată aşa, cine l-a condus vreme de patru ani? Nu puterea *întronată* de d. Băsescu cu mânuşiţele lui?

D. preşedinte se comportă acum de parcă ar fi fost reprezentantul partidului turcilor dobrogeni, întrucât se bazează pe *memoria scurtă* a românilor, cât a carasului oceanic până-n pereţii acvariului. Şi cred că o să-i ţină şi asta.

În aceste condiţii, mai merită să discutăm despre noua „indicaţie preţioasă” dată justiţiei de d. preşedinte în preziua judecării votului uninominal? La d-sa, nelegiuirile astea înseamnă deja *normalitate*.

În sfârşit, a mai avut dreptate d. preşedinte în legătură cu ceva. Nu a încercat *să scoată la vopsea* sau *să înfiereze nominal* nicio parte a clasei politice. I-a tratat pe toţi *angro*.

Într-adevăr, la asta am ajuns după 18 ani de *libertate* şi *democraţie cu deficit*, cum zice d. preşedinte: la concluzia că *toţi sunt la fel*, că *nu există salvatori ai neamului*, există doar *iude mesianice*.

În 2004, n-am votat pentru că n-am fost în stare să aleg între *Băsescu* şi *Năstase*. Acum, ca să merg totuşi la vot, pe 30 noiembrie [2008] o să scriu numele partidelor pe bileţele, le pun în şapcă, le amestec şi trag unul.

Acela va fi *votul meu*, cu atât mai mult cu cât aceşti ultimi patru ani ne-au pus în vedere *procesul de transformare* după câştigarea puterii a voturilor în bileţele.

Intelectualul „profund”: diletantul

Pentru[268] aprofundarea termenului:

DILETÁNT, *-Ă*, diletanți, -te, s.m. și f.

1. Persoană care manifestă preocupări într-un domeniu al artei, al științei sau al tehnicii fără a avea pregătirea profesională corespunzătoare;

2. persoană care se ocupă de ceva din afara profesiunii sale, numai din plăcere; amator;

3. (peior.) persoană care nu adâncește (sau nu are pregătirea științifică necesară pentru a adânci) problemele profesiunii sale, ale unei științe etc. – Din fr. *dilettante*[269].

Noi ne-am referit doar la *primul* și *al treilea sens* al termenului invocat.

---

[268] Un articol din data de 26 septembrie 2008.
Imaginea supra e un fragment din blogul lui Mihail Neamțu și bineînțeles, referindu-mă la *diletant*...m-a referit la *el*, pentru că e *un exemplu elocvent*.
[269] *Cf.* http://dexonline.ro/definitie/diletant.

Nu e nicio diferenţă între sex şi mâncare!

Ne-o spune[270], în mod *plastic*…o reclamă a *Mec*-ului[271].

Deşi explicitul *lărgirii gurii* sau *al pumnului până în gât* este o trimitere directă, fără dubii, la sexul oral cu un bărbat dotat XXL…bineînţeles că *toţi* s-au gândit…la *dimensiunile mâncării*, a porţiunii de mâncare pe care o putem înghiţi odată.

Şi, nu-i aşa, nimeni nu consideră o asemenea reclamă *deplasată*.

[270] Un articol din data de 26 septembrie 2008.
[271] A se vedea fila video: http://www.youtube.com/watch?v=y3jeBjtsD8k.

Reclamă din colecţia: *sexualizarea masivă a obiectelor din jurul nostru***.**

Doar banii ne fac să scriem[272]

Teoria subconştientului, un plagiat tirziu

1 hour ago by savatie.

De SAVATIE BAŞTOVOI

Acest eseu cît şi Valenţele freudiene ale artei contemporane *vor fi incluse în noua ediţie, în curs de apariţie la Editura Cathisma, a volumului* Între Freud şi Hristos.

….şi…*cancanurile*[273]:

Monopolul media - un proiect demarat de Patriarhia Română

50 mins ago by savatie.

Preluare de pe ortodoxmedia.com

In şedinţa CNA de marţi, 23 septembrie 2008, a fost aprobată cedarea licenţei Radio Logos de către Arhiepiscopia Craiovei către Patriarhia Romană. Radio Logos işi incetează existenţa sau mai exact este asimilat in marele proiect de centralizare şi armonizare a instituţiilor mass-media bisericeşti iniţiat de PF Daniel.

Dupa o activitate plina de rezultate concretizate in emisiuni foarte interesante si variate si dupa acapararea unui procent semnificativ din audienta locala, Radio Logos a fost inchis in ciuda efortului depus pentru infiintarea acestuia si in ciuda sponsorizarilor substantiale care faceau posibila functionarea sa.

Radio Logos este a doua realizare a fostului Mitropolit Teofan care isi inceteaza activitatea sub binecuvantarea IPS Irineu, urmand Centrului de Consiliere Sfintii Arhangheli condus de Maica Siluana care s-a mutat la Iasi.

Ceva teologie[274], predică, studii gratuite, domnule *ziarist* Savatie…nu faceţi?

Băgaţi capul în nisip când e *vorba de muncă*…şi ieşiţi numai la *datul cu gura*.

Dacă e să *daţi cu gura*, atunci daţi *ortodox*, pe fiecare zi…nu ca pensionarii: *o dată la o lună*.

---

[272] Adresa articolului din prima fotografie: http://savatie.wordpress.com/2008/09/30/teoria-subconstientului-un-plagiat-tirziu/, unde autorul își publicita retipărirea unei cărți personale.

[273] Aritcolul indicat în a doua fotografie: http://savatie.wordpress.com/2008/09/30/radio-logos-a-fost-inchis/.

[274] Un articol din data de 30 septembrie 2008. Imaginile sunt din blogul protosinghelului Savatie Baștovoi.

O plimbare din ciclul: sunt atent la orice mişcă şi nu mişcă, pentru ca să percep adevărul oamenilor şi al lucrurilor

Iau[275]trenul metroului de la *Unirii* spre *Victoria*.

Puţină lume în tren. Funcţionează scările rulante…şi văd în zare, cum soarele *rănea* un bloc…de ultimă generaţie.

Unul dintre soldaţii care apără Palatul Victoria mă observă, altul trece pe lângă mine. După ce trece el, filmez steagul României, care flutura în vânt sau vântul îl flutura, pe palatul Guvernului.

[275] Un articol din data de 1 octombrie 2008.

Dacă nu am vedea deloc *steagul României* sau vreun *însemn statal* pe vreo clădire…nu-i aşa că *le-am uita*?!

Tocmai de aceea şi publicitarii ne pun, la tot pasul, câte o reclamă ca să nu o uităm. Vor să le visăm şi noaptea. Vor să le avem mereu în cap.

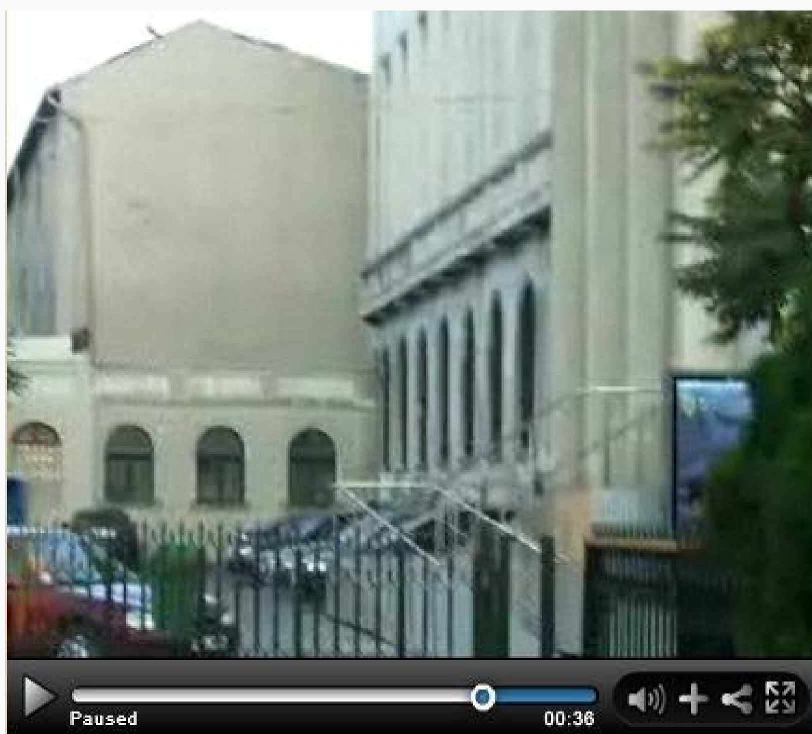
De ce să nu avem în cap lucrurile pe care *ni le dorim*? Ce lucruri ne dorim noi…în afară de *bani*, *mâncare*, *haine*, *parteneri de viaţă*?…Mai vrem ceva?!

Da, m-am luat cu vorba şi uitasem de steag…

Steagul, intersecţia, rumoarea noastră, gălăgia noastră stradală...

La noi nu merge zicerea: *nu se aude nici musca*…Ci la noi merge sloganul: *se pot auzi de toate, absolut de toate*.

La noi adevărurile se spun tare, sus şi tare. Noi nu ne temem să ne batem joc de noi, puţin ne pasă de ce zice lumea

– care *lume*?!!! – pentru că noi suntem *numai noi* şi *nimeni altcineva*.

Avem o împătimitoare dorinţă de a ne striga nesimţirea cu putere, chiar *o megafonăm* [de la *megafon*...o zicem la megafon... o me-ga-fo-năm], o supralicităm, o subvenţionăm, o înmatriculăm…

Ceea ce contează e ca nesimţirea noastră să fie *cea mai mare de pe glob*, cea mai sclipitoare, cea mai cu rujeolă dintre nesimţiri.

Şi, de multe ori, reuşim…

Civilizaţia scurtă, neînduhovnicită, pentru că ţine numai *de faţadă*, e *o pojghiţă subţire*. Ea se destramă când un el tamponează, spre exemplu, un cuplu, maşina unui cuplu şi domnul din cuplu iese şi îl ia de şulfă pe cel care l-a tamponat, chiar şi din greşeală.

Civilizaţia nu se învaţă *doar* la şcoală, ci ea se învaţă,*mai întâi*, la Biserică. Dacă eşti *nedus la Biserică*, dacă nu ai devenit *un mădular viu* al Bisericii, cu conştiinţă suplă, duhovnicească…eşti *un farsor intelectual*, eşti un farsor bădăran, eşti un farsor de farsor.

Biserica face cetăţeni *civilizaţi duhovniceşte*. Biserica face *oameni îndumnezeiţi*, spălaţi cu adevărat la suflet, bogaţi încât să dăruie unei lumi întregi.

Orice e numai *de faţadă*…miroase urât. Şi, să ştiţi, că unii oameni miros ca tomberoanele: nu *pe afară*, ci *pe dinlăuntru*. Pe înăuntru.

Înăuntrul iese afară, miroase în afară şi se vede. Ca să îţi ştergi nesimţirea din suflet şi ca ea să nu mai miroase urât, nu poţi să foloseşti *detergent* şi nici nu poţi să foloseşti *vreun unguent*.

Nesimţirea e ca ciuma: iese în faţă, iese pe spate, iese pe limbă, se strecoară în cuvintele tale, în faptele tale şi te demască.

Poţi să gândeşti toate astea mergând pe stradă?

Poate strada să fie un spaţiu al reflecţiei, un spaţiu teologic, un spaţiu filosofic, un spaţiu unde se înjură, unde se calcă pe nervi? Poate că da. Da, crede că da…

Da, cum să nu ?! Pentru mine e un spaţiu al rugăciunii înţelegătoare, un spaţiu în care mă rog, în care mă scrutez interior, în care contemplu, în care Îl văd pe Dumnezeu în oameni, în lucruri, în toată pronierea Sa extraordinară.

Strada e spaţiul în care îmi ordonez gândurile şi în care îmi vin gânduri, în care îmi vin idei care durează.

Doamna preoteasă se minunează când îi spun cu câte idei vin de scris, de dezbătut…pentru că am mers cu maşina, cu metroul sau cu trenul.

Ideile vin în relaţie cu oamenii, cu obiectele, cu viaţa.

Da, cu viaţa!

Eşti viu, gândeşti!

Eşti viu, reacţionezi!

– Ce mai faci, mă?

– Bine…

– *Bine...* şi *mai ce*?

– Cu probleme, cu chestii, cu ale vieţii…

Omul trăieşte dar nu vorbeşte despre *ce e el*, pentru că ştie că nu are *lucruri serioase* de dezbătut, pentru că nu trăieşte *lucruri serioase*.

Tocmai de aceea nu se ia în calcul. Se confundă cu un papuc 44 jerpelit, pe care îl arunci la coş, împreună cu cojile de la cartofi şi cu praful din aspirator.

Aspiră la ce? La vrăbii? La moarte? Ce-l interesează pe Gigel? Dar pe Einstein, dacă nu ar fi murit?

Asta pentru extremiştii ortodocşi…

Să zicem că vă întâlniţi cu Sfântul Fotie cel Mare sau cu Sfântul Simeon Noul Teolog la dv., în cameră sau în chilie…

Credeţi că *ar fi satisfăcuţi* de nebunia dv. de caracter? V-ar privi *cu frumuseţe* Domnul, dacă aţi muri în această clipă? Vă credeţi *nevinovaţi*?…

Întrebările adânci devin sensibil de dureroase. Nici eu nu cred că voi fi găsit vrednic de Împărăţia lui Dumnezeu.

Dacă te baţi în piept cu ciocanul, cu care loveşti pe alţii în cap…nu eşti privibil?! [...]

V-am ţinut de vorbă pentru ca să mi se urce fotografiile sus, direct în *încăpătorul tărâm* al internetului.

Ele urcă…noi coborâm.

Ele urcă…noi le privim.

Ele urcă…şi mai trece o zi din viaţa noastră, o zi de online, o zi de viaţă, o zi de viaţă, care nu se mai întoarce…

Ne dăm doi paşi…sau mai mulţi…înapoi.

Cele două steaguri ale noastre.

Cei care nu au înţeles că suntem în 2008 şi că suntem*români europeni*…scriu încă:*anti-UE* şi *anti-NATO*.

E adevărat…unii cred că la conducere e *regele Mihai I* sau alţii cred că…*ţara e neguvernabilă* dar aşteaptă *pensia de la stat* şi tot de la stat: uzini, fabrici, burse, căi ferate, lumină electrică pe stradă şi în casă…

Ce înseamnă *să guvernezi*?

Ce înseamnă însă şi *să votezi*…*guvernabili*?

Noi nu avem *guvernatori* dar avem…*oameni care guvernează*, guvernabili.

Pe cine conduc ei? Pe noi.

Care noi? Că unii nu cred că *sunt conduşi* ci că *lucrurile merg de capul lor*.

Au însă lucrurile *cap*? Noi spunem în teologie că *au* şi o numim: *raţionalitatea materiei*. Materia e *raţională* pentru că e creată de *un Dumnezeu raţional*, *personal*.

De aceea lucrurile *au cap* şi oamenii *au cap*.

Dar au oamenii *cap*?

Plurisemantismul omoară comunismul.

Plurisemantismul, *de fapt* sau *în fapt*, omoară prostia, îi dă peste bot prostiei.

Nu ştim dacă aţi citit un tratat *despre prostie* sau *despre moarte*. Orice tratat despre prostie spune că…oamenii mor, câteodată, şi *de proşti*. Sau că…*proştii omoară pe genii*.

Piatra dată în cap lui Eminescu[276], de unde i-a survenit moartea, e paradigma pietrei care loveşte *pe cine nu trebuie*.

Când Domnul opreşte pietrele, care trebuiau să o lovească pe femeia cea păcătoasă…oamenii au văzut că şi eu sunt *de lapidat*, de *omorât cu pietre*.

Participiul vinei e dureros când stai faţă în faţă cu conştiinţa vinei.

Cine sunt eu…ca să dau lecţii?

Ce mă face să cred că pot să dau lecţii?

Cine sunt eu, păcătosul şi netrebnicul, ca să dau lecţii?

Cine sunt eu, preaspurcatul, ca să dau lecţii?

Aceste *adjective ortodoxe* ale pocăinţei sar în conştiinţă, atunci când vine vorba să îl judeci pe altul…şi nu pe tine.

Strada lui Duiliu Zamfirescu[277],care scrie despre Tănase Scatiulşi...care purta mustaţă...

[276] Opera sa online: http://eminescu.petar.ro/opera_completa/index.html.
[277] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Duiliu_Zamfirescu.

Oamenii, acum un secol şi ceva, purtau şi *mustaţă* şi *barbă*…*Barbă* de la *bărbat*…şi nu barbă de la *barbar*. Când îţi dau*tuleiele*[278] înseamnă că eşti*adolescent* și că devii*tânăr* …şi atunci cauţi să te…bărbiereşti prima dată.

Un grup de tineri necizelați, într-un anume context, au râs de mine pentru că *am barbă* şi credeau că eu locuiesc…*în copac*, adică sunt *un maimuţoi*.

I-am privit condescendent, pentru că aşa îi priveşti pe copiii prostuţi, care se cred deja *epicentrul universului*. Şi, tare le-a fost mirarea că i-am făcut marţ la calculatoare, poante, chestii de net şi alte miştouri…şi, dintr-o dată, am devenit *cool* pentru ei. Însă ei pentru mine au rămas *tot la fel*.

E bine să schimbi *perspectiva*…şi e bine să nu judeci în pripă pe cineva, numai după *cum arată* sau *zice primele vorbe*. Uneori poţi să iei *o plasă de peşte*…de zile mari.

Pe un om trebuie să îl contempli atent, ani în şir, ca să te minunezi de el. Dacă nu te minunezi…înseamnă că eşti *fosilă de Antipa*.

Uşă boierească

[278] Idem: http://dexonline.ro/definitie/tuleie.

– E boier gagiul[279], e baştan[280]...

Dar el nu e *baştan*…El e *un hoţ necondamnat* încă. Şi la noi *hoţii* par *boieri* sau *boierii cinstiţi* sunt *hoţi neprinşi*.

Însă comentariul nu are nimic de-a face cu casa de deasupra…

Pe colţ, ceva similar…

Orice casă locuită de către oameni săraci…se scorojeşte până se prăbuşeşte.

Sau…o vorbire concretă despre *cum trece gloria pământului*, despre cum se scurge în pământ…slava de odinioară a locurilor.

Găsim tot aici *placa memorială* a academicianului George Murnu[281]

---

279 Idem: http://www.123urban.ro/showTerm.htm?term=gagiu.
280 Idem: http://www.123urban.ro/def/ba%C5%9Ftan.
281 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Murnu.

Dacă doar *câţiva* îl mai ştiu, din *auzite* sau *citite*…înseamnă că omul *nu a existat*?

Pozitivismul ştiinţific[282] a spus aşa: *nu există decât ceea ce noi experimentăm* şi acest *noi*, adică *noi*, a stabilit *ce există* ş*ice nu există*. Însă cine îi dă dreptul lui *noi*…să spună *cine să existe* sau *ce să existe* şi *cine* sau *ce* să nu existe?

Iarba există…chiar dacă nu ştim câte fire de iarbă cresc din acest pământ mirific. Există atâta nisip, atâtea pietre, atâtea gunoaie…care nu ne-au întrebat deloc *de ce există*.

V-aţi întrebat vreodată dacă câinii vor ca noi…să existăm? Dacă pietrele ne vor? Dacă scaunul pe care stăm sau computerul din faţa dv. …*ne suportă*? Ne-ar fi suportat dacă erau *oameni*?

La un moment dat copilul pleacă de acasă şi îşi ia *casă cu termopan*. La un moment dat îţi gelozeşti atât de mult copiii încât nu le doreşti binele. Ci vrei numai tu *să ai bine* şi ei *nu*, deşi ei sunt din carnea ta şi din sângele tău.

Că ziserăm de…*termopane*.

[282] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Pozitivism.

Nu ştiaţi că se poartă *basoreliefuri cu…termopan*?!!!! Toată lumea poartă! Acum şi în varianta…*fără zahăr*, dar *cu aceeaşi concentraţie*[283].

Poţi să îţi pui şi la gât, în sistem *emo termopan*, vreo treizeci de amulete pe mâna stângă sau dreaptă[284] – nu contează! – că aşa e trendy[285] şi, ca să fii *în tendinţe*, trebuie să ai părul tasat într-o parte, gelat şi cu cădere liberă *spre ochi* sau *în ochi*.

Eventual poţi să porţi maro cu oranj, bej cu verde liliachiu, sidef cu email, poţi să pui chiar şi puţin turcoaz cu dantelă pe poale[286].

Potrivit datinii, că fiecare are closet şi tomberon acasă…

[283] Aluzie la o reclamă la *coca cola* din acea perioadă.
[284] Moda multelor *brăţări amuletă* la mâini.
[285] A se vedea: http://www.123urban.ro/def/trendy.
[286] Aluzie la scheciul *Nehotărâtul* (1976), al lui Radu Stănescu, în interpretarea lui Toma Caragiu: http://www.youtube.com/watch?v=HvXicpan7js.

trebuie să precizăm faptul că…*acolo*, în fund…e un tomberon stradal plin, până la refuz, iar în spatele imaginii…e un bulevard mare, pe care am înregistrat noi, aseară, primul *Live blog 2008 audio*…

Nu trebuie să te temi de *frazele banale*! Trebuie să te temi de faptul de *a fi banal*.

Banalitatea s-a născut la oraş.

Însă, dacă bunul simţ s-a născut la ţară, banalitatea şi dizarmonia s-au născut la oraş, în oraşul unde locuieşte şi *inginerul Manole* şi *doamna Milica de la trei*.

Buletinul de identitate al banalităţii ţi-l dă *statul degeaba*, cronţănind seminţe sau necitind în viaţa ta vreo carte de 300 de pagini.

Nesimţirea are acum *şi paşaport*. Poţi să arăţi nesimţirea ta şi altora…Dar, despre toate acestea…vom continua după o oarecare pauză.

Post scriptum:…şi preoţii ortodocşi *gândesc mult* şi fac *multe lucruri bune*.

Ştiu să se publiciteze performant dar se tem să fie români universali[287]

[287] Un articol din data de 1 octombrie 2008.
Ne referim la fila video de aici: http://www.youtube.com/watch?v=RVLNUpgE2rE.

Ştiu să se pună în evidență[288], au trecutîn revistă, într-un mod foarte plăcut,*profesorii invitaţi*…dar au uitat – din *snobism* sau din *complex de inferioritate*? –partea românească a profesoratului din Universitatea din Iaşi, care, fără dubii, e majoritară.

E bine să fim europeni, universali…dar să fim cu ceea ce suntem noi, cu ceea ce reprezentăm noi, fără să ne mai considerăm *personalităţi de mâna a 10-a*, pentru că nu suntem cu nimic *inferiori* oricărui alt cetăţean al planetei.

Dacă ai calităţi, dacă ştii cine eşti, dacă ştii ce vrei şi ce poţi…atunci poţi sta alături de oricare altul într-un proiect anume, şi contribuţia ta îşi va avea amprenta particularului persoanei tale.

Fii *român unic*, pentru că *toţi suntem unici*!

Asumă-ţi unicitatea şi exprimă-ţi-o în perspectiva excelenţei!

Eşti un român cu vocaţia universalului, dacă creezi, în mod particular, în orizontul universalităţii!

---

[288] A se vedea: http://infostudenti.wordpress.com/2008/10/01/bine-ati-venit-in-prima-zi/. După articolul nostru de față, în articolul citat, au apărut și...*fotografii cu români*. Deci, la Iași, sunt și *profesori români*...nu numai *profesori străini*.

Dacă aveţi cap…mai e nevoie şi de minte luminată de către harul lui Dumnezeu

Când[289] te afli pe *străduţele gândirii*, pe cele *înguste* şi nu *pe cele largi*, pe unde vehiculul gândului abia trece, ai nevoie să ieşi la *bulevardul gândirii*.

Laşi în urmă colbul, praful de pe mica străduţă, laşi în urma ta casele scorojite de vreme…

…şi te întâlneşti cu *metafora mare* a existenţei: cu trecerea de la *mintea scorojită de minciuni* la…*mintea irigată*, din belşug,*de către harul lui Dumnezeu*, care înviorează şi însufleşte, ridică la viaţă pe tot omul care crede în Dumnezeu şi face faptele Evangheliei lui Hristos.

Ieşire la loc larg = la înţelegerea dogmelor credinţei ortodoxe.

---

[289] Un articol din data de 1 octombrie 2008.

Până nu ieşi din minciuni, până nu te deparazitezi de tot felul de gogorițe[290], pe care le-ai crezut „mari adevăruri”, nu poţi să iubeşti *lărgimea* vieţii duhovniceşti.

Trebuie să laşi în urmă ideea că *eşti cineva* şi că *ştii ceva*. Trebuie să laşi în urma ta ideea că *nu ai nicio patimă* şi *nicio înşelare demonică* în viaţa ta. Trebuie să vezi că cea mai murdară fiinţă şi cea mai rea şi cea mai crudă şi cea mai demonizată eşti tu însuţi. Şi asta fără ca să o vezi *pătimaş* ci *duhovniceşte*.

Şi, dintr-o asemenea privire[291], nu îţi pui ştreangul de gât ci, dimpotrivă, vezi *noi căi* în viaţa ta, *căi* care sunt o cale *mult prea suplă*, care se cheamă: pocăinţă.

Nu: „pocăiţi după Evanghelie”[asta e o sectă!], ci *pocăinţa dumnezeiască*, care are loc numai în Biserica Ortodoxă şi prin care omul se îndumnezeieşte şi devine *om*, nu *un descreierat*.

Omul duhovnicesc are creier, mult creier dar şi mult har. Harul înmulţeşte mintea când sfinţeşte mintea. Şi mintea luminată de către Dumnezeu vede bine, e milostivă, e iubitoare, e fermecător de profundă…

Dar, pe aceeşi stradă, găsesc o clădire veche *înfrăţită* cu un bloc…în cel mai postmodern mod cu putinţă. Şi, ce fac? O fotografiez…şi o şi filmez.

[290] A se vedea: http://dexonline.ro/definitie/gogori%C8%9B%C4%83.
[291] Dintr-un astfel de mod de a privi lucrurile...

O doamnă, care plimba căţelul de lanţ, s-a uitat şi dânsa la bloc, ca să vadă *ce filmez*. E *o cutumă* asta…

În Bucureşti, când filmezi ceva…eşti musai *străin*. De ce? Pentru că bucureştenii nu dau doi bani pe cum arată oraşul lor.

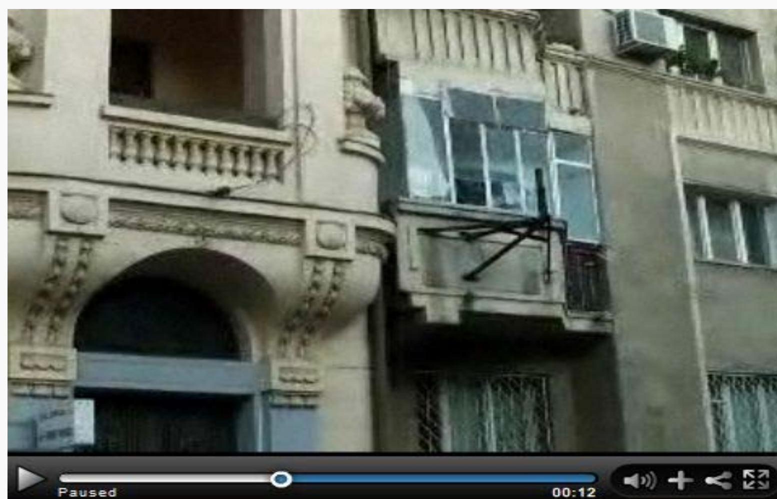
Ei trăiesc în el, nu-l admiră! Dacă cineva îl admiră, înseamnă că e…*străin*! Şi eu *îl admir*…în consecinţă: sunt *străin*!

Bucureştenii, deci, *nu se admiră*…Ei admiră Parisul, New Yorkul, insulele nu ştiu care…dar habar au de cum arată oraşul lor, ţara lor, munţii lor…

Ei fumează toată ziua iluzii, trag din trabucul reducerilor la preţuri, se uită dacă s-au scurtat preţurile ca să cumpere şi ei o maşină de spălat sau un frigider…dar nu se uită pe unde calcă, de ce calcă, cu cine calcă…

Întrebările te secătuiesc de nervi! De aceea, de la naşul mare pentru ginerică – să-i trăiască nevasta şi să facă copii mulţi! – un film scurt şi multe…*succese profesionale*…

Ideea e: cum s-au gândit să îmbine *capra*…cu *varza*?

Acum, dacă stai în viloiul cu pricina sau dacă stai în blocul cu pricina…mai te uiţi la *aspect*?

Te uiţi şi tu la viitor, la gologani[292], la trai pă vătrai…şi nu la *esteticul formei*. La estetic mă uit eu, care sunt *străin*…şi sunt *din Bucureşti* şi mai vine vreunul din Insulele Canare sau din Berlinul de Jos şi se mai uită şi ei la arhitectura noastră compozită.

În rest…toată lumea se uită la TV sau la…sticla de vodkă.

– Cum ai scoso, frate, p-asta cu vodka?! –

– Nimic mai simplu, dacă eşti atent *la ce trebuie*. Când treceam eu pe *Iancu de Hunedoara* aseară, în faţa unui peron de *maşină*, zis şi *autobuz*, pe grilajul de flori, care era mic de vreo juma' de metru, erau înşiraţi 5 nenea cu fundul pe gard, care aveau sticla lor…şi tu treceai pe lângă ei, în timp ce se…degustau.

Mi-a plăcut prietenia asta la culme! Unul bea dintr-o sticlă de bere. Altul dintr-o sticlă de vodkă, mică, d-aia mică… Altul bea şi fuma…şi era o prietenie din altă lume, nu din *era capitalistă*.

Toate ca toate…mirosul de băutură mai îl suport. Pe cel de tutun însă nu mai pot să îl suport aproape de loc şi, pentru că nu există legea cu *nefumatul pe stradă*, îmi ţin respiraţia ca să trec prin norii de fum ai gurii lor.

[292] A se vedea: http://dexonline.ro/definitie/gologan.

Şi, la Bucureşti, sunt multe fumuri…prin care trebuie să trec, pe care trebuie să le ocolesc sau pe care trebuie să le înghit.

Mergem însă pe metaforă…mai departe.

Metaforă la stângă! De ce la stânga?! Pentru că merg *pe stânga*…pe partea stângă a trotuarului.

Însă, mai înainte de a o lua pe stânga la stânga…am remarcat că mai există *o insulă* de *naţionalism viu*, tocmai în blocul de lângă clădirea veche lipită de el.

Jos pălăria!

Când zic *jos pălăria* nu vă aruncaţi pălăria din cap – asta pentru cei care *nu le au* cu zicerile – ci înseamnă că, dacă ai fi cu bun simţ, şi ar trece pe lângă tine un om care merită admiraţia ta şi ai avea, din întâmplare, ceva pe cap – în vechime, dacă erai *domn*…aveai *pălărie* – ţi-ai da jos ceea ce ai pe cap şi i-ai spune lucruri foarte frumoase.

De aici expresia, de aici bunul simţ, cu care trebuie *să respectăm*…pentru ca *să ne respectăm*!

Însă, dacă tot vrei să ai *bun simţ*…trebuie să nu vorbeşti nici *în argou*[293]şi nici *în jargon*[294]…ci *în româna eleganţei*, pentru care trebuie să iei lecţii de dicţie, de eleganţă şi de francheţe ideatică.

Însă, ce nu e, nu e…şi ce e, e pus deoparte.

---

[293] Idem: http://dexonline.ro/definitie/argou.
[294] Idem: http://dexonline.ro/definitie/jargon.

Dar, lângă sigla străzii *Iancu de Hunedoara*, pe cine găsesc?! Tocmai pe „Iancu de Hunedoara”…

Pe un zid frumos
şi didacticos
e pictat-n graffiti[295]: …
Nu-i *eroul scriptic*!

Pe un fond de ten plăcut…în albastru, într-un mod incalificabil din punct de vedere istoric, *Iancu de Hunedoara*…dintr-o singură tuşă sau din mai multe…devine, de fapt…*Avram Iancu*[296].

Dintr-o mică greşeală de *orientare* istorico-graffitică, *Avram Iancu*…

[295] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Graffiti.
[296] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Avram_Iancu.

devine…*Ioan* sau *Iancu de Hunedoara*[297]...

Pentru o atare greşeală, la BAC, se dă…2 cu felicitări, bineînţeles, într-un examen unde nu se minte, nu se fură şi nici nu se-njură.

Dar, trebuie să remarcăm faptul, că, deşi s-a greşit persoana, pe strada *Iancu de Hunedoara*…s-a grafitizat un nume românesc, un erou naţional…şi nu vreo inscripţie cu *Tom şi Jerry* sau *cu Madonna la 50 de ani* în concert live.

Iarăşi, jos pălăria, pentru cei care au comis-o *româneşte* şi *naţional*!

Deci, detaliile contează şi la BAC şi în viaţa publică şi în cea particulară şi, cu atât mai mult în viaţa duhovnicească, unde lucrurile nu sunt mânate de *întâmplare* ci sunt pline de prezenţa lui Dumnezeu în viaţa noastră.

Şi, când vorbim despre *harisme* la oameni duhovniceşti, nu spunem despre lucruri pe care cei în cauză nu ştiu că le au sau nu ştiu cum lucrează ele în ei, ci despre lucruri pe care cei care le au, le ştiu prea bine dar, despre care nu prea vor să vorbească la toţi, ci se destăinuie numai *unora*…

Pentru că, una dintre marile caracteristici ale vieţii sfinte…e *discreţia*.

Şi când eşti *discret*, când *nu te livrezi*de unul singur, când nu te bagi în faţă, când nu te propui ostentativ…da, rămâi de prost, cu toate harismele şi doctoratele şi calităţile tale.

Însă, pentru cei care apreciază *adevărul oamenilor*, adevărul lor sfânt, sfinţenia oamenilor, pentru că sunt oameni

[297] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_de_Hunedoara.

profunzi şi *sfinţi* la rândul lor, dar *tăinuiţi*, care se tăinuiesc, când te văd, când te simt, le creşte inima de bucurie şi Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru tine, şi încearcă, mereu, să te ajute în multe feluri.

Dacă nu te înţelege cineva…nu eşti de vină tu! Dacă nu te înţelege cineva înseamnă că Dumnezeu nu îngăduie acest lucru şi trebuie să te supui voii lui Dumnezeu, Care ştie, mereu, da, în fiecare clipă, *ce e mai bine* pentru tine…

Uneori credem că e mai bine să avem mulţi prieteni, să scriem mult, să călătorim mult etc. ...şi Dumnezeu ne trimite neprieteni, nebani, nedistracţii etc.

La *prima impresie* şi *din afară*, crezi că e *o greşeală*…

Cum se face, Doamne, că ăla hoţ, care a pupat pe toţi acolo unde trebuie şi a făcut toate drăciile de pe faţa pământului e *bine*, iar cel sfânt şi căruia nu îi place să se fariseiască…*o duce rău* sau *nu prea bine*?

Pentru că nu contează…ceea ce *pare* că eşti…ci *ceea ce eşti*. Iar ceea ce eşti, eşti şi la mănăstire şi la spital şi pe stradă şi în pat şi la arat şi la Biserică, pretutindeni…

Dacă eşti, eşti şi nu eşti duplicitar. Dacă nu eşti duplicitar se vede. Se vede tot şi am tot să repet asta, pentru că ceea ce *se vede*…se *prea vede*.

Clădire pe dreapta…

Te uiţi la fotografii şi îţi aduci aminte…Mai la bătrâneţe îţi mai rămân *doar fotografiile*…şi ceva *resturi de bucurie* în suflet, pentru că doar *resturi de memorie* mai ai.

Toate trec şi…noi sunt toate, fără a prinde chiar de veste. Care *veste*? Care veste dacă nu credem *înnou*, ci numai *învechi*? Dacă suntem deja daţi ideii că…*nimic nu se schimbă*?

Oamenii se schimbă, numai proştii rămân la fel! Şi *eşti prost* când nu vrei să fii mereu, pe fiecare zi, un altul mai bun, mai curat, mai sfânt.

Dacă vrei să rămâi în păcatul care prosteşte…vei fi de râsul curcilor. Care curci? Care metafore? Care zi pentru schimbare?

Lungimea străzii

Poţi să scrii *stradă*, cu 10 de *ă* la final?
Strada nu e banală!
Dacă vezi strada ca fiind*banală*atunci eşti *banal*.
Vine rândul unei macarale…

Macaraua e ca o…barză[298], pentru că cei care au construit-o, au gândit-o după sistemul de muncă al berzei.

Munca berzei e de a aduna pai cu pai ca să îşi facă cuibul. Nu urcă toate crenguţele şi ce mai urcă ea *odată*…ci *pe rând*.

Le ia pe rând. Le ia cu atenţie. Le ia pe propria-i răspundere, nu ca la noi, când se poate, e posibil, să îţi intre macaraua în bloc, din greşeală. Şi dacă îţi intră în bloc ciocul macaralei face *daune inestimabile*.

Deci blocul se poate dărâma – Doamne fereşte! – iar *barza* nu seamănă cu *ursul* ci cu *macaraua*.

Pe stânga mea, cum merg, ceva verde sub…ventilator

[298] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Barz%C4%83.

Oriunde e un ventilator trebuie şi ceva verde, pentru că de aceea există ventilatoare ca să facă verde.

Să te facă…verde la faţă?

Paradoxal, *verde la faţă* înseamnă…*mort*, pe când *roşu la faţă*…înseamnă *îndrăgostit* sau…mai bine-zis, *bolnav de inimă*.

Un grup de neoprotestanţi, în faţa magazinului Unirea, pe premisa că iau tensiunea arterială şi că, de fapt, punctul lor de prim ajutor te ajută *numai fizic*…au masa întinsă cu *cărţi de îndoctrinare*.

Adică inima îţi bate, cartea şo pe tine!

Ai lor se dau de bolnavi şi vin p-acolo şi se uită, se uită îndelung la cărţi – eu privesc toţi hoţii cu multă atenţie, îi studiez, pentru că ăştia jonglează ca ăia de la alba-neagra – şi, vine şi omul X, care chiar l-ar durea câte ceva.

Acu', el sau ea, medicii adventi sau baptişti, care sunt la punctul sanitar de nemaximă urgenţă, vorbesc cu presupusul *client* dinaintea lor.

Clientul nr. 2 ascultă ceea ce se discută şi vrea să îl audă şi pe el cineva.

Şi, ca la un făcut, se îndreaptă şi doctorul şi clientul nr. 1 spre clientul potenţial nr. 2 şi îi recomandă cartea, cărţile, apoi se face doctorul că îi ia pulsul sau ce îi mai face…şi, de fapt, toată şmecheria e că la *noi e mai bine*. Dar la ei *nu e mai bine*. La ei e *direct în Iad*…fără ocolişuri.

Că tot am zis de alba-neagra. Unul gras, altul slab şi o pirandă fac…alba-neagra de vreo 10 ani în acelaşi loc, adică în piaţa cârpită, ambulantă, ţărănească, de la *Eroii Revoluţiei,* după cum Calu şi cu prietenii lui au vândut CD-uri piratate vreo 8 ani în faţa Bisericii translate, colţ cu magazinul Unirea.

Trebuie să fac odată şi-odată istoria *micilor infractori* şi *a cerşetorilor din Piaţa Unirii* pentru că e antologică…

Dar, să revenim!

Câteodată, cei trei cu alba-neagra, mai stau şi în colţ cu trecerea spre Facultatea de Teologie Ortodoxă, aci, pe deasupra Dâmboviţei.

Şi, cei trei alb-negrii, ca şi când acu' s-au întâlnit şi au pus-o de dragoste la prima vedere joacă între ei, câştigă bani, se ceartă, se înjură, iar mai joacă, până ce vede pe individu' X, care vrea să se îmbogăţească…pentru că el poate să vadă bila de sub cele trei carapace ale lu' ăla grasu'.

Şi, sărmanul, intră în hora hoţilor! Am asistat odată la jmanglerirea *legală* a banilor unui nene, ca la 50 de ani, care a făcut prostia să îşi arate portofelul.

A pus la bătaie 100 de lei, cum erau pe atunci sau 10 lei acum, ca să joace contra-candidatei, a pirandei, care se dădea de *jucătoare înrăită*.

Multă febrilitate în pirandă. Mai multă în grasu'XXXXL. Ăla mişca bila neagră de mama focului…iar al treilea îl sugestiona pe nenea cu bani, că el poate să îi ia lu' grasu' toţi banii.

Concluzia logică: i-au luat toţi banii, i-au dat şi una la ceafă, au fugit cu toţii – era ora 11. 30, deci *dimineaţa* – şi omul a rămas cu *Poliţia* în gură şi bătându-se peste cap, pentru că el crezuse că *totul e pe bune*.

Însă nimic nu e *pe bune* în lumea noastră interlopă! Aici te omoră şi apoi beau o bere lângă tine şi, eventual, mai se şi pi** pe tine.

E lumea de sub civilizaţia de staniol, pe care numai păţiţii şi Poliţia o ştiu în măruntaiele ei cele mai stranii.

Cei care *dorm confortabil* şi cred că *liniştea publică* sau *securitatea cetăţeanului* nu se face cu pumni, cu bâte în cap şi cu carceră… ci cu *voie bună* şi cu *binişorul*, dorm *bine*!

Cu astfel de oameni nu merge cu smerenia, cu nobleţea, cu gulu-gulu…ci ori trebuie să ţipi mai mult decât ei şi să înjuri la fel, ori să le închizi gura cu bastonul şi cu băgatul în dubă.

E greu…dacă gândeşti mai mult!

Paralel cu strada aceasta e…*Calea Dorobanţilor*, adică aminteşte de *timpuri războinice*.

Şi?! Casa e în litigiu…

Adevărul e, că chiar e, pentru că acum e *goală*. Însă cel care a scris, a scris de două ori…la *casa cu zăbrele*…

Un termen avocăţesc. Cine a scris, a ştiut ce a scris…şi a ştiut şi *încadrarea juridică*. Litigiu[299]. Bun disputat în instanţă. Apartament cu probleme, care, între timp, se degradează pe interior.

Pe zid…moartea, în mai multe exemplare. Adică ea vine la toţi…

[299] Idem: http://dexonline.ro/definitie/litigiu.

E bine să ai moartea toată ziua în faţă…ca să nu mai faci drăcii cu duiumul!

Însă aici e vorba despre *moartea rock*, despre moartea ca *emblemă teribilistă* şi nu ca…*fundament al gândirii ortodoxe*.

A fost odată – trecem de la una la alta, că aşa e *strada* – o Românie unde plasmele erau 120 de milioane şi laptopurile erau 60 de milioane şi computerele normale vreo 20 şi ceva de milioane.

Acum, acea Românie se scade la preţ şi abia *încearcă să ajungă la preţurile reale ale ustensilelor amintite*, ajungând acum la 2000 sau 3000 de lei plasma, 1500-2500 de lei laptopul şi 700-1000 lei un computer bun la toate.

Şi, am văzut cum firmele cu aur, cu mobilier, cu mochete, barurile…dau faliment. Se închid *marile firme* mici, alea care credeau că românii de la Bucureşti nu mai pot de un pantof cât 10 salarii medii sau de o geantă cât o maşină Dacia.

Se duc…în neantul lor şi bine fac, pentru că nu au fost realiste aceste firme mai deloc. Stăteau cu ele la vânzare, nu au lăsat deloc preţul jos şi au ajuns…în afara pieţei.

Bravo lor!

Le au cu mersul trenurilor în afaceri.

Apoi flori…flori de vânzare fără cumpărători.

Pentru că mi s-a făcut foame o dau pe rapid…fără cuvinte prea multe.

Când nu ai clienţi, le scoţi în stradă…

Spre Biserica, unde am stat puţin, la slujbă, aseară.

Părintele slujitor făcea *Sfinţirea mică a apei* şi nu avea cântăreţ…dar poporul dădea răspunsurile.

Mai de aproape, la ieşire…

Am trecut strada…şi am luat maşina în decolorarea vitezei ei.

De aici încolo urmează*Live blog de București*[300], episodul 1, 2008, care o să vină după acest articol.

Update, 2 oct. 2008.

Post scriptum: Am uitat ieri…*reclama intersecției*…

[300] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/10/01/live-blog-de-bucuresti-episodul-1-2008-30-septembrie-2008/.

Faţada Bibliotecii Naţionale a României[301]

[301] Un articol din data de 2 octombrie 2008.

Pentru ce iubeau cei de acum câţiva zeci de ani…această *migală*, pe care noi nu dăm doi bani? Pentru ce atâta *risipă de frumuseţe* şi de *maiestuozitate simplă*, dacă nimeni nu se mai pătrunde de ea?

Şi tocmai pentru că nu se pătrunde frumuseţea artistică de către prea mulţi, ea, frumuseţea, este *impunătoare*.

Nu te mai miri nici măcar *tâmp*, pentru că te gândeşti la hot-dogul tău din mână sau vorbeşti la celular cu voce tare pe stradă sau nu îţi pasă pur şi simplu, pentru că nu ai simţ pentru *impunător*.

Noi avem simţ numai pentru egoismul camerei noastre.

Există o *doamna Otilia* sau o *tanti Geta* care aşază pe fiecare zi casa ei, pătura ei, cărţile ei, copiii ei…dar nu o interesează de *scara blocului* sau de cum arată *în faţa curţii*. Chiar dacă o pici cu ceară…nu mai vede nimic dincolo de propria-i proprietate.

Cum să vă mai cerem noi să *mai vedeţi* sau *să mai citiţi ceva impozant*, când dv. căscaţi la *lucrurile sublime*?

Sublimitatea cutremură, când te gândeşti cu ce eforturi se face. Noi, fiind experţi doar în *măsuri imaginare* şi în *bătut din palme*…credem că toate *se fac uşor*.

Când PFP Daniel[302] a preconizat ieri, că viitoarea catedrală va dura 7 ani…poate că unii *au căscat* deja.

Şapte ani…e *o veşnicie*, pentru cel care nu face nimic ca să dureze. Dar, pentru cel antrenat în muncă…7 ani e ca mâine, pentru că se oboseşte zilnic în lucru.

De ce nu mai ne minunăm de măreţia clădirilor colos, a cărţilor mari, a marilor enciclopedii, a marilor oameni, a Sfinţilor, a eroilor, a marilor însinguraţi şi urgisiţi pentru un crez al lor?

Simplu! Pentru că în sânul nostru, în inima noastră, nu mai avem nicio tresărire ca să urmăm o asemenea măreţie, pentru că noi, da, *noi*, nu mai vrem să facem nimic *măreţ*…ci doar să ţipăm unii la alţii, să mâncăm pâine de pomană şi să bem bere, în timp ce joacă fotbal echipa României şi…pierde atât de lamentabil.

---

[302] A se vedea: http://www.patriarhia.ro/ro/patriarhul/biografia.html.

Noi vedem[303], de vreo 10 ani de zile, pe aceiaşi oameni cerşind în aceleaşi locuri…deşi, în România, sărăcia nu stă numai în casa celor care cerşesc la colţul străzii.

De ce? Pentru că cerşetorii noştri bucureşteni sunt *profesionişti*, sunt din *mafia cerşitului* şi nu…*oameni nevoiaşi*.

O femeie cerşeşte de 18 ani *lângă* sau *în jurul* Magazinului Unirea. E una dintre celebrele cerşitului mafiotic – despre care am mai vorbit – şi pe care a imortalizat-o cineva, într-o colecţie particulară de fotografie, la revoluţie…şi rezistă până astăzi, în aceleaşi straie şi cu aceleaşi pete pe obraz şi picior şi, mai ales, în acelaşi loc.

Are o pată pe obrazul stâng şi o pecingine pe unul dintre picioare…însă bandaje *mereu proaspete* şi *mereu aranjată*.

Spre seară pleacă ea şi vine o alta, mai la 50 de ani şi o alta mai la 60 de ani…şi nimeni nu le deranjează.

Au locul lor. Au hainele lor. Sunt mereu curate, mereu în formă, mereu băgătoare în seamă.

Cele trei fac parte dintre *profesionistele cerşitului*…şi, când apare vreunul/vreuna, care chiar sunt la ananghie, pornesc o adevărată ceartă cu ei, îi îmbrâncesc, îi gonesc…de parcă zici că sunt *patroane*.

---

[303] Un articol din data de 9 octombrie 2008.

La polul opus este însă o femeie ca la 60 de ani, poate şi mai mult, care e pusă, e *obligată* – sunt sigur de asta! – să cerşească, de dimineaţă şi până seara, pe podul de la Unirii.

De dimineaţa şi până seara, această femeie oarbă, o martiră a suferinţei, stă în bătaia soarelui sau a frigului, fără să îşi facă necesităţile, fără să mănânce şi fără să bea apă. E ca o pasăre însetată, care abia gâfâie pe arşiţa verii şi ca un pui de vrabie zgribulit, când vine vorba de frig.

Însă, o fiică sau o nepoată vin zilnic, de la ora 6-7 dimineaţa cu ea şi o lasă, ca pe *unpachet abandonat*…şi o ridică noaptea, la 7-8, şi o duc acasă, bineînţeles luându-i toţi banii.

Ceea ce e *straniu* – vorba vine – e că nimeni nu îi ridică de acolo, că nimeni nu le ia locul, până nu decedează sau până nu se îmbolnăvesc.

Când ieşeam în faţa magazinului Unirea, din metrou, găseam, pe timpul zilei, pe un bătrân la vreo 70 şi ceva de ani, cu sonda de urinat lângă el…A dispărut.

Ori s-a îmbolnăvit, ori a murit…Însă a doua zi am găsit acolo pe un altul, pe care nu l-am mai văzut niciodată şi care i-a ocupat locul…*dispărutului*.

Aceste lucruri nu pot fi *întâmplătoare* şi nu sunt. Pe nenorocitul sau nenoriciţii care stau în spatele acestor oameni vreau să-i cunosc şi să-i scuip în faţă, să le spun cât mi-e de silă de jegul inimii lor, de lipsa lor de milă şi de conştiinţă, pentru că zilnic asist la stoarcerea de vlagă a acestor oameni, care sunt plantaţi pe sectoare şi pe metru pătrat, ca florile din roduri ale primarilor de Bucureşti.

Da, merită scuipaţi şi făcuţi albie de porci mafioţii cerşitului – cu tot necreştinescul situaţiei – astfel de oameni, care nu au niciun pic de respect, de milă şi de consideraţie pentru sărăcia şi bolile acestor oameni.

Pur şi simplu mă îngrozesc, mă umplu de indignare, când văd că acestor oameni le e frică să îmi spună, să îmi mărturisească deschis, cine sunt cei care le iau banii în schimbul a 10% din ce câştigă.

Cerşetorii de care vă vorbesc acum sunt un alter-ego al prostituatelor, care sunt folosite la greu şi cărora li se dau bani cât să nu moară.

Mafia cerşitului, mafia contrabandei, mafia cămătarilor, mafia drogurilor, mafia prostituţiei…sunt una şi aceeaşi cloacă.

Oamenii ăştia lucrează la vedere.

Văd, la vedere, cum se pasează drogul din mers, pe stradă, de la el…la prostul care îl cumpără.

Văd cum apartamentul sau casa nu ştiu care e *un bordel viu căutat*, în care eşti invitat la modul brutal și nu *pe ocolite*.

Văd cum se fac escrocherii la vedere. Numai puţină atenţie să ai…pentru că totul e făcut *cât se poate de lejer*.

Nu ştiu unde vom ajunge cu toată treaba asta…dar e îngrozitor.

Ieri, în jurul mall-ului de la Grozăveşti, am văzut două femei, cu accent moldovenesc, la cerşit, care sunt nou recrutate.

Nimic nu e întâmplător! Totul e aranjat! Dacă nu vrei să crezi acest lucru…te minţi de unul singur!

Nu ştiu ce mai pot să spun despre astfel de lucruri, pentru care îmi plânge inima.

Fără coincidențe!

Un tânăr român[304], creator de online[305], şi-a fotografiat pisica şi ne-a arătat-o şi nouă. Pisica e neagră şi cu ochii galbeni. Aşa e ea, *pisica*….

Însă ce probabilitate de sută la sută poate exista…ca să merg la acest tânăr acasă…şi, deasupra unui tablou edulcorat cu *Cina cea de Taină*, să găsesc tocmai…*Scânteia* partidului?

Pisica e *pisică*…Însă *Scânteia* lângă *icoană*…nouă ne spune faptul, că s-a vrut, într-adins, a se pune semnul egal între *politică* şi *credinţă* sau între *credinţă* şi *politică*.

Există cumva…*un mesaj abscons* al imaginii?

Da: e mai important pisicul meu, decât ceea ce pun lângă icoană sau decât să am o icoană ortodoxă autentică.

Sau, ce mi-e icoana, ce mi-e ziarul partidului, e tot aia.

O manieră *foarte dibace*dar *nefolositoare* prin care dorești să relativizezi lucrurile din fundal.

---

[304] A se vedea: http://blogfoto.wordpress.com/2008/10/09/za-pisi/.
[305] Un articol din data de 11 octombrie 2008.

Lipseşte din film părerea celor care se „împotrivesc" canonizării Sfinţilor închisorilor comuniste

L-am văzut[306]dimineaţă[307]**…**şi credem că e *unidimensională* prezentarea faptelor şi vom motiva şi *de ce*.

De fapt e *o mistificare a realităţii* sau *o trunchiere a ei*, numai pentru că, la Iaşi, s-a interzis o expoziţie memorială concertată de către *Rost*.

Tocmai de aceea filmul a fost făcut, credem noi, mai ales ca *o compensaţie morală* adusă orgoliului rănit al *Asociaţiei Rost*…care s-a văzut înfruntată de nişte funcţionari români, deloc *nealiniaţi religios*, adică de *confesiune baptistă* şi, pe care i-a şi dat în judecată…şi la mijloc nu e ceva *mai mult*, ceva *mai nobil*.

Din filmul lui Rafael Udrişte[308] rezultă că avem *doi duşmanicolectivi*, ba chiar trei, ai Sfinţilor închisorilor comuniste.

Primul *duşman colectiv*, obsesia de fapt a protagoniştilor, este…*Sinodul Bisericii Ortodoxe*.

S-a amintit în film doar despre ÎPS Bartolomeu Anania, care a binecuvântat ridicarea locaşului comemorativ, ca şi când ÎPS sa nu face parte din *Sinod* sau pe teritoriul Patriarhiei Române lucrurile nu se iau de *comun acord* de către membrii sinodali ci *în mod separat*.

Sinodul a fost *acuzat*…dar *nu s-a văzut în film*.

Dreptul la replică nu a funcţionat…pentru că filmul a fost creat pe unidimensionala poziţie, cum că: *duşmanii trebuie arătaţi cu degetul*.

Poate că „duşmanul prim" ar fi trebuit să fie întrebat şi să fie lăsat să vorbească, dacă filmul nu s-ar fi făcut *cu sânge înfierbântat*.

Al doilea duşman a fost şi el *anunţat* dar nu…*identificat*. Marele public nu ştie ce ar fi trebuit să ştie.

---

[306] Un articol din data de 11 octombrie 2008.

[307] Dat gratuit prin: http://s6.transfer.ro/storage/78a237613d.zip. El se regăsește acum aici: http://rafaeludriste.blogspot.com/2008/10/de-ce-nu-canonizm-martirii-anticomuniti.html.

[308] Blogul său: http://rafaeludriste.blogspot.com/.

Nu s-a spus cu voce tare, că Dorin Dobrincu, X, Y – am văzut ştirea de acum câteva zile, dar nu i-am reţinut decât lui numele – au oprit, în mod samavolnic, o expoziţie evlavioasă, care i-au avut ca subiect pe Sfinţii României, care au suferit în închisori, în timpul regimului comunist.

Însă, de ce pui la un loc *Sinodul Bisericii*, din care Biserică și tu faci parte…cu nişte protagonişti, ai unor acţiuni, care te privesc *doar pe tine*?

Se conjugă aici, în mod fraudulos, presupusul *general* al problemei, cu conspiraţia,care a deturnat expoziţia. Însă e loc şi pentru altă dată…pe această temă.

Al treilea *duşman colectiv* e, de fapt…poporul credincios, care şi *uită*, şi *tace*.

De unde ştiţi că *uită*…şi de unde ştiţi că *tace*? *Vocalizarea* sau *sunarea din trâmbiţă*…nu e totuna cu…*manifestarea evlaviei*.

Mai pe scurt…nu s-a întrebat niciun *duşman colectiv*, nu s-au pus opiniile faţă în faţă…ci ni s-a spus doar *ce trebuie* să facem şi *să simţim*, în mod sectar.

Aşa se procedează când vrei să astupi adevărul: pozezi numai pe oamenii care îţi pot susţine poziţia ta *extremistă* sau *unilaterală*.

Dacă nu aş fi fost *român* şi nici *ortodox*…şi, ca prin minune, m-ar fi interesat acest subiect…înţelegeam că numărul celor *cu adevărat conştienţi* de martiriul ortodox în România sunt 5-6 inşi.

Însă acest format CNN parodiat de către d-l Rafael Udrişte pe *TVR 1*, în care vii şi te pui în faţa instituţiei CNSAS sau a Patriarhiei Române şi spui, că în spatele tău, sunt *instituţii periculoase*…seamănă, de fapt, cu minciuna, cu irealitatea, cu non-jurnalismul.

Dacă vrei să pari *credibil* în jurnalismul real, prizabil, începi cu…*duşmanii colectivi* sau *reali*.

Aceste încercări de *aglomerare* a responsabilităţii la repezeală, de aruncare numai în capul altora a oalelor cu lături e un semn că jurnalismul de acest tip este *extremist*.

***

Ieşim din sfera filmului – pentru că poate fi vizionat de către toţi şi toţi pot spune ceea ce gândesc pe tema asta – şi ne întrebăm despre *esenţa* falsei probleme:

De ce ne luăm *la întrecere* în canonizări?

De unde spiritul acesta *ultimativ*, cum că, dacă nu sunt canonizaţi, nu ar fi Sfinţii noştri şi noi nu i-am putea cinsti cu inimă largă?

Noi, personal, ne cinstim Sfinţii închisorilor, toţi Sfinţii cunoscuţi şi necunoscuţi ai României şi ai întregii Biserici Ortodoxe universale şi nu ne simţim deloc *frustraţi* că *sunt* sau nu *canonizaţi*.

Ceea ce ne interesează pe noi şi ar fi trebuit să îi intereseze şi pe dumnealor e să strângem toate mărturiile despre Sfinţii noştri şi *să le dăm gratuit*, la nivel online, şi nu *pe bani*.

A scris domnul Udrişte despre vreun Sfânt al închisorilor comuniste, în mod metodic, ştiinţific, documentat?

Dacă da, să-şi umple blogul cu aşa ceva…şi noi îi vom mulţumi.

Munceşte Claudiu Târziu[309] şi alţi guralivi ca el la acest proiect de *scoatere la lumină* a Sfinţilor noştri?

Dacă da, atunci să facă un blog, 100 de bloguri, o mie de bloguri cu aşa ceva, ca să vadă toţi ce iubitori sunt *Udrişte* şi *Târziu* de Sfinţii României.

Şi dacă sinodalii, baptiştii şi poporul român îi văd pe Udrişte şi pe Târziu, spetindu-se din zori şi până în noapte la crearea unei sinaxar al sângelui sfânt românesc, poate că or să aibă alte reacţii.

Dar ce fac protestatarii noştri? Creează câţiva oameni o carte-două despre Sfinţi, o ia editura cutare şi face imediat bani cu ea…şi apoi, cutezanţii, dau vina pe Sinod, că *ce fac ei* nu face *Sinodul*.

Însă, nu-i aşa că *gura lor*…e mai mare decât *fapta lor*?

Dacă au avut o problemă cu *baptiştii oficiali*, care au pus pumnul în gât expoziţiei, de ce nu au făcut-o într-o Biserică sau Mănăstire din Moldova sau de ce nu pun toată informaţia pe net?

În loc să facă un film, în care să se certe cu caii verzi de pe pereţi…de ce nu au pus expoziţia, izgonită din Iaşi, pe internet, că sigur încăpea toată?

Poate că nu ştim noi că ea e acum pe net…şi atunci îmi cer scuze. Dar dacă e doar *guralivitate*, vorbărie şi orgoliu

[309] A se vedea:http://c-tarziu.blogspot.com/.

rănit…atunci nu se vor *Sfinţii*, ci se vor *nesfinţii*, care fac bani de pe urma Sfinţilor.

Dacă e să vorbim şi mai drept, cred că asociaţiile şi editurile ortodoxe de tot felul de la noi, ar trebui să se bucure că nu le-a luat *încă* pâinea de la gură Sfântul Sinod şi că pot să publice ei pe Sfinţi, ca să facă bani frumoşi.

Pentru că la noi, cu Dan Puric, cu Danion Vasile, cu Savatie Baștovoi…se fac *bani frumoşi* şi mai puţin *teologie*, *bun simţ*, coagulare a *smereniei ortodoxe* la un loc.

Noi stoarcem banii, suntem avizi de bani…şi, la urma urmei, înjurăm toate Sinoadele la un loc, îi stropim pe toţi cu haznaua noastră, dacă e să scoatem bani.

Deci *facem bani…sau scriem despre Sfinţi*?

Vă doare de *Sfinţi*…sau de *buzunarul dv.*?

Ar trebui să ştiţi că nu sunteţi singurii cărora vă pasă de *Sfinţii României*. Dar credem că vă pasă rău de tot de *banii proprii*.

Dacă ar fi fost astfel, înainte să vă vocalizaţi atâta, aţi fi umplut blogurile personale şi netul cu Sfinţi. Dar el e umplut, mai degrabă, cu *interese meschine* şi *de clan* decât *cu muncă*.

Când mi-am adus aminte de ecumenism…

Părintele[310]Savatie[311]a dat fotografia aceasta pe blog, pentru ca să arate că…e *prieten* cu ÎPS Serafim Joantă[312].

Însă, când…„vajnicii tradiţionalişti" internauţi, acum o săptămână sau două…îl aliniau pe ÎPS Serafim cu *ecumeniştii*…părintele Savatie a văzut doar *stema* de pe clopotele patriarhului…şi nu şi-a ajutat prietenul.

Până când eşti *prieten*…sau când *mai eşti* prieten?

Tot nu am aflat adevărul: părintele Savatie e în ascultare canonică faţă de Patriarhia Română sau de PFP Alexei al Rusiei[313]?

Are editura la Bucureşti dar ne înjură Sinodul, locuieşte în Rep. Moldova dar nu vede *prea multe pete* pe acolo, ci doar aici.

Ce să înţelegem: e mai mult *ziarist* decât *ieromonah*? Nu mai ştie cum e cu *bunul simţ al ascultării*? Oare blogul său e doar *o faţadă* pentru *Cathisma?*[314]

---

[310] Un articol din data de 12 octombrie 2008.

[311] Baştovoi.

[312] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Serafim_Joant%C4%83.

[313] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Patriarhul_Alexei_al_II-lea_al_Moscovei.

[314] Şi, după 3 ani de zile, putem spune fără să greşim, că blogul său...e doar *o faţadă* pentru vânzarea de carte a propriei sale edituri.

Teologii au tot felul de insomnii

SONDAJ: SALARIZAREA CLERULUI ÎNALT

Credeţi că salariile primite de la Stat afectează demnitatea spirituală, libertatea pastorală şi conştiinţa profetică a episcopilor Bisericii Ortodoxe Române?

- Da, salariile de la Stat încalcă votul sărăciei asumat de fiecare episcop-călugăr al Bisericii şi cresc riscul şantajului politic.
- Da, salariile de la Stat contribuie la secularizarea clerului.
- Da, salariile de la Stat ar trebui înlocuite cu indemnizaţii private din partea credincioşilor laici, mult mai puţin taxaţi de către Stat dar implicaţi în chivernisirea bugetului Bisericii locale.
- Nu, salariile de la Stat păstrează tradiţia bizantină în secolul XXI, reflectând simfonia între politicieni şi cler.

Pentru că[315], aseară, a apărut *butonul roşu* pe WP...sau *butonul de făcut sondaje*, M.[ihail] Neamţu s-a grăbit să ne prezinte una dintre *insomniile* sale, transformată în *motiv de interrelaţionare*, adică unul dintre lucrurile care *îl frământă* ca teolog, ca om al Bisericii.

Imaginea de deasupra e obsesia „teologică”[316]a dumnealui.

Credem că e un bun început de *confesiune caracterologică* acest sondaj de opinie şi că insomniile sale

[315] Un articol din data de 16 octombrie 2008. Titlul articolului nostru face aluzie la subtitlul primei cărţi a lui Mihail Neamţu şi imaginea supra e din blogul său.

[316] A se vedea: http://gruparea aproape.wordpress.com/2008/10/16/sondaj-salarizarea-clerului-inalt/.

sunt *reprezentative* pentru curentul de opinie *pro-nihil*, curent care a îmbâcsit atmosfera Bisericii în ultimul timp.

Putem să înţelegem aşadar din această imagine, ce stă de fapt în inima unui anume fel de „teolog”, care scrutează neîncetat treapta de sus a ierarhiei ortodoxe, nu pentru a-i observa *erudiţia* sau *viaţa duhovnicească*, ci *dimensiunea financiară* a vieţii ei.

Se pare că viziunea teologică a d-lui M. Neamţu are un adânc *fundament sociologic resentimentar*, unde, ca şi în discuţia românească actuală despre salarii, primează nu *aspectele tradiţionale* ale gândirii ortodoxe ci *ideologia revendicării* fără criterii de performanţă practică.

Dacă înţelegem bine subtextul sondajului, dumnealui vrea o *Biserică Ortodoxă Română* ruptă de *statul român* în mod sectar, aidoma unui cult minor [aceasta fiind viziunea baptistă a relaţiei dintre *stat* şi *Biserică*], care să se autofinanţeze, pentru că, prin acest lucru, am scăpa de *flagelul secularizării*.

Însă secularizarea nu este un virus de care ne îmbolnăvim pentru că primim salariu de la stat, ci e o urmare a pactizării interioare, a fiecăruia dintre noi, cu lejeritatea vieţii şi cu debusolarea axiologică postmodernă.

Dacă ierarhia Bisericii de rang superior are statut de *demnitar de stat* asta nu îi împiedică, în mod automat, vocaţia monahală, profetică în viaţa Bisericii.

Dacă cineva, oricare dintre membrii Bisericii, cedează ispitei, păcatului, nu cedează pentru că e *mai sus* sau *mai jos* pe scara ierarhică a societăţii ci pentru că *se autoînşală* cu iluzia *prosperării* în spaţiul păcatului.

Dacă acum, luând bani de la stat, pare *să nu jefuim pe nimeni*, atunci când am lua bani *numai* de la credincioşi pentru serviciile noastre religioase şi, din acestea, ne-am face salariul, lucrurile ar merge şi mai dezastruos, pentru că s-ar simţi, mulţi dintre ei, *buzunăriţi* de către noi.

Aunci gradul de secularizare al vieţii bisericeşti ar fi şi mai mare, pentru că poporul credincios ortodox a început *deja* să aibă caracteristici marcante de autosingularizare, de autonomie şi doar segmentul, care încă mai gândeşte riguros tradiţional, ar respecta evlavia faţă de preoţii slujitori şi, implicit, remunerarea lor.

Curentul *anti-sinodal* care activează la nivel online, şi din care face parte şi Mihail Neamţu, este o mostră autentică

de autonomie în cadrul Bisericii, în urma dislocării din fiinţa lor a *evlaviei tradiţionale* faţă de ierarhia Bisericii.

Având fundamente *autoreflexive* şi *nihiliste*, lucruri improprii mentalităţii tradiţionale ortodoxe, membrii curentului anti-sinodal sau de emancipare faţă de ierarhia Bisericii, luptă împotriva liniştii eclesiale, pentru că au principii diferite faţă de *modul paşnic* în care se soluţionează *dilemele* în viaţa Bisericii.

În Tradiţia Bisericii Ortodoxe problemele religioase *reale*s-au rezolvat și se rezolvă prin rugăciune şi o viaţă sfântă, printr-o adâncire profundă în teologia şi viaţa Bisericii, având ca deziderat *liniştea Bisericii* şi *buna convieţuire*.

Sinoadele Ecumenice sau lupta isihaştilor pentru realitatea energetică a Treimii au fost făcute de oameni *adânciţiîn viaţa Bisericii* şi *spre folosul Bisericii*.

Consfătuirea şi *conlucrarea* sunt atribute forte în momente de *neînţelegeri majore*.

Însă, în momentul de faţă asistăm la *un nihilism gol*, la o negare fără substrat a rolului ierarhiei Bisericii şi a modului cum îşi exercită misiunea eclesială, pentru că ambiţiile contestatare nu urmăresc *pacea* ci *dezordinea perpetuă*.

Acest *nihilism brutal* şi *prostesc* în acelaşi timp are rădăcini *postmodern-iluministe* şi nu *tradiţionale*.

Tocmai de aceea, de mai mult multe ori am afirmat faptul, că cei care contestă în România ierarhia ortodoxă nu au *valenţe tradiţionale*, nu sunt *tradiţionalişti*, ci *ortodocşi denucleaţi de conştiinţa vie a Bisericii*.

E frumos să citeşti cărţi şi să te crezi trăitor de Ortodoxie *imaginară*.

Însă viaţa ortodoxă concretă e viaţa de acum şi ea implică și toleranţa, dialogul plural, specializarea continuă şi nu doar…*râvnă goală*.

Ne trebuie *o râvnă concretă*. Şi *râvna concretă* zideşte Biserici, scrie cărţi, ştie să instituie un climat de pace şi de amiabilitate între membrii unei comunităţi, face misiune ortodoxă, acte de dragoste creştină faţă de cei neajutoraţi dar şi *compromisuri iconomice*, atâta timp cât trăim într-o *lume căzută* şi nu *perfectă*, iar noi suntem *ortodocşi păcătoşi* şi nu *îngeri din cer*.

Problemele pe care le tot ridică la fileu, mai mult sau mai puţin *obscen* sau *voalat* Dr. Mihail Neamţu nu fac parte, din punctul nostru de vedere, dintr-o *mentalitate* şi o inimă

teologică, de teolog ortodox, ci fac parte dintr-o exprimare a unei *reflexivităţi autonome idealiste*, cu accente deiste puternice.

Pe de o parte, el face apologia *specializării teologice* a membrilor Bisericii pe principii autonomiste iar, pe de altă parte, revendică acest mod de a fi *singularizant* şi *prăpăstios* dreptnormă, cutumă pentru viaţa Biserici în ansamblul ei.

Un astfel de demers, care nu ţine cont de realitatea brută a vieţii bisericeşti ci jonglează cu ipoteza experimentelor utopice, niciodată aplicate în viaţa eclesială, nu face decât să propună *fantezii insomniace personale*.

Însă, bufniţa din dărâmăturile postmodernităţii e paradigma *vigilenţei tradiţionale* într-o lume a continuei trepidaţii fără rost.

Şi bufniţa are marele dar de la Dumnezeu ca să tacă şi să privească, să fie atentă, tocmai spre lucruri care vin din afara cadrului ei firesc, zilnic şi o bruschează.

Ea nu se gândeşte să apere, în primă instanţă, tot imperiul ce-i stă înainte…ci doar *să se apere*. Dar, apărându-se pe sine…apară, în acelaşi timp, habitatul ei, tocmai pentru că s-a gândit, în primul rând, la sănătatea sa duhovnicească, pentru ca această sănătate să fie un exemplu şi pentru alţii.

Pe noi ne bruschează atât *nesimţirea*, atât *orgoliul* cât şi *prostia de a te lupta fără sens* cu alţii, când lupta e numai cu tine.

Insomniile sociale, fără insomnii care să te vizeze, sunt insomnii…*romantice*, idealiste.

Insomnia reală începe atunci când tu eşti *prima sursă* a răului şi când tu, numai tu, te vezi aiurea în cadrul Bisericii.

Când ne simţim *poveri* ale Bisericii, când ne simţim *rebuturi* ale vieţii bisericeşti ortodoxe şi vrem *să facem ceva cu viaţa noastră*…atunci începem *să ne trezim* la *neliniştea mântuirii*.

Şi *neliniştea bucuroasă a mântuirii* emană în jur *pozitivitate* şi nu *aroganţă contestatoare*.

De aceea noi, personal, nu revendicăm niciodată o lume *mai bună*, o Biserică *mai sfântă*, un viitor *de platină*, ci o acceptăm pe cea care este şi ne simţim parte integrantă din realitatea pe care o îmbrăţişăm în rugăciunea şi slujbele noastre.

Când vine credinciosul la Biserică ne aduce pomelnic cu zeci de nume, pe care noi trebuie să le pomenim.

Rugându-te pentru mii de oameni înţelegi că tu, preotul sau ierarhul, ca şi ei, au nevoie de Dumnezeu, în lumea aceasta, bună sau rea, care există.

Nu ne rugăm pentru pacea lumii, pentru sănătate, pentru reuşită la examene sau ridicarea din boală a unor *oameni ideali*, locuitori într-o *lume aseptică*, imună la păcat.

Tocmai de aceea nu le cerem *să fie alţii* pentru ca *să ne rugăm pentru ei*, ci îi acceptăm aşa cum sunt, după cum şi ei ne acceptă pe noi cu bunele şi relele noastre, şi ne rugăm lui Dumnezeu, Care ne acceptă pe toţi deopotrivă.

Tocmai de aceea am spus şi tot o să o repet, că mintea tradiţională a Bisericii nu revendică *lumi ideale*, ci vrea să transforme mintea omului de acum, tânăr sau bătrân, într-una sfântă, duhovnicească, deşi pare *imposibil* la prima vedere.

Când ne poziţionăm negativ faţă de *valul de denigratori* şi de *contestatari* ai realităţii Bisericii, o facem pentru că nu suportăm *ipocrizia lor* şi nici pe *a noastră*.

Nici ei şi nici noi nu suntem *îngeri* şi nici *sfinţi*. Însă noi acceptăm viaţa Bisericii şi lucrăm în tăcere la schimbarea ei, cu harul lui Dumnezeu, pe când, în partea adversă, se vociferează în continuu.

De aceea vă îndemn *să vreţi să fiţi profunzi*, dacă vreţi să fiţi *tradiţionalişti ortodocşi* într-o postmodernitate halucinantă!

Şi acum se poate trăi *tradiţional* dar *termenii excelenţei* şi *ai sfinţeniei* pe care îi cere postmodernitatea sunt mult mai mari.

Ortodocşii de astăzi trebuie să fie ultraspecializaţi în orice, ultrasfinţi, ultraatenţi, ultraoameni de dialog şi de bună vecinătate.

Cei[317] trei tineri[318]mergeau în spatele meu. Au mers vreo 10 minute, la pas…și și-au exprimat dorințele cu glas, zgomotos, fără rușine.

Cel din mijloc, care părea să fie *tartorul* lor avea însă o dorință fundamentală: *nu avea pe cine f*** în acea seară*.

Aceasta era *drama* lui și…nici nu cred că erau *liceeni*.

Deci *drama* unui copil de clasa a 7-a sau a 8-a…*îmbătrânit prematur*.

Cei trei se considerau, cu siguranță, proprii lor *stăpâni*. Însă dorințele lor erau mai puternice decât ei.

Doamna preoteasă îmi povestea o altă *precocitate* românească: abia au trecut în clasa a 9-a și, în nici 10 minute de când s-au cunoscut unii cu alții, membrii unei clase s-au transformat în *cupluri*. O dragoste „spontană", „rațională" și „responsabilă", cu siguranță…

Însă cei trei vorbeau despre propriile lor *nevoi sexuale* cum aș vorbi eu despre *starea vremii*. Nici nu își puneau problema dacă îi aude cineva, dacă e bine să vorbească în gura mare despre escapadele lor sexuale sau doar *imaginare*…ci ei erau, literalmente, niște oameni ai *concluziilor* spuse direct.

---

[317] Un articol din data de 16 octombrie 2008.

[318] Din fotografia de deasupra...

Ceva asemănător am trăit acum două zile, într-un autobuz, când, din tot autobuzul vorbeau doar…două doamne, între 60-70 de ani, şi vorbeau *omeneşte*, în mod nestingherit.

Şi mi-a plăcut la culme că vorbeau despre florile puse de către primar, despre cum s-a mutat o staţie mai departe de metrou, despre *şacalii* bucureşteni, adică aveau *opinii sociale solide*…

Toate bune…Numai că, după ce au discutat politică, au dat semne că sunt *încarcerate* politic…pentru că erau membre PRM şi mergeau la partid în acea zi.

Concluziile străzii: în ultimele 3 zile am auzit vorbind, cu toată inima, doar *5 persoane* în tot Bucureştiul.

Două doamne făceau politică…iar trei domnişori vorbeau despre sexualitatea lor prematură. Acum nu e interesant *ce vorbeau* sau *ce nu vorbeau*…ci că *vorbeau*.

Poate că vom ajunge să vorbim precum prompterele sau să tăcem ca statuile.

Însă, ceva e sigur: nu mai ne place să stăm la taclale…dacă nu ne iese un 10 lei, o porţie de mâncare, un pahar de ţuică sau 3 sticle de bere.

Şi această inapetenţă a noastră, fundamentală, ne arată că am devenit *ne-oameni*.

Sfântul Apostol Pavel la Bucureşti [23 octombrie 2008]

A fost o zi copleşitoare, o zi în care am trăit *din har* şi *în har*, în multă bucurie dumnezeiască. Vom avea multiple surprize pentru dv. în această zi, însă ne va lua ceva timp pentru procesarea datelor.

Venirea sfântului Pavel la Bucureşti a fost o minune uluitoare, o minune care a strâns sute, mii de oameni la rând, pentru ca să se închine la Sfintele sale Moaşte.

E ceva de nedescris în tot ceea ce se petrece sau…noi trăim evenimentele acestea eclesialela cotă ridicată.

Vă mulţumim frumos tuturor acelora, care sunteţi împreună cu noi în aceste zile şi, pe care încercăm să îi bucurăm, cu bucuriile de care Dumnezeu ne face părtaşi!

***

Pachetele acestui articol sunt disponibile pentru download numai între 23 octombrie-2 noiembrie 2008.

↓↓↓

Capturi TV…de la *Trinitas TV* [Psa. Gianina]

În folderul de aici[319]vor fi puse câteva sute de capturi TV, începând de la ora 10 dimineaţa: aducerea sfintelor moaşte ale sfântului Pavel la Bucureşti.

Un alt pachet cu capturi TV:

http://s4.transfer.ro/storage/Capturi_TV__2-8b9d3.rar(110Mb)

***

Trinitas TV…înregistrare audio a evenimentelor dimineţii şi ale după-amiezii [Psa. Gianina]:

http://s4.transfer.ro/storage/Trinitas_TV_audio-c9dfe.rar(168.7Mb)

***

[319] A se vedea: http://www.zorpia.com/dorin777/album/1150422/Sf.%20Pavel%20la%20Bucuresti%20%5B23%20octombrie%202008%5D.

Închinându-mă Sfinţilor lui Dumnezeu:

***

Filele noastre video, realizate live

Pachetul 1:

http://s4.transfer.ro/storage/Video__Sf._Pavel__1-e913f.rar (602.7Mb)

Pachetul al 2-lea:

http://s4.transfer.ro/storage/Video_Sf._Pavel__2-b35d4.rar (649.3Mb)

***

Fotografiile noastre

Le găsiţi aici[320].

---

[320] Idem: http://www.zorpia.com/dorin777/album/1150487/Sf.%20Pavel%2C%20live%20%5B%2023%20oct.%202008%5D.

MEDIA

P

SAMSUNG

1 + 2 !
franzelă
0,25 LEI
Carrefour

Calea Sfinților – lumina bucuriei veșnice

Înaltpreasfinţia Voastră,
Înaltpreasfinţite Părinte Mitropolit Panteleimon
de Veria, Nausa şi Kampania,

Cu bucurie mare vă primim astăzi la Patriarhia Română ca pe *un frate* şi *prieten* al Bisericii noastre şi al poporului român, care acum ne aduceţi aici la Bucureşti un odor de mare preţ, şi anume sfintele moaşte ale Sfântului Apostol Pavel în anul acesta 2008, când se împlinesc 2000 de ani de la naşterea Sfântului Apostol Pavel.

Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Arhiepiscopul Constantinopolului şi Patriarh Ecumenic a proclamat anul 2008 ca *an jubiliar* al Sfântului Apostol Pavel şi a organizat recent la Constantinopol (9-11 octombrie 2008) *Sinaxa Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe* şi *un simpozion internaţional* consacrat Sfântului Apostol Pavel, afirmând comuniunea Bisericilor Ortodoxe surori în bucuria comuniunii Sfinţilor lui Hristos.

Acum, cu binecuvântarea Sanctităţii Sale, Patriarhul Bartolomeu, ne aduceţi la Bucureşti moaştele Sfântului Apostol Pavel cu prilejul sărbătorii hramului şi resfinţirii Catedralei Patriarhale din Bucureşti, la sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureştilor.

În numele ierarhilor, clerului şi credincioşilor pelerini din România vă adresăm, cu dragoste şi recunoştinţă, un frăţesc şi călduros cuvânt de: *Bine aţi venit!*

Moaştele Sfântului Apostol Pavel s-au întâlnit la baza Dealului Patriarhiei, lângă o Cruce în piatră, cu moaştele Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena şi moaştele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, şi apoi în procesiunea numită *Calea Sfinţilor* au urcat pe colină până la Catedrala Patriarhală.

Calea Sfinţilor are o valoare de simbol cu profund înţeles duhovnicesc. Calea Sfinţilor este calea dreptei credinţe pe care trebuie să o mărturisim împreună în vreme de bucurie şi în vreme de încercare.

Calea Sfinţilor este calea vieţii sfinte, viaţă de rugăciune şi fapte bune. Calea Sfinţilor este calea bucuriei şi a mântuirii, calea vieţii veşnice, ca unire a creştinilor cu Preasfânta Treime, prin Sfintele Taine ale Bisericii, ca arvună a vieţii din Împărăţia cerurilor.

Calea Sfinţilor ne cheamă să ne bucurăm împreună cu sfinţii lui Dumnezeu şi să le cerem ajutorul ca să ne întărim în iubire faţă de Dumnezeu şi faţă de oameni, să intensificăm comuniunea Bisericilor noastre, prietenia şi cooperarea dintre poporul român şi poporul grec.

Calea Sfinţilor ne cheamă să mărturisim valorile şi frumuseţile Ortodoxiei în ţara noastră, în Europa şi în toată lumea, şi să împărtăşim tuturor bucuria şi pacea pe care le primim de la Dumnezeu prin rugăciunile sfinţilor lui Dumnezeu.

Vă dorim tuturor celor prezenţi să aveţi parte de bucuria şi pacea sfinţilor lui Hristos şi ai Bisericii Sale.

† DANIEL
Patriarhul României[321]

[321] Cf. http://www.basilica.ro/ro/stiri/cuvantul_preafericitului_parinte_daniel_patriarhul_romaniei_la_primirea_moastelor_sf_apostol_pavel_bucuresti_23_octombrie_2008_.html.

Alte fotografii inedite găsiţi pe platforma *Ortodoxia tinerilor*[322], la domnul Claudiu Bălan.

[322] A se vedea: http://ortodoxiatinerilor.wordpress.com/2008/10/23/la-moastele-sfantului-apostol-pavel-poze/. Fotografia infra e preluată de aici.

Detalii[323] despre ziua de astăzi.

[323] Idem: http://www.basilica.ro/ro/stiri/23_octombrie_aducerea_moastelor_sf_apostol_pavel_la_bucuresti.html. Prima și ultima fotografie a articolului de față sunt preluate din articolul citat la această notă.

Niciodată lucrurile minunate nu sunt coincidenţe!

Sfânta Mănăstire
Adormirea Maicii Domnului
Moreni, jud. Vaslui

Protos. Meletie Mihai Mercaş
Telefon: 0235 / 345226 Mobil: 0731 202489
Cod. fiscal: 8421684
Cod.IBAN: RO26RNCB0259028452480001
B.C.R, Sucursala Vaslui
www.mmoreni.lx.ro

Am cumpărat ieri[324] un auxiliar preoţesc special, absolut splendid, o haină de purtat peste reverendă, de la maicile de la Mănăstirea *Adormirea Maicii Domnului* de la Moreni, judeţul Vaslui şi mi-au dat şi cartea de vizită. Le-am spus că le facem publicitate şi…iată!, că ne ţinem de cuvânt.

Însă, aseară, când am privit ce lucrase doamna preoteasă pe*Sinaxis*[325], mi-am dat seama că publicitase aceeaşi mănăstire, de la care eu cumpărasem veşmântul.

E o splendoare, după cum se vede, mănăstirea moldavă şi vă rugăm să citiţi şi articolul indicat în linc, pentru ca toate să aibă sens.

[324] Un articol din data de 24 octombrie 2008.

[325]Acum e aici: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/10/23/ortodoxia-stie-sa-profite-si-de-progresul-tehnologic-daca-doreste/.

Această dublă întâlnire a familiei noastre cu această mănăstire ortodoxă românească, a cărei ocrotitoare e Prea Curata Stăpână nu poate fi, într-o mie de ani, o coincidenţă, ci o minune!

Şi e una dintre minunile care ne fac, pe fiecare zi, tot mai conştientă prezenţa Maicii lui Dumnezeu în familia noastră, în viaţa şi pastoraţia noastră.

Cu alte cuvinte, dacă Prea Curata Stăpână ştie să ne facă atâtea cadouri de suflet, întâlniri de mare har cu oamenii ei, deşi nu merităm acest lucru, noi cum ar trebui să ne comportăm cu oamenii lui Dumnezeu?

Nu ştim cine sunt tainicii prieteni ai Sfinţilor, însă, dacă suntem deschişi dialogului şi neaşteptatului continuu…Sfinţii înşişi ni-i aduc, spre noi, pe prietenii lor.

Tocmai de aceea am spus că e *minunată*dubla întâlnire de ieri: pentru că ce spunea ziarul, au confirmat doamnele/ maicile pe care le-am întâlnit la pangarul improvizat din Piaţa Unirii.

Şi e fermecător să vezi cum lucrurile bune auzite de la alţii converg cu cele pe care tu însăţi le observi.

Iar dacă această mănăstire românească are numai maici ca cele pe care le-am întâlnit ieri, aici, la Bucureşti, atunci nu ne miră faptul de ce…această mănăstire e hipertehnologizată şi atât de cuceritoare la vedere.

Dacă Dan Puric e teolog…atunci eu sunt Maia Morgenstern

↑↑↑

Numai[326]acesta e Dan Puric[327]…autentic: adică *actorul*.

***

[326] Un articol din data de 24 noiembrie 2008.
[327] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Puric.

În ianuarie 2007 se năştea mitul: *Dan Puric, apologet ortodox*. El s-a născut împreună cu mitul: *Cristian Gava*, *tânăr intelectual cu mari potenţe*.

Şi s-au născut ambele mituri la televizor, în aceeaşi emisiune, ca un film postmodern exploziv şi, când i-am văzut la televizor…am scris aceste lucruri[328].

La data aceea am crezut că vor rămâne, ambii, oameni *modeşti*, adică *ei înşişi*…Însă vedetizarea lor a devenit enervantă la culme.

Şi, cea mai enervantă este a lui Dan Puric, actorul care a devenit *o pompă financiară* pentru ortodocşi sau *o emblemă teologică dubioasă*, ba chiar *teolog* peste noapte, deşi dumnealui nu are nici în clin şi nici în mânecă cu *teologia*.

Da, dumnealui nu e *teolog*, după cum nici eu nu sunt Maia Morgenstern[329] şi nici Mel Gibson[330].

Iar dacă mâine voi înnebuni şi voi merge la Dan Puric ca să îl învăţ dans mimico-expresiv, tehnici actoriceşti şi să mă cred *actor*…bineînţeles că mă poate privi, cu un zâmbet ironic în colţul buzelor şi cu o expresie firească de…lehamite.

Pentru că, monitorizând (pentru uz personal) câteva alocuţiuni, conferinţe, luări de poziţie publice ale d-lui Dan Puric, eu am avut şi am un zâmbet ironic în colţul buzelor, când un actor spoliază *vocaţia de teolog* cu lucruri învăţate, în grabă, de la teologi şi de la oamenii duhovniceşti.

Însă zâmbetul meu a fost şi este unul dureros. Dureros, pentru că parabola *găinii de curte* a devenit starea de spirit a d-lui Dan Puric, care este un actor briliant, o fiinţă paradoxală şi cu alură actoricească profundă…dar un caricaturizant al teologiei până la greaţă.

Îmi permit această sinceritate online faţă de dumnealui, o sinceritate sinucigaşă (ştim asta prea bine: adevărul, mereu, se plăteşte) pentru că încă mai e timp să aibă conştiinţă şi să se retragă din acest *maraton stresant* de *evanghelizare*, în care l-au integrat alţii…dar în care nu-şi află vocaţia.

Pentru că, dacă prima sa mărturie personală a fost un aer reconfortant pentru mine, erijarea sa, de acum, într-un *Avvă al poporului*, într-un *nou Pavel*, într-un *Stăniloae fără experienţă* nu-l face să fie decât *comic*.

---

[328] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/01/09/un-discurs-subtil-elegant-si-de-mare-toleranta-despre-discursul-care-iti-intrerupe-nesimtirea/.
[329] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Maia_Morgenstern.
[330] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mel_Gibson.

Şi nu e *comic* pentru că ar propovădui *mai prost* decât un preot de ţară sau decât unul de oraş mai fără studii – dimpotrivă puţinele sale cunoştinţe le zice cu multă artă teatrală – ci pentru că dă impresia tinerilor de acum, că teologia e ceva de care şi actorii, şi brutarii, şi ofiţerii în retragere sunt capabili.

Aici vedem noi marea bubă, care produce…*ridicolul de situaţie*…

Dumnealui ştie foarte bine cum *acţionează râsul* dar şi cum *se…naşte* râsul din două mişcări şi o grimasă. Şi, e mirabil pentru noi, că nu observă că a încălcat o limită inadmisibilă: *limita evidenţei*.

Iar *limita evidenţei* spune aşa: preotul Dorin Picioruş e un teolog în formare, care a intuit cât de greu e povârnişul spre Teologie şi se încumetă să privească spre el iar actorul Dan Puric e un actor în plină maturizare a talentului său, care trebuie să rămână la ce ştie dumnealui cel mai bine, pentru că acolo nu pare *ridicol*…dar aici, *da*.

Dacă încălcăm limitele de demarcaţie dintre *teologie* şi *actorie*, atunci Dan Puric, care nu are nimic de-a face cu *profunzimea* şi *logica interioară a teologiei*…este *teolog* şi atunci oricine a citit 50 de cărţi de teologie e *teolog*…iar preotul Dorin Picioruş e actor, pentru că îi place şi lui să se facă de râs jucând pe Hamlet.

Articolul de faţă nu e…*plătit*. Asta ca…mijloc de atenţionare prealabilă, mai înainte ca să vină *un admirator zelos*…şi să se agite, în mod haotic, la noi pe blog.

Articolul de faţă nu e *o revanşă*, nu e nicio *bătaie de joc*, nu e nicio *minimalizare* a bunelor dorinţe/intenţii/sentimente ale actorului Puric.

Ci e o opinie realistă, echidistantă şi…mai ales, de bun gust. Însă, mai presus de toate, cred că e o datorie de conştiinţă faţă de Teologie dar şi faţă de admiraţia pe care o avem faţă de domnul Puric.

Dacă cineva te iubeşte…îţi spune adevărul. Iar dacă adevărul e *crud*, dar e *adevăr* şi nu *maimuţăreală*…atunci domnul Puric o să ne mulţumească pentru faptul, că un tânăr teolog în formare, a avut tupeul/nesimţirea/bădărănia sau bunul simţ, să îi spună adevărul despre *Dan Puric 2007-2008*, care a devenit…ceea ce nu e.

Domnule Puric,

rămâneţi *un vultur* – ceea ce şi sunteţi – în actorie, vă rugăm mult, vă implorăm, şi nu mai pozaţi în *găină de gostat*…în domeniul Teologiei!

Aici, ca şi în actorie, ca să fii *vultur*, trebuie să ştii să explicifărâmă cu fărâmă tot ceea ce se petrece…şi nu să survolezi pestehectare întregi de Teologie şi să crezi că asta e *Teologie*!

Nu, ca şi în actorie, teologul se vede *în amănunt*…nu *în glosolalii fără fundament*!

Reveniţi la matca actoriei, pentru ca să nu mai mă cred nici eu…*Maia Morgenstern*.

Cuprins

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruş